

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ
เขตการศึกษา 6

SEXUAL BEHAVIORS AND ATTITUDE OF ADOLESCENT STUDENTS
: A CASE STUDY ON HOMOSEXUAL BEHAVIOR IN THE EDUCATIONAL REGION SIX

ชวินีย์ จันทร์น้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาคลินิก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2533

Copyright by Mahidol University

20274

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ
เขตการศึกษา 6

ชื่อ จันทน์น้อย

ชวณิช จันทน์น้อย

ผู้วิจัย

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, พ.บ.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์, กศ.ด.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ทิพาวดี เอมะวรรณนะ, Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

กมลวรรณ ทอดแสง, พ.บ.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ลัดดา จิตรวัฒน์แพทย์, ร.บ.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อรพรรณ ทองแดง, พ.บ., ว.ว.

ประธานโครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มันตรี จุลสมัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

อรพรรณ ทองแดง, พ.บ., ว.ว.

ประธานโครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เขตการศึกษา 6

ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาจิตวิทยาคลินิก

วันที่ 4 มิถุนายน 2533

.....
.....

ชวณีย์ จันทน์น้อย

ผู้วิจัย

.....
.....

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, พ.บ.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....

ทิพาวดี เอ็มะวรรณะ, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....

วันชัย ไชยสิทธิ์, M.A.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....

ลัดดา จิตรวิเศษแพทย์, ร.บ.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....

มันตรี จุลสมัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
.....

ประติษฐ์ เจริญไทยทวี, พ.บ., F.F.A.R.C.S

(England) D.A. (England)

คณบดี

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวชวณีย์ จันทร์ไฉย

วัน เดือน ปีเกิด 29 มกราคม 2508

สถานที่เกิด จังหวัดสมุทรสาคร

ประวัติการศึกษา
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา)
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2529
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก
มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2533

ทุนการศึกษา
ทุนนักศึกษาประเภท 2 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
ทุนอุดหนุนการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน นักจิตวิทยา โรงพยาบาลสระบุรี

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากคำเสนอแนะของท่านอาจารย์อุตมศิลป์ ศรีแสงนาม และด้วยความร่วมมือร่วมใจของเพื่อนและพี่ในสาขาและชั้นปีเดียวกัน เป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญที่ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ รศ.ดร.ทิพาวดี เอมะวรรณนะ ผศ.นพ.อุตมศิลป์ ศรีแสงนาม อาจารย์ลัดดา จิตรวัฒนแพทย์ และอาจารย์วันชัย ไชยสิทธิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวคิดและคำแนะนำอันมีคุณค่า ตลอดจนตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตาและเสียสละซึ่ง นอกจากนั้นผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ช่วยให้คำปรึกษาในการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย หากปราศจากท่านงานวิจัยฉบับนี้คงมีอาจสำเร็จลุล่วงได้

ขอขอบพระคุณผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูอาจารย์ทุกโรงเรียนที่ได้กรุณาช่วยเหลือ รวมทั้งให้ความสะดวกเป็นอย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีคุณค่าอย่างมาก

ขอขอบพระคุณอาจารย์ไพไลวรรณ นุทธมมงคลที่กรุณาตรวจแก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษ ขอขอบคุณบุคลากรในภาควิชาจิตเวชศาสตร์และศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยมหิดลที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานและการประมวลผลข้อมูล และขอขอบคุณคุณประไพศรี ทลิมนานิช ที่กรุณานิมนต์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายขอขอบคุณช่วยเหลือและความเข้าใจจากทุกคนในครอบครัวและเพื่อนร่วมงานในฝ่ายจิตเวช โรงพยาบาลสระบุรีทุกท่าน เป็นกำลังใจที่สำคัญซึ่งทำให้ผู้วิจัยทำงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ชวินัย จันทร์น้อย

ชื่อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นน:
ผู้วิจัย	กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6
ปริญญา	ชวินัย จันทรน้อย
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)
	อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, พ.บ.
	เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์, กศ.ด.
	ทิพาวดี เอมะวรรณะ, Ph.D.
	ลัดดา จิตรวัฒน์แพทย์, ร.บ.
วันที่สำเร็จการศึกษา	4 มิถุนายน พ.ศ. 2533

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 953 คน เป็นชาย 471 คน หญิง 482 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ไค-สแควร์ t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีร้อยละ 3.3 ของนักเรียนทั้งหมด ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายร้อยละ 1.2 นักเรียนหญิงร้อยละ 2.1 และนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมีร้อยละ 19.9 ของนักเรียนทั้งหมด เป็นนักเรียนชายร้อยละ 9.0 นักเรียนหญิงร้อยละ 10.9 ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสัดส่วนไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านความแตกต่างของโรงเรียนนั้นพบว่าโรงเรียนหญิงล้วนมีสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากที่สุด รองลงมาคือโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษาซึ่งมีสัดส่วนเท่ากัน เมื่อพิจารณาเฉพาะเพศชายพบว่าสัดส่วนของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศใน

โรงเรียนชายล้วนมากกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่พบความแตกต่างในนักเรียนหญิง

การศึกษาปัจจัยทางครอบครัวพบว่า การแสดงออกของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนในลักษณะที่รักลูกชายมากกว่าลูกสาวหรือไม่รักลูกคนใดเลย ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกันน้อยและการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิง สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายนั้น ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนในลักษณะที่เอาใจใส่ปกป้องบุตรชายมากเกินไป

ในด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศพบว่านักเรียนชายมีเจตคติดีเกินกว่านักเรียนหญิง และในปัจจัยด้านประเภทของโรงเรียนพบว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและชายล้วนมีเจตคติดีเกินกว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

การศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศและชนิดของสื่อมวลชนที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศนั้นพบว่านักเรียนที่มีและไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคิดว่าเกิดจากการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น และการมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ และสื่อมวลชนที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศได้แก่ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีจำนวนค่อนข้างมาก และยังมีปัจจัยทางครอบครัวบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น ดังนั้น บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบต่อการพัฒนาการของวัยรุ่นจึงควรให้ความสนใจต่อข้อค้นพบดังกล่าวและหามาตรการป้องกันมิให้เกิดการแพร่กระจายของพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มวัยรุ่นต่อไป

Thesis Title Sexual Behaviors and Attitude of Adolescent Students: A Case Study on Homosexual Behavior in the Educational Region Six.

Name Chawanee Junnoy

Degree Master of Science (Clinical Psychology)

Thesis Supervisory Committee

Udomsil Srisangnam , M.D.
Chirdsak Kowasint , Ed.D.
Tipawadee Amawattana , Ph.D.
Ladda Jitwatanapataya , B.A.

Date of Graduation 4 June B.F. 2533 (1990)

ABSTRACT

This research was designed to investigate the homosexual behavior , some factors related to homosexual behavior , and attitude toward homosexual behavior of adolescent students in Educational Region 6 of Thailand.

The research sample was 953 adolescent students who were studying in high school and vocational school during the second semester of acadamic year B.E.2531. The research questionair was designed to measure homosexual behavior and attitude toward homosexual behavior. The frequency distribution , percentage , Chi-square test , t-test and analysis of variance were used to examine the result of the study.

Thhe results indicated that the percentage of adolescent students who had homosexual behavior were 3.3 , 1.2 were male and 2.1 were female. The percentage of adolescent students who had high risk

of homosexual tendency were 19.9 , 9.0 were male and 10.9 were female. The proportion of homosexuality between male and female had no significant difference The students in girl school had more homosexual behavior than boy and co-educational school which were equal. In male, there were significantly proportion of homosexual behavior in boy school than in co-educational school. But in female, there was no significant difference

Regarding to the family factors , the study showed that father and mother's expression which were non-love or love toward sons more than daughters , sibling relationship were not helpful and familiarity with homosexual related with developing homosexual behavior in girls and mother-child relationship which were overprotection related with developing homosexual behavior in boys.

The attitude of male students on homosexual behavior was better than female student. According to the different types of school factor, in each sex group , the study found that male and female students who study in boy and girl school had better attitude than male and female students who study in co-educational school.

Students who had homosexual and non - homosexual behaviors thought that causes of homosexuality were missing associate with opposite sex experience, imitating between adolescence and satisfied homosexual experience. And mass media showed matter about homosexuality were general newspapers, movies and televisions.

The study showed rather high proportion of homosexual behavior students and high risk of homosexual behaviors among students studied and there was a relation of family factors and homosexual behavior among adolescent students. It was recommended that parents, guardians, teachers and those involved in the development of adolescence consider serious effort to prevent homosexual behavior among adolescence.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
✓ ความหมายของรักร่วมเพศ	10
✓ ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศ	15
✓ ปัญหาของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศและผลกระทบต่อสังคม	16
✓ สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ	21
✓ อุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศ	37
การวินิจฉัย	42
การศึกษาเกี่ยวกับการหาตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศ	43
3 วิธีดำเนินการ	57
การดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อ	
✓ พฤติกรรมรักร่วมเพศ	57
การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	65

	หน้า
4 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
การแสดงผลข้อมูลส่วนตัว	70
การวิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อ พฤติกรรมรกร่วมเพศ	76
✓ การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ	84
ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ	114
✓ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	117
บรรณานุกรม	135
ภาคผนวก	144
ภาคผนวก ก แบบสอบถามพฤติกรรมรกร่วมเพศสำหรับเพศหญิง	145
ภาคผนวก ข แบบสอบถามพฤติกรรมรกร่วมเพศสำหรับเพศชาย	158
ภาคผนวก ค ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม	174
ภาคผนวก ง การจัดประเภทอาชีพ	176
ภาคผนวก จ ข้อมูลสังเขปของเขตการศึกษา 6	178

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 คำความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ	62
2 ร้อยละของความสามารถในการจำแนกของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	63
3 จำนวนตัวอย่างในการวิจัยจำแนกตามเพศและประเภทโรงเรียน	66
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว	71
5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับต่างๆ จำแนกตามเพศ	74
6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับต่างๆ จำแนกตามอายุ ชั้นเรียน โรงเรียน และศาสนา	74
7 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ	76
8 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน	77
9 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน	78
10 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน	79
11 วิเคราะห์คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ	80
12 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน	81
13 แสดงคะแนนเจตคติและความสัมพันธ์ในแต่ละประเภทโรงเรียน	82
14 วิเคราะห์คะแนนเจตคติของนักเรียนหญิงที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน	83
15 วิเคราะห์คะแนนเจตคติของนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16	85
เปรียบเทียบอาชีพของบิดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	85
17	86
เปรียบเทียบลักษณะ เด่นของบิดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	86
18	87
เปรียบเทียบการ แสดงออกของบิดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	87
19	88
เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	88
20	89
เปรียบเทียบอาชีพของมารดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	89
21	90
เปรียบเทียบลักษณะ เด่นของมารดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	90
22	91
เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมารดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	91
23	92
เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนตามการ เลือกตอบของ นักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	92
24	93
เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	93
25	93
เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	93
26	95
เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับพี่น้องตามการ เลือกตอบของ นักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	95
27	96
เปรียบเทียบการ นึกอาศัษของนักเรียนตามการ เลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 เปรียบเทียบการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	97
29 เปรียบเทียบอาชีพของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	100
30 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	101
31 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	102
32 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	103
33 เปรียบเทียบอาชีพมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	104
34 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	105
35 เปรียบเทียบการแสดงออกของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	106
36 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	107
37 เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	108
38 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	109
39 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	110

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
40 เปรียบเทียบการพักอาศัยของนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	112
41 เปรียบเทียบการรู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่เป็นที่รักร่วมเพศตามการเลือกตอบของ นักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	113
42 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุการเป็นที่รักร่วมเพศ จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	115
43 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่อง รักร่วมเพศจากสื่อมวลชน จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ	116

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รักร่วมเพศ (Homosexuality) เป็นสิ่งที่มีมานานแล้วและปัจจุบันมีผู้สนใจศึกษากันมากขึ้นนี้เพราะพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีผลกระทบต่อทั้งตัวบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศของแต่ละบุคคลอื่นในสังคมด้วย ในขณะที่ความรู้ต่างๆเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่น สาเหตุ จำนวนผู้ที่เป็น หรือลักษณะบุคลิกภาพของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศซึ่งไม่เป็นที่ทราบกันแน่ชัด รวมไปถึงความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศก็แตกต่างกันไปอย่างมากด้วย แม้แต่ในทางจิตเวชศาสตร์ เดิมทีก็ถือว่ารักร่วมเพศเป็นโรคกามวิถิตาร (sexual perversion) และจัดอยู่ในประเภทบุคลิกภาพผิดปกติ (personality disorder) จนกระทั่งในเดือนเมษายน ค.ศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association (APA) 1984:129) ได้มีการประชุมอภิปรายในเรื่องนี้แล้วประกาศเรียกชื่อใหม่ว่าเป็น Sexual Orientation Disturbance โดยไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือวิถิตารอีกต่อไป

ถึงแม้ปัจจุบันทางจิตเวชจะไม่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่ก็มีคนจำนวนมากที่เดิยวที่มองบุคคลที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ว่าเป็นผู้ที่มีความวิปริตวิถิตารทางเพศ เจตคติเช่นนี้ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมาก กล่าวคือ บุคคลเหล่านี้จะมีการมองตนเองว่าผิดธรรมชาติ แตกต่างจากบุคคลอื่น จึงต้องปิดบังเรื่องราวของตนเองไว้และเกิดความขัดแย้งขึ้นในจิตใจ ผลที่ตามมาก็คือ ภาวะซึมเศร้า เครียด วิถิกังวล ระวัง เหวง โดดเดี่ยว ขาดเพื่อนแท้และคิดฟุ้งซ่าน (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 63 ; โอบาส ธรรมวานิช 2527 : 41) หากผิดหวังในความรักก็มักแก้ปัญหาด้วยสุรา ยาเสพติด (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2523 ; Moses & Hawkins Jr. 1982 : 72-73) นอกจากนี้ได้มีผู้รายงานถึงการฆ่าตัวตายในคนกลุ่มนี้ว่ามีแนวโน้มสูงกว่าคนกลุ่มอื่นด้วย (Hyde 1982 : 380 อ้างถึง Rosen 1974) สำหรับในประเทศไทยนั้นพบว่าร้อยละ 1.2 ของผู้ที่ฆ่าตัวตายสำเร็จเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ (สุชาติ พหลภาคย์ และ ผกาพันธ์ วุฒิลักษณ์ 2527 : 169)

การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนอกจากจะเป็นปัญหาเฉพาะบุคคลแล้ว ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงสังคมด้วย กล่าวคือในปัจจุบันกลุ่มรักร่วมเพศมีการเปิดเผยตนเองเข้าสู่สังคมมากขึ้น มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มและจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของตน รวมทั้งมีการเปิดสถานบริการและสถานเริงรมย์เฉพาะคนกลุ่มนี้ เช่น บาร์เกย์ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลกลุ่มนี้ได้มาพบปะสังสรรค์กัน รวมไปถึงการหาคู่เพื่อสนองความต้องการทางเพศของตนด้วย (Moses & Hawkins, Jr. 1982 : 71 อ้างอิงจาก Bell & Weinberg 1978) และเนื่องจากผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศมักจะมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถาวรกับคู่ของตน มีการเปลี่ยนคู่อุ่เสมอ จึงทำให้เกิดปัญหาอันเนื่องมาจากความสับสนทางเพศ ได้แก่ โสเภณีรักร่วมเพศ การเจ็บป่วยหรือการได้รับบาดเจ็บจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น กามโรค และ โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง หรือโรคเอดส์ (Acquired Immuno deficiency Syndrome (AIDS)) โดยเฉพาะโรคเอดส์นั้นขณะนี้ได้รับความสนใจอย่างมาก เพราะเป็นโรคที่ร้ายแรงและยังไม่มีวิธีการรักษาที่ได้ผล และบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคนี้ก็คือกลุ่มรักร่วมเพศ องค์การอนามัยโลกได้รายงานจำนวนผู้ป่วยจนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2532 ว่าพบผู้ป่วยโรคเอดส์จำนวนทั้งหมด 146569 ราย จาก 148 ประเทศทั่วโลก ในจำนวนนี้พบว่าทวีปอเมริกามีผู้ป่วยมากที่สุด คือ ร้อยละ 69.48 และแอฟริกาเป็นอันดับสองรองลงมาคือร้อยละ 15.83 ในทวีปเอเชียประเทศที่มีรายงานผู้ป่วยสูงสุดคือ ญี่ปุ่น มีผู้ป่วยโรคเอดส์ 97 ราย รองลงมาคืออิสราเอล 76 ราย และอินเดีย 28 ราย ตามลำดับ สำหรับในประเทศไทยนั้นมียารายงานจากศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ว่ามีผู้ป่วยเพียง 10 ราย ผู้ป่วยระยะมีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ (AIDS Related Complex หรือใช้ศัพท์ย่อว่า ARC) 38 ราย และผู้ที่ติดเชื้อแต่ยังไม่มีอาการ (Human Immune Deficiencies Virus Infection หรือใช้ศัพท์ย่อว่า HIV) จำนวน 3090 ราย (จำนวนตัวเลขถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2531) ในเดือนเมษายน 2532 มีผู้ป่วยโรคเอดส์ถึง 11 ราย ARC 53 ราย และ HIV 5621 ราย (จำนวนตัวเลขถึงวันที่ 15 เมษายน 2532) ในขณะที่อีก 1 เดือนต่อมา คือ รายงานถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2532 มีผู้ป่วยโรคเอดส์ ถึง 12 ราย และมีเพียง 1 รายเท่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่ ARC 67 ราย และ HIV ถึง 6208 ราย ในจำนวนผู้ที่ เป็นโรคเอดส์นั้นมีถึงร้อยละ 75 ที่เป็นชายรักร่วมเพศหรือรักทั้งสองเพศ จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นว่าแม้จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในประเทศไทยจะยังไม่มากนักก็ตาม แต่ก็มีอัตราเพิ่มที่ค่อนข้างสูงและแนวโน้มการแพร่กระจายของโรคก็เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว หากมิได้มีการเฝ้าระวังโรคที่ตีพอก นอกจากปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้วปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่เกิดจากบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ก็คือ ปัญหาชีวิตสมรสที่ล้มเหลวอันเกิดจาก

การที่บุคคลกลุ่มนี้พยายามจะปิดบังความเป็นรักร่วมเพศของตนเองไว้ ด้วยการแต่งงานกับเพศตรงข้าม (ประณอม สโรชมาณ 2524:169) ซึ่งจะนำไปสู่การอกใจคู่สมรส การหย่าร้าง และการขาดความสุขในชีวิตสมรสอย่างแท้จริงอันมีผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพอีกด้วย

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้ว จะเห็นว่าการศึกษาถึงพฤติกรรมเช่นนี้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องทำการป้องกันอย่างรีบด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการจะก้าวไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพของสังคมต่อไป

โดยธรรมชาติแล้ววัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ (identity) ของตัวเอง เด็กจะพัฒนาภาพของ ตนและยึดถือไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ แต่ถ้าไม่สามารถแสวงหาเอกลักษณ์ได้จะเกิดความรู้สึกว่าวุ่น สับสน เกี่ยวกับตนเองในหลายด้าน เช่น การงาน ระเบียบกฎเกณฑ์ ค่านิยมต่างๆ ในสังคม รวมไปถึงบทบาททางเพศด้วย สำหรับการพัฒนารูปภาพทางเพศนั้นเด็กวัยรุ่นต้องการเห็นตนเองในฐานะเป็นหญิงหรือชายไม่ใช่ทั้งสองเพศ (มลวิภา ทรงวุฒิสีล 2526 : 312) ในขณะที่เด็กก็มีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมให้เกิดรักร่วมเพศ เช่น การเปิดเผยตัวและการแสดงออกต่างๆของกลุ่มรักร่วมเพศที่สังคมยอมรับมากขึ้น รวมถึงสื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ ก็มีการตีพิมพ์เผยแพร่เรื่องราวของกลุ่มรักร่วมเพศ หรือบางครั้งก็มีตัวเอกของเรื่องเป็นรักร่วมเพศเลยก็เดี๋ยว สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้เด็กวัยรุ่นมีโอกาสจะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้มาก มีหลายการศึกษาที่เดี๋ยวที่พบสอดคล้องกันว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศพบได้บ่อยมากในวัยรุ่น (แอนก อารีพรรด และสุวักนา อารีพรรด 2525 : 111; Francoeur 1982 : 513-514 อ้างอิงจาก Kinsey 1953; Remafedi 1985 : 40) คินซี และคณะ (Kinsey, et al.) ศึกษาพบว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นในเด็กวัยรุ่นจะมีสาเหตุสำคัญมาจากการเรียนรู้ และการเลียนแบบจากเพื่อนฝูง (สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์ 2529 : 7) และเมื่อพิจารณาถึงการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่นนี้ควบคู่ไปกับทฤษฎีของ คอนราด ลอเรนซ์ (Konrad Lorenz) นักจิตวิทยาชาวสวิเดนที่กล่าวไว้ว่า " ในช่วงเวลาที่พอเหมาะช่วงหนึ่ง หากเผชิญมีตัวกระตุ้น (stimulus) ที่พอเหมาะเกิดขึ้นพอดีจะทำให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ที่จะถูกสลักหรือพิมพ์

(imprint) ลงในสมองซึ่ง เป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร " (อุตมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 248-249) จึง เป็นเรื่องที่น่า เป็นห่วงมากสำหรับเด็กวัยรุ่น เพราะหากวัยรุ่นเหล่านี้เรียนรู้ที่จะ มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้วก็ เป็นการยากที่จะแก้ไขได้ การป้องกันมิให้เกิดพฤติกรรมเช่นนี้จึง เป็น วิธีที่ถูกต้องที่สุดในการจัดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าว ซึ่งการจะป้องกันอย่าง ได้ผลนั้นควรจะ ได้มี การศึกษาถึงข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับพฤติกรรมเช่นนี้ที่ปรากฏอยู่ในสังคมปัจจุบันเป็นแนวทางก่อน ไม่ว่า จะเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวนผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศ หรือแนวโน้มของผู้ที่ จะเป็นรักร่วมเพศในอนาคต รวมไปถึงเจตคติที่คนทั่วไปมีต่อผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพราะเจตคติ เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคล (ถวิล ชาราโกชน์ 2524 : 60) เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมในการวางแผนป้องกันการเกิดพฤติกรรมเช่นนี้ในระยะ ยาวต่อไป

ในการศึกษาเพื่อหาแนวทางป้องกันการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น ควรเริ่มศึกษาตั้ง แต่วัยรุ่นทั้งนี้เพราะวัยนี้เป็นวัยที่มีบทบาททางเพศที่ชัดเจนและ เริ่มแสดงบทบาททางเพศนั้นให้สังเกต และวัดได้ นอกจากนั้นความพึงพอใจต่อเพศใดเพศหนึ่งจะปรากฏอย่างเด่นชัดในวัยนี้ (Sours 1976 : 579 อ้างถึง Anna Frevd 1965) โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นตอนกลางหรือตอนปลาย แม้ว่าใน บางรายอาจเลยไปถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (Kaplan & Sadock 1981 : 552) และช่วงอายุที่มีการตัดสินใจแสดงตนว่าเป็นรักร่วมเพศอย่างเปิดเผยมากที่สุด ก็คือ ช่วงอายุ 15 - 19 ปี (Larson 1982 : 227 อ้างถึง Dank 1971) ซึ่งเด็กที่อยู่ในช่วงอายุดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่กำลัง ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาตอนต้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาถึงแนวโน้มการเกิด พฤติกรรมรักร่วมเพศ และ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น การทราบ ถึงเจตคติและพฤติกรรมดังกล่าว จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรม รักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น และช่วยให้สามารถคาดการณ์ถึงแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมเช่นนี้ใน สังคมไทยในอนาคต เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นเนื่องมาจาก พฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังศึกษาต่อลงไปถึงสาเหตุของการ เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศบางประการ เช่น ปัจจัยทางด้านครอบครัว โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะช่วยทำให้เข้าใจลักษณะทางสังคมบางอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังกล่าว อันจะเป็น

แนวทางในการให้ความรู้แก่บิดา มารดา ผู้ปกครองและครูในการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสถิติการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย
2. ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย
3. ศึกษาเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นในเขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย ที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ
4. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย
5. ศึกษาความคิดเห็นบางประการ เกี่ยวกับพฤติกรรมรกร่วมเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมรกร่วมเพศ และเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2531 ในเขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

1. สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศแตกต่างกัน
2. สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วนแตกต่างกัน
3. นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วนมีสัดส่วนแตกต่างกัน
4. นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนมี

สัดส่วนแตกต่างกัน

5. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

6. นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

7. นักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

8. นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
2. ประเภทของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสหศึกษา
โรงเรียนชายล้วน และ โรงเรียนหญิงล้วน

ตัวแปรตาม

1. พฤติกรรมรักร่วมเพศ แบ่งเป็น มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
และ ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงลักษณะความพึงพอใจทางเพศที่บุคคลแสดงออกกับบุคคลเพศเดียวกัน โดยอาจเคยมีหรือไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาก่อนก็ได้โดยจะพิจารณาจากลักษณะใหญ่ ๆ 2 ประการดังนี้

1. การมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Early cross - gender behavior) โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 การมีพฤติกรรมของเด็กหญิงในเด็กชาย (Girl - like behavior)
หรือการมีพฤติกรรมของเด็กชายในเด็กหญิง (Boy - like behavior)

1.2 ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม (Cross gender idea)

1.3 การแต่งตัวแบบเพศตรงข้าม (Cross dressing)

2. การมีความพึงพอใจทางเพศ กับเพศเดียวกัน (Sexual orientation) คือการที่บุคคลรัก หรือพึงพอใจหรือชอบที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน มีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (Sexual attraction)

2.2 กิจกรรมทางเพศ (Sexual activity)

2.3 จินตนาการทางเพศ (Sexual fantasy)

2.4 อารมณ์ที่ประสงค์ (Emotional preference)

2.5 สังคมที่ประสงค์ (Social preference)

2.6 แบบแผนในการดำเนินชีวิต (Life style)

2.7 การมองตนเองทางด้านเพศ (Sexual self concept)

อย่างไรก็ตามลักษณะที่วัดได้จากเกณฑ์ดังกล่าว เป็นตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในปัจจุบัน มิได้หมายความว่าบุคคลนั้นเป็นรักร่วมเพศ แต่เป็นเพียงบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เท่านั้น ซึ่งอาจมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปเป็นบุคคลรักร่วมเพศในอนาคตได้

แบบสอบถาม หมายถึงแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้

นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนหญิงที่ได้ค่าคะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดในสมการการจำแนกจากแบบสอบถาม มากกว่าหรือเท่ากับ 1.40259

นักเรียนหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหมายถึงนักเรียนหญิงที่ได้ค่าคะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดในสมการการจำแนกจากแบบสอบถามน้อยกว่า 1.40259

นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนชายที่ได้ค่าคะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดในสมการการจำแนกจากแบบสอบถาม มากกว่าหรือเท่ากับ 1.99470

นักเรียนชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนชายที่ได้ค่าคะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดในสมการการจำแนกจากแบบสอบถาม น้อยกว่า 1.99470

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ หมายถึงความคิด ความรู้สึกของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศในสังคม ซึ่งอาจเป็นด้านบวกด้านลบหรืออยู่ในระดับปานกลางก็ได้

เขตการศึกษา 6 หมายถึง จังหวัดทั้ง 7 จังหวัดที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้อยู่ในเขตการศึกษาเดียวกันได้แก่ จังหวัดชัยนาท อุทัยธานี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี

นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาตอนต้นทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน ในปีการศึกษา 2531 ในเขตการศึกษา 6 ของประเทศไทย

โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับอาชีวศึกษาตอนต้น ซึ่งมีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยระดับชั้นดังกล่าวจะต้องมีจำนวนนักเรียนหญิงไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของนักเรียนชาย หรือมีจำนวนนักเรียนชายไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของนักเรียนหญิง

โรงเรียนหญิงล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียน การสอน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเฉพาะนักเรียนหญิงหรือมีอัตราส่วน of นักเรียนหญิงต่อนักเรียนชายมากกว่าหรือเท่ากับ 10:1

โรงเรียนชายล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเฉพาะนักเรียนชายหรือมีอัตราส่วน of นักเรียนชายต่อนักเรียนหญิงมากกว่า หรือเท่ากับ 10:1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อช่วยให้ทราบข้อมูลเชิงสถิติของนักเรียนวัยรุ่น ที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในเขตการศึกษา 6 และเข้าใจถึงลักษณะพฤติกรรมรกร่วมเพศดังกล่าวว่าเป็นไปในลักษณะใด
2. เพื่อช่วยให้ทราบเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยจะมีความสำคัญต่อการประเมินถึงการยอมรับบุคคลกลุ่มนี้หรือไม่เพียงใด ซึ่งมีผลต่อการแพร่ระบาดของ

พฤติกรรมเช่นนี้ในกลุ่มนักเรียน และยังสามารถประเมินถึงผลกระทบทางสังคมต่อนักเรียน ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว ข้อมูลเหล่านี้จึงมีประโยชน์ในการวางแผนการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับผู้บริหารการศึกษา เช่น ผู้กำหนดนโยบาย และวางแผนงานของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษา รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่สามารถหาแนวทางเพื่อช่วยเหลือผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมในเรื่องบทบาททางเพศที่เหมาะสมแก่เยาวชนต่อไป

5. การทราบข้อมูลเชิงสถิติของนักเรียนวัยรุ่น ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทางการแพทย์ในการวางแผนป้องกันปัญหาทางสาธารณสุข ที่อาจเกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น ปัญหาทางจิตและการแพร่ระบาดของโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ที่กำลังเป็นที่แพร่ระบาดในปัจจุบัน

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของรักร่วมเพศ

พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องที่มีผู้สนใจศึกษากันมาก คำจำกัดความของการเป็นรักร่วมเพศก็ได้มีผู้ให้ความหมายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับตัวบุคคลผู้ให้ความหมาย จะให้ความสนใจเน้นหนักไปทางใด เช่น

ICD-9 (International Classification of Diseases Ninth Revision) กล่าวถึงการเป็นรักร่วมเพศว่าหมายถึง การที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน โดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่ โดยที่อาจจะมิหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ และการจะวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นรักร่วมเพศนั้นไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิต (World Health Organization (WHO) 1978 : 40)

DSMIII (The Third Edition of the American Psychiatric Association's Diagnostic and Statistic Manual Mental Disorder) ได้จัดให้ Ego - Dystonic Homosexuality อยู่ในประเภท Psychosexual Disorder โดยมีเกณฑ์การวินิจฉัยว่าบุคคลนั้นเป็น Ego - Dystonic Homosexuality ดังนี้

1. มีความต้องการที่จะมีหรือเพิ่มแรงกระตุ้นชนิดต่างเพศ (heterosexual arousal) เพื่อสามารถจะมีหรือรักษาสัมพันธ์ภาพกับต่างเพศเอาไว้ได้
2. แรงกระตุ้นของรักร่วมเพศที่ผู้นั้นมีอยู่ไม่เป็นที่ต้องการหรือก่อให้เกิดความเครียด

โดยบุคคลที่มีความผิดปกตินี้ อาจไม่มีแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศเลย หรือมีอยู่น้อย และมักมีประวัติว่าประสบความล้มเหลวในการมีความสัมพันธ์กับต่างเพศ (Kaplan & Sadock 1981 : 551)

สปิทเซอร์ (Spitzer 1981 : 212) ให้ความหมายว่า การเป็นรักร่วมเพศหมายถึงแบบแผนของการที่มีแรงกระตุ้นเชิงรักร่วมเพศ (homosexual arousal) อย่างต่อ

เนื่อง เป็นระยะเวลายาวนาน โดยที่ขาดการมีแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศ (heterosexual arousal) หรือมีแต่ไม่อายเกินไป

แคปแลน และ แซดดอก (Kaplan & Sadock 1981 : 550) กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจทางเพศที่ไม่สามารถกระตุ้นเร้าทางเพศได้ด้วยเพศตรงข้าม แต่อารมณ์ความรู้สึก และความสนใจทางเพศจะสามารถถูกกระตุ้นได้โดยบุคคลเพศเดียวกัน

มาร์เมอร์ (Marmor 1976 : 375 , 1980 : 5) กล่าวถึงปัญหาในการให้ความหมายของการเป็นรักร่วมเพศว่า ยังมีความหมายที่เป็นที่ตกลงกันได้ไม่แน่ชัด ส่วนใหญ่จะมีผู้ให้ความหมายที่จำกัดไปแต่เพียง เฉพาะการมีพฤติกรรมใด ๆ ที่มีการเกี่ยวข้องกับเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน ซึ่งการพิจารณาเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่บุคคลแสดงออกเพียงอย่างเดียว นั้นยังไม่เพียงพอ เนื่องจากเป็นการละเลยต่อสาเหตุด้านแรงจูงใจซึ่งมีอยู่หลากหลายภายใต้การแสดงพฤติกรรม เช่นนั้น มาร์เมอร์ให้คำจำกัดความว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหมายถึง บุคคลซึ่งมีแรงจูงใจในอันที่จะมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันกับตนเอง และความพึงพอใจนั้นมักนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่เรื่องของความมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเสมอไป ในบางรายอาจจำกัดอยู่แต่เพียงการมีจินตนาการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเท่านั้น

สำหรับในประเทศไทย Homosexuality มีผู้แปลเป็นภาษาไทยหลายคำต่างกันไป เช่น โฮโมเซ็กชวลลิตี้ ความรักในเพศเดียวกันหรือรักร่วมเพศ สำหรับคำว่า รักร่วมเพศ ได้นำมาใช้กันอย่างกว้างขวางทั้งในงานวิจัยและงานวิชาการ ซึ่งหมายถึงความรักหรือชอบบุคคลเพศเดียวกันกับตนเองมีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของรักร่วมเพศไว้ดังนี้

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ใน สมภพ เรื่องตระกูล, บรรณาธิการ. 2528 : 226) กล่าวว่า การเป็นรักร่วมเพศ หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกัน ถ้าระหว่างชายต่อชายด้วยกันมักเรียกทับศัพท์ว่า โฮโมเซ็กชวลลิตี้ (homosexuality) ระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกันเรียก เลสเบียนนิสม (lesbianism)

สุวัทนา อารีพรศ (2528 : 9) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน เป็นลักษณะที่พบมากที่สุด ในจำนวนพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่วไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง และสำหรับผู้หญิงมีชื่อเรียกเฉพาะว่า เลสเบียน

โอบาส ธรรมวนิช (2527 : 39-40) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศคือการมีพฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน อาจไม่ถึงกับมีเพศสัมพันธ์ก็ได้ พฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกันอาจเป็นเพียงความพอใจที่ได้สัมผัสร่างกายภายนอก ก็ถือว่าเป็นรักร่วมเพศแล้วไม่จำเป็นต้องถึงกับประกอบกิจจนถึงจุดสุดยอดของอารมณ์

จำลอง ดิษขวาณิช (2522 : 257) ให้คำจำกัดความว่า ความรักเพศเดียวกัน (homosexuality) คือความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน พฤติกรรมทางเพศเช่นนี้ ระหว่างหญิงด้วยกันมักเรียกว่า เลสเบียนนิสม (lesbianism) ชายหรือหญิงที่มีความพอใจทั้งสองเพศ อาจเป็นผู้หญิง หรือ ผู้ชายก็ได้ เรียกว่า ทวิเพศ (bisexual) โดยทั่วไปพวก bisexual มักจะเป็น homosexual แม้ว่าจะมีความสามารถในการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามและมีความพอใจได้ตามสมควร

จากคำจำกัดความต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นว่าผู้ให้คำจำกัดความกล่าวถึงรักร่วมเพศในลักษณะที่เป็นพฤติกรรม โดยที่พฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น จะต้องเกิดจากความพึงพอใจของบุคคลเป็นสำคัญ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันด้วยสาเหตุจำเป็นบางอย่าง เช่น การขาดโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ หรือความอยากรู้หรืออยากเห็น จึงไม่ถือว่าเป็นรักร่วมเพศอย่างแท้จริง ดังนั้นการพิจารณาว่าเป็นรักร่วมเพศจึงเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความพึงพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จริง หรือเป็นเพียงจินตนาการก็ได้ บุคคลนั้นจะขาดแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศ หรือมีอยู่เพียงเล็กน้อย แต่มีแรงกระตุ้นทางเพศกับเพศเดียวกันมากกว่า เป็นเวลาต่อเนื่องยาวนาน

คำว่า ไฮโมเช็กชวล ความจริงแล้วเป็นคำที่บ่งบอกถึงการเป็นรักร่วมเพศได้ทั้งในผู้ชาย

และผู้หญิงแต่โดยทั่วไปแล้ว ผู้ชายที่เป็นรักร่วมเพศมักจะถูกเรียกว่า โฮโมเซ็กชวล หรือเกย์ (Gay) มากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงที่เป็นรักร่วมเพศจะมีศัพท์เรียกเฉพาะว่า เลสเบียน (lesbian)

นอกจากนี้แล้วมีศัพท์บางคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะการแสดงออกทางเพศบางอย่างที่อาจทำให้เกิดความสับสนกับเรื่องรักร่วมเพศ ได้แก่

กะเทย (hermaphrodite) คำว่า กะเทยนั้น มักนำมาใช้ในการเรียกบุคคลซึ่งมีจริตกริชาดคล้ายผู้หญิง หรือคิดว่าเป็นรักร่วมเพศ แต่ตามความเป็นจริงแล้วกะเทยนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป และมีคนที่เป็นรักร่วมเพศจำนวนมากที่ไม่ได้มีลักษณะของกะเทยปรากฏอยู่ กะเทยตามความหมายทางการแพทย์จะหมายถึง คนซึ่งมีอวัยวะของ 2 เพศกำกวมอยู่ในตัวคนเดียว เช่น อาจมีองคชาติ (penis) และมีเต้านม (breast) หรืออาจมีอัณฑะ (testis) ในขณะที่เดี๋ยวกันก็มีมดลูกอยู่ด้วย ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นหญิงหรือชายแน่ กะเทยมี 2 ชนิดคือ กะเทยจริง (true hermaphrodite) ซึ่งหมายความว่า เป็นบุคคลที่มีลักษณะทางเพศที่เด่นตรงกับฮอว์โมนในตัว คือมักจะดูลึกลับไปทางเพศใดเพศหนึ่ง ให้เห็นชัดเจนทั้งรูปร่างภายนอก และฮอว์โมนในร่างกาย อีกชนิดคือ กะเทยเทียม (pseudo - hermaphrodite) กลุ่มนี้จะมียีนเพศชายนอกให้เห็นเด่นชัดอย่างหนึ่ง แต่ฮอว์โมนที่ผลิตแท้จริงกลับเป็นของอีกเพศหนึ่ง

ลักเพศ (transvestism) บุคคลกลุ่มนี้บางทีก็จะเรียกว่ากะเทยเช่นกัน ลักเพศคือ ผู้ที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน และมีความสุข ความพอใจทางเพศจากการที่ได้แต่งตัว แต่งหน้า สวมใส่เสื้อผ้า หรือแสดงท่าทางของเพศตรงข้าม ทั้งนี้อาจเป็นไปโดยเปิดเผย หรือแอบซ่อนเมื่อลับตาคน ลักเพศนี้ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป แต่ในทางปฏิบัติอาจพบลักเพศเกิดร่วมกับลักษณะรักร่วมเพศ และแปลงเพศก็ได้

แปลงเพศ (transsexual) เป็นบุคคลที่ไม่ยอมรับเพศที่แท้จริง โดยกำเนิดของตน จะใช้ชีวิต แต่งตัว มีพฤติกรรมและบทบาททางเพศแบบเพศตรงข้ามตลอดเวลา และมีความคิดฝังใจว่า อารมณ์ และจิตใจของเขาเป็นเพศตรงข้ามกับเพศตามร่างกาย มักมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการที่จะผ่าตัดแปลงเพศเป็นเพศตรงข้าม

กลุ่มลักษณะและแปลงเพศนี้จะแตกต่างกัน โดยที่ลักษณะต้องการแต่งกายแบบเพศตรงข้าม เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นทางเพศ ในขณะที่แปลงเพศกระทำไปเพราะคิดว่าจิตใจตนเป็นเพศตรงข้ามจริง ๆ

ลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้มีระลอกว่า เป็นความผิดปกติที่ไม่เหมือนกัน และต้องแยกจากการเป็นรักร่วมเพศ โดยบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวมานี้ไม่ใช่เป็นรักร่วมเพศ แต่ในความเป็นจริงของสังคมก็พบว่า บุคคลรักร่วมเพศอาจมีลักษณะบางอย่างดังกล่าวนี้ร่วมด้วย เช่น เป็นรักร่วมเพศและมีลักษณะลักษณะคือ ชอบแต่งกายแบบเพศตรงข้ามด้วย เป็นต้น (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 238-240)

ยังมีคำอีกคำหนึ่งที่มักได้ยินกันอยู่เสมอคือ รักรักร่วมสองเพศ หรือ bisexuality คำนี้เป็นคำที่ใช้เรียกบุคคลที่สามารถมีความพึงพอใจทางเพศได้ทั้ง 2 แบบ โดยสามารถมีความพึงพอใจได้ทั้งจากการมีความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศและรักร่วมต่างเพศ (homosexual relationship and heterosexual relationship) อย่างไรก็ตามมีผู้กล่าวว่าผู้ที่ เป็นรักร่วมสองเพศนี้จริง ๆ แล้วมักจะมี ความพึงพอใจที่แท้เป็นรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ และมักมีประวัติตลอดจนกลไกในการพัฒนาทางเพศที่เป็นแบบรักร่วมเพศด้วย (Meyer 1985 : 1061)

นอกจากคำต่าง ๆ ที่มักก่อให้เกิดความสับสนเข้าใจกันผิดพลาดในเรื่องรักร่วมเพศแล้วยังมีคำบางคำที่เป็นคำร่วมสมัย และมักมีผู้นำมาใช้ เรียกแทนตัวบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศดังที่วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2532 : 63-67) กล่าวไว้ดังนี้

เกย์ มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า " gay " ซึ่งหมายความถึงความสนุกสนานรื่นเริงสดชื่น มีชีวิตชีวา กลุ่มชายที่เป็นรักร่วมเพศบัญญัติศัพท์คำนี้ขึ้นมาใช้เรียกตัวเอง เป็นการสร้างปมเด่นเพื่อกลบเกลื่อนปมด้อยในชีวิตที่มีทรมานแต่ความทุกข์ ชมชื่น โดดเดี่ยว ว่างเหว และถูกสังคมรังเกียจเหยียดหยาม โดยจะเรียกผู้ที่รับบทบาทของชาย (active role) ขณะมีเพศสัมพันธ์ว่า " เกย์คิง " เกย์กลุ่มนี้มักจะ ไม่แสดงตัวออกท่าทางกระดุกกระดิง แต่งตัว หรือแต่งหน้าแบบผู้หญิง และมักไม่เปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศของตนให้คนทั่วไปรู้ ส่วน " เกย์ควีน " จะเป็นผู้ชายที่รับบทบาทของเพศหญิง (passive role) ในขณะที่เพศสัมพันธ์ สำหรับผู้ที่สามารถรับบทบาทของทั้งชายและหญิงจะเรียกว่า " เกย์ " เฉย ๆ

ทอมและดี้ คำว่าทอมนั้นย่อมาจากคำว่า ทอมบอย (tomboy) หมายความว่าผู้หญิงที่ชอบแต่งตัว แต่งผม แสดงกริยาท่าทางและทำตัวเหมือนผู้ชาย จะทำตัวเป็นคนแข็งแรง ไม่สำรวมตัวหรือมีจริตเอียงอายเหมือนผู้หญิงทั่วไป ในการแสดงบทบาททางเพศนั้นจะรับบทบาทของเพศชาย ส่วนคำว่า ดี นั้นย่อมาจากคำว่า เลดี้ (lady) เป็นผู้หญิงที่ขอมเป็นคู่ดวงและให้ทอมปกป้องคุ้มครอง เล้าโลมกระตุ้นทางเพศได้ บางคนอาจไม่ต้องการความสุขทางเพศโดยตรง เพียงแต่ต้องการความสนใจเอาใจใส่ ความเข้าใจ หรือความรักที่กำลังแสวงหาอยู่ ดีส่วนใหญ่จึงหาใจให้กับผู้ชายที่ถูกใจ ในการแสดงบทบาททางเพศจะรับบทบาทของเพศหญิง

อย่างไรก็ตามการรับบทบาททางเพศตามแบบ active role หรือ passive role นั้นจะไม่ได้เป็นลักษณะตายตัวตามที่เข้าใจกันเป็นส่วนใหญ่ คู่ที่เป็นรักร่วมเพศสามารถมีการสลับบทบาททางเพศในการร่วมเพศกันได้ และลักษณะที่แสดงออกแบก่ย่ดิ่ง เกย์ควีน ทอม และดี้นั้น ก็อาจจะเป็นเพียงเฉพาะในบุคคลกลุ่มหนึ่ง โดยที่บุคคลรักร่วมเพศอาจไม่ได้แสดงบทบาทออกมาเป็นพฤติกรรมที่ชัดเจน การเป็นรักร่วมเพศของบุคคลนั้น จะเป็นเพียงความพึงพอใจทางเพศที่มีกับเพศเดียวกัน ตามความหมายของการเป็นรักร่วมเพศที่แท้จริงเท่านั้น

ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศ

ไฮด์ (Hyde 1982 : 367-368) แบ่งพฤติกรรมรักร่วมเพศออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. พวกที่เป็นรักร่วมเพศจากการขาดโอกาส หรือเป็นไปตามสถานการณ์ (deprivation homosexuality หรือ situational homosexuality) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาแทนที่เมื่อบุคคลไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทางเพศออกได้ด้วยวิธีการมีสัมพันธ์กับต่างเพศ

2. พวกรักร่วมเพศแอบแฝง (latent homosexuality) รักร่วมเพศแอบแฝงนี้เป็นแนวคิดของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ซึ่งเชื่อว่าคนมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศแต่ก็เบกกดความรู้สึกไว้ในระดับจิตไร้สำนึกทำให้มีความวิตกกังวลอยู่มาก บางคนจะใช้กลไกป้องกันตัวโดยทำตัวตรงข้ามกับความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ (reaction - formation) ทำตัวเป็นชายชาตรีมากเกินไป และ

ปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศ

นอกจากนี้รักร่วมเพศแอบแฝง ยังใช้ในความหมายที่แสดงถึงการตอบสนองทางจิตใจ โดยที่บุคคลสามารถถูกกระตุ้นทางจิตใจได้ด้วยบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน แต่ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศจริง (Pomeroy 1968 : 175)

3. พวกปกปิด หรือ เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของตน (covert or overt homosexuality)

พวกปกปิด (covert homosexuality) เป็นบุคคลที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในฐานะรักต่างเพศไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางด้านการงาน หรือ การมีความสัมพันธ์ทางสังคม แต่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วยกัน เพื่อนใกล้ชิดจะทราบการเป็นรักร่วมเพศของเขา

พวกเปิดเผย (overt homosexuality) เป็นบุคคลที่ไม่ได้ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศของตน และอาจพยายามแสดงลักษณะของตนให้ชัดเจนขึ้น

การแบ่งประเภทตามแบบของ ไฮด์นี่ เป็นการแบ่งตามพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเท่านั้น จะเห็นว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในประเภทแรก ไม่ถือว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศที่แท้จริง เนื่องจากไม่ได้มีความพึงพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน (homosexual orientation) หากแต่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพราะสถานการณ์บังคับ

ปัญหาของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศและผลกระทบต่อสังคม

แม้จะมีบุคคลรักร่วมเพศจำนวนมากที่มีความสุขหรือพอใจกับการเป็นรักร่วมเพศของตน แต่ก็ยังมีอีกเป็นจำนวน ไม่น้อยที่รู้สึกว่าคุณเองมีปัญหาและต้องการทำจิตบำบัด มีผู้ศึกษาพบว่าผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศจะมีความเสี่ยงสูงต่อการมีพยาธิสภาพทางจิตใจ (Meredith & Riester 1980 : 183-184 อ้างอิงจาก Saghir, Robins, Walbran & Gentry 1970) และนอกจากนี้ยังพบว่าบุคคลเหล่านี้ทั้งชายและหญิงมักจะมีปัญหาในการดื่มสุรา ดื่มมากเกินไปจนกระทั่งเป็นพิษสุราเรื้อรัง (Saghir & Robins 1973 : 115, 119, 274-275) รักร่วมเพศเกือบทุกคนคิดอยู่เสมอว่าตนเองถูกคนอื่น ๆ มองว่าเป็นบุคคลวิถถาร น่ารังเกียจ ทำให้รู้สึกว่าคุณเองไม่ดี ต่ำต้อย ไร้ค่า รักร่วมเพศส่วนใหญ่จึงพยายามปกปิดความเป็นรักร่วมเพศ และเก็บกดความต้องการของตน

ไว้ ซึ่งทำให้เกิดความเครียด จนบางครั้งถึงกับเป็นโรคประสาท ส่วนมากแล้วบุคคลรักร่วมเพศจะมีเพื่อนมากแต่กลับรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง และเหงา เพราะมีความรู้สึกร่วมกับเพื่อน ๆ ในเรื่องต่าง ๆ ได้ไม่เต็มที่ (ประนอม สโรชมาน 2524 : 175)

ไซมอนและแชมเบอร์ (Simon & Chamber 1965 อ้างถึงใน รุ่งกานดา 2531 : 14) พบว่า คนทั่วไปจำนวนร้อยละ 49 คิดว่ารักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากสังคมซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีความถี่สูงสุดในพฤติกรรม 14 ชนิดที่ใช้ในการศึกษา ความหมายของพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบน (sexual deviation) ไปนี้ วันทนีส์ วาสิกะสิน (2526 : 137-143) กล่าวว่า เป็นพฤติกรรมที่ผิดไปจากการยอมรับของสังคม หรือเป็นพฤติกรรมที่คนส่วนใหญ่ไม่ประพฤติกฎปฏิบัติกัน และอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับผู้อื่นได้ การจะถือพฤติกรรมใดว่าเป็นเบี่ยงเบนหรือไม่นั้น ไม่ได้อยู่ที่การกระทำ แต่อยู่ที่สังคมช่วยกันเอาบรรทัดฐานที่กลุ่มของตนช่วยกันบัญญัติขึ้นมาเป็นกรอบวัดการกระทำอันนั้น

นักสังคมมนุษยวิทยาชี้ให้เห็นว่าสังคมที่แตกต่างกันจะมีการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศต่างกัน ฟอร์ดและบีช (Ford & Beach 1952 อ้างถึงใน Pomeroy 1968 : 173) ศึกษาพบว่า ในสังคมทั้งหมด 76 แห่ง มี 49 แห่ง ที่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเมอดอด ที่ศึกษาอเมริกันอินเดียนเผ่าหนึ่ง จำนวน 225 คน พบว่า ร้อยละ 53 ยอมรับผู้ชายที่เป็นรักร่วมเพศ (Rubin & Kirkendall 1968 : 173) ในขณะที่ แฟรงเคอร์ (Francoeur 1982 : 513) ได้รายงานว่ามีคนส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศ และยังมี การแสดงความดูหมิ่น แสดงอาการไม่เป็นมิตร และมักจะตั้งสมญาให้ด้วย ความขัดแย้งในการยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศนี้ ปรากฏให้เห็นตั้งแต่สมัยโบราณ สมัยของกรีก โรมัน ชาวเอเธนส์ทั้งหลายต่างมีความเห็นว่าความรักระหว่างผู้ชายด้วยกันเท่านั้นที่ถือว่าเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ส่วนชาวโรมันก็ยังยกย่องว่าคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นคนกล้าหาญ เข้มแข็ง แม้แต่เพลโตก็ได้กล่าวสนับสนุนความสัมพันธ์ เช่นนี้ว่าเป็นเครื่องหมายของความเข้มแข็งของลูกผู้ชาย (sign of virility) รวมทั้งยังมีหลักฐานปรากฏว่าสตรีชั้นสูงในราชสำนักจักรวรรดิโรมันมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย (อริน นิธิจวารักษ์ 2527 : 28, 166-168; chesser 1971 : 132) แต่เมื่อศตวรรษที่ 4 จักรวรรดิคอนสแตนตินได้รับศาสนาคริสต์ เข้าเป็นศาสนาของจักรวรรดิโรมันเรื่องรักร่วมเพศก็ถือเป็นเรื่องเสื่อมเสียมีความผิดอาญาร้ายแรงผู้ที่ประพฤติดังถูกลงโทษด้วยการถูกเผาไฟทั้งเป็น (กิตติศักดิ์ ประกิต 2526 : 88-89)

ปัจจุบันนี้ ทัวโลกได้มีการเรียกร่องสิทธิของผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยคนกลุ่มนี้จะเรียกร่องให้ผู้อื่นยอมรับความเป็นมนุษย์และศักดิ์ศรีที่มีเท่าเทียมกันของพวกเขา จนกระทั่งในอังกฤษและเวลส์ได้มีกฎหมายออกมาอนุญาตให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในชายได้ เมื่ออายุ 21 ปี ขึ้นไป (Gelder, Gath & Mayou 1984 : 471) และในบางมลรัฐในอเมริกา เช่น แคลิฟอร์เนีย และโคโลราโด ก็มีการยอมรับการจดทะเบียนระหว่างคนเพศเดียวกัน ซึ่งทางรัฐจะออกทะเบียนยอมรับการกระทำทุกอย่างเช่นเดียวกับคู่สามีภรรยา โดยใช้หลักเทียบเคียงกับกฎหมายครอบครัว (กิตติศักดิ์ ปรกติ 2526 : 131-131)

สำหรับประเทศไทยนั้น ในรัชกาลที่ 5 พระองค์ได้ทรงดัดแปลงกฎหมายลักษณะความผิดฐานโซโดมี (sodomy) และรวบรวมอยู่ในพระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่อลวงประเวณี ร.ศ. 118 (พ.ศ. 2443) ซึ่งกำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นอันมิใช่ภริยาตน และผู้กระทำชำเราผิดธรรมดาโลกย์ว่าต้องจำคุกตั้งแต่ 10 ปีลงมา ต่อมาได้มีการใช้ประมวลกฎหมายอาญา เมื่อ พ.ศ. 2452 (ร.ศ. 127) ซึ่งมีบทลงโทษที่กำหนดในมาตรา 242 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 บัญญัติว่าถ้าผู้ใดกระทำชำเราผิดธรรมดาตามนุษย์มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปจนถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 50 บาท ขึ้นไป จนถึง 500 บาทด้วย จะเห็นได้ว่าบทลงโทษของไทยลงโทษเบากว่าในต่างประเทศมาก และต่อมาอีกประมาณ 40 ปี ใน พ.ศ. 2499 ก็มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ใหม่มีการยกเลิกความผิดฐานนี้เสีย เนื่องจากคณะกรรมการร่างประมวลกฎหมายเห็นว่ามักไม่มีคดีทำนองนี้เกิดขึ้น และเป็นการเสื่อมเสียเกียรติยศของชาติ (กิตติศักดิ์ ปรกติ 2526 : 89, 93, 106-107 อ้างอิงจาก หยุด แสงอุทัย 2490) ทำให้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 เป็นต้นมาไม่มีกฎหมายที่กล่าวถึงบทลงโทษผู้มีความประพฤติรักร่วมเพศแต่ประการใด อย่างไรก็ตามสำหรับศาสนาพุทธที่เป็นศาสนาประจำชาติของไทยก็มีหลักฐานที่แสดงว่าศาสนาพุทธปฏิเสธผู้ที่มีความประพฤติเชิงรักร่วมเพศ โดยปรากฏในพระไตรปิฎกห้ามมิให้กะเทย และคนที่มีอวัยวะ 2 เพศ (อุกโตพยัญชนก) อุปสมบท โดยความหมายของกะเทยก็คือ ผู้ที่พอใจให้บุรุษเกี้ยวข้องกับตน โดยมีความรู้สึกตนเหมือนเป็นสตรีรวมทั้งในพระบัญญัติพระพุทธองค์ได้กล่าวไว้ว่า การเสพเมถุนทางทวารจะเป็นเหตุแห่งอาบัติปาราชิกแก่ภิกษุผู้กระทำ (สุชีพ ปุณฺณานุกาภ 2525: 224)

ในทางจิตเวชศาสตร์ เดิมถือว่ารักร่วมเพศเป็นโรคกามวิถิตาร (sexual perversion) และจัดอยู่ในประเภท บุคลิกภาพผิดปกติ (personality disorder) จนกระทั่งเดือนเมษายน

ค.ศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์ อเมริกา (American Psychiatric Association) หรือ APA ได้ประกาศว่ารักร่วมเพศไม่ถือเป็นโรคจิตหรือความผิดปกติแต่อย่างใด โดยจัดรักร่วมเพศไว้ในกลุ่ม sexual orientation disturbance หรือที่เรียกว่าบุคคลที่มีความแปรผันทางเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 233) ปัจจุบันวงการจิตเวชจะทำการวินิจฉัยเมื่อการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น ทำให้ผู้นั้นรู้สึกว่าเป็นปัญหา เกิดความเดือดร้อนขัดแย้งในตนเอง หรือต้องการที่จะเปลี่ยนความพึงพอใจทางเพศ (sexual orientation) ของตน (Remafdi 1985 : 483) ซึ่งนับได้ว่าตั้งแต่นั้นมา รักร่วมเพศจำนวนนับล้านคนก็ได้มีการเปิดเผยตัวเองออกมามากขึ้น (กิตติกร มีทรัพย์ 2528 : 165) และมีการจัดตั้งองค์การต่างๆ ขึ้นเพื่อกลุ่มรักร่วมเพศโดยเฉพาะ เช่น The National Gay Task Force และ The Daughter of Bilitis (Hyde 1982 : 327) ในประเทศไทยนั้นอาจถือได้ว่าจุดเริ่มต้นของการเปิดเผยตัวเองของคนกลุ่มนี้คือ การจัดงานประกวดกะเทยในปี 2515 ซึ่งเป็นการชุมนุมกะเทยครั้งยิ่งใหญ่ที่มีบุคคลรักร่วมเพศมารวมตัวกันมากมายจนยากจะนับถึงในงานนี้ (อริน นิธิจวารักษ์ 2527 : 36) นับแต่นั้นเป็นต้นมาก็มีการอภิปรายเขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ตีพิมพ์อย่างแพร่หลาย การ์ตูน นวนิยาย ภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ตลอดจนละครเวทีที่มีบทเกี่ยวกับรักร่วมเพศ หรือมีตัวเอกเป็นรักร่วมเพศก็ได้รับความสนใจอย่างมากเช่นกัน นอกจากนี้ยังมี ดารา นักร้อง นักแสดง และบุคคลที่มีชื่อเสียงหลายท่านที่เปิดเผยตัวเองว่าเป็นรักร่วมเพศด้วย

การเปิดเผยตัวของกลุ่มรักร่วมเพศนั้นมิได้ทำให้เกิดการรวมตัวกันของคนกลุ่มนี้มากขึ้น สถานะเรียมและบาร์ เกย์ก็มีมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้ได้รวมกลุ่มสังสรรค์และมีการหาผู้ที่ถูกใจมาสนองความต้องการทางเพศของตน (Moses & Hawkins, Jr. 1982 : 71 อ้างอิงจาก Bell & Weinberg 1978) ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาเช่น ปัญหาโสเภณีรักร่วมเพศ ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากความหึงหวงของคนกลุ่มนี้ ปัญหาการล่อลวงข่มขืน ปัญหายาเสพติด และปัญหาโรคระบาด (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526 : 63; วันทนี วาสิกะสิน 2526 : 136) นอกจากนี้เนื่องจากบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมักจะมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถาวรกับคู่ของตน มีการเปลี่ยนคู่บ่อย ๆ ทำให้การแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นไปอย่างรวดเร็ว ริมาฟิดี (Remafedi 1985 : 483-484) ได้กล่าวถึงปัญหาการเจ็บป่วยในผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศว่าบุคคลกลุ่มนี้มีความเสี่ยงสูงต่อการเจ็บป่วย ทั้งการบาดเจ็บจากการมีเพศสัมพันธ์ และการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น กามโรค และโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง โดยเฉพาะโรค

ภูมิคุ้มกันบกพร่องนี้กำลังเป็นที่ห่วงกลัวกันมาก เนื่องจากเป็นโรคที่ยังไม่พบวิธีการรักษาที่ได้ผล ผู้ที่เป็นชายรักร่วมเพศและรักรั้งสองเพศถึงร้อยละ 75 โดยมีบางรายติดเชื้อจากชาวต่างประเทศ (ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอชไอวี 2532 : 3) แม้ตัวเลขที่ได้รับการเปิดเผยอย่างเป็นทางการจะยังมีจำนวนไม่มากนัก แต่การแพร่กระจายของโรคก็เป็นไปได้อย่างมากที่เดี๋ยว โดยเฉพาะเมื่อคำนึงว่าประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่รับนักท่องเที่ยวจากชาติต่าง ๆ เข้ามามากในแต่ละปี

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการยอมรับเรื่องรักร่วมเพศในแต่ละสังคม แต่ละยุคสมัยมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น ชนส่วนใหญ่ในสังคมเป็นเช่นไร ศาสนาและกฎหมายบัญญัติไว้ว่าอย่างไร ทศคติและค่านิยมในสังคมนั้น ๆ มีต่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร สำหรับในประเทศไทยมีผู้ทำการศึกษาทัศนคติและการยอมรับเรื่องรักร่วมเพศไว้ดังนี้

เขาวนุช อินทรเดโชกุล ได้ทำการศึกษาความรู้และทัศนคติของสมาชิกสหภาพแรงงานไทยคูราโบเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่าคนงานส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อกลุ่มรักร่วมเพศในลักษณะที่กำกวมระหว่างความรู้สึกเห็นใจ และรังเกียจ (เขาวนุช อินทรเดโชกุล 2526 : 148) ต่อมาอดิรัตน์ วัฒนไพลิน (2527 : 84-85) ก็ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร พบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง คือ เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิตใจ แต่ไม่คิดว่าเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรง ทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนี้ สอดคล้องกับทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชายที่เป็นเกย์ ดังที่เพ็ญมาศ กำเนิดโทน (2528 : 100-101) ได้ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาชายล้วน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าภาพของเกย์ในสายตาของครูคือผู้ชายที่ทำอาชีพกรีฑาทางคล้ายผู้หญิง นักเรียนเหล่านี้เป็นคนที่มักถูกกลั่นแกล้งซึ่งสามารถแก้ไขได้ด้วยการพยายามปรับตัวใหม่ และมีความวิตกกังวลในผลกระทบจากเกย์เพียงระดับปานกลาง โดยเมื่อเทียบกับปัญหาโสเภณีแล้ว การเป็นเกย์เป็นพฤติกรรมที่น่าห่วงใยน้อยกว่า ต่อมาในปี 2531 รุ่งกานดา พงศ์ธรรกฤษพานิช ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อรักร่วมเพศชาย ก็ได้ผลไม่แตกต่างจากการศึกษาที่แล้วมานัก คือ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปอันจะทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้มีพฤติกรรมและบุคคลแวดล้อมแต่ก็ยังมีความเข้าใจ เห็นใจ และยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ร่วมสังคม ในขณะที่เดียวกันก็มีความคิดที่จะจำกัดสิทธิบางประการ เช่น การเป็นผู้นำ การจำกัดขอบเขตของการ

เลือกประกอบอาชีพ และยังเห็นสมควรที่จะยับยั้งกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของ
พฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย (รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช 2531 : 1)

แม้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่บุคคลมีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศเหล่านี้ จะทำอยู่เฉพาะ
กับบุคคลในวงจำกัด แต่ก็พอจะสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของทัศนคติที่บุคคลไทยมีต่อรักร่วมเพศที่
เป็นไปในเชิงไม่รุนแรง และค่อนข้างจะมีความเห็นอกเห็นใจและยอมรับได้แม้ว่าจะมีความคิดเห็น
ที่กำกวมว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ผิดปกติไปจากบุคคลทั่วไป วิทแทมและเซนท์ (Whitam & Zent 1984
: 436) ทำการศึกษาข้ามวัฒนธรรมใน 4 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และ
ฟิลิปปินส์ ได้กล่าวถึงสังคมแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกล่าวหาตึงถึงประเทศไทยด้วย
โดยมีความเห็นว่าสังคมในแถบนี้มีทัศนคติในเชิงอดกลั้นต่อเรื่องรักร่วมเพศสูง เมื่อเทียบกับสหรัฐอเมริกา
แต่อย่างไรก็ตามแม้จะพบว่าสังคมมีแนวโน้มที่จะเข้าใจ เห็นใจและยอมรับ แต่การยอมรับนั้นก็ไม่ใช่
เท่าเทียมบุคคลธรรมดาทั่วไป โดยเฉพาะเมื่อคำนึงถึงสถานภาพของบุคคลรักร่วมเพศในปัจจุบันนี้
เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์เกิดขึ้นบุคคลกลุ่มแรกซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่ามีความเสี่ยงสูง
ต่อการเป็นโรคนี้นี้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักทั้งสองเพศ แต่ถึงอย่างไรโรคนี้นี้
สามารถจะแพร่ระบาดไปยังบุคคลปกติที่ไม่ได้มีพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวได้ด้วย และเนื่องจากโรคนี้นี้
เป็นโรคร้ายแรงที่ยังไม่พบทางรักษาได้ ทำให้มีผู้ประเมินว่าคนทั่วไปมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติในทางลบ
ต่อบุคคลรักร่วมเพศมากขึ้นดังเช่น ในสหรัฐอเมริกาที่พบว่าผลจากการระบาดของโรคเอดส์ ทำให้
บุคคลรักร่วมเพศถูกทำร้ายร่างกายมากขึ้น (Boudton, et al. 1987 : 613 อ้างอิงจาก
Wilson 1987) สำหรับในประเทศไทยแม้จะยังไม่พบรายงานในเรื่องนี้ แต่โรคเอดส์ก็เป็นเรื่อง
ที่ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง เนื่องจากพบว่า มีผู้ป่วยด้วยโรคนี้นี้เช่นกันและยังมีผู้ที่ตกอยู่
ระหว่างภาวะติดเชื้อมีที่ยังไม่ได้แสดงอาการเป็นจำนวนมาก ถ้าโรคนี้นี้มีแนวโน้มของการแพร่กระจาย
มากขึ้นก็เป็นไปได้ว่าบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุของโรค เช่น กลุ่มรักร่วมเพศน่าจะได้รับผล
กระทบทางสังคมมากขึ้น

สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ

การระบุถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศนั้นไม่อาจเจาะจงถึงสาเหตุที่แน่นอนได้ แต่
เชื่อว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการร่วมกัน ซึ่งมีผลให้เกิดพฤติกรรมเช่นนั้นขึ้น สาเหตุร่วมเหล่านี้

คือ สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย จิตวิทยา และสิ่งแวดล้อม ดังจะกล่าวโดยละเอียดต่อไป

1. สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย ได้มีผู้ทำการศึกษาเพื่ออธิบายถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศโดยศึกษาปัจจัยทางด้านสภาวะร่างกายและชีววิทยา (constitutional and biological factors) ซึ่งสามารถแบ่งการศึกษาได้เป็น 2 แนวคือ การศึกษาเกี่ยวกับฮอว์โมน และการศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม

1.1 การศึกษาเกี่ยวกับฮอว์โมน ไฮด์ (Hyde 1982 : 383) ได้กล่าวถึงการศึกษาถึงผลของฮอว์โมนจากต่อมไร้ท่อที่มีต่อการเป็นรักร่วมเพศ โดยมีการตั้งข้อสังเกตว่าระดับของฮอว์โมนเพศชายหรือ testosterone ในชายที่เป็นรักร่วมเพศจะแตกต่างไปจากชายที่เป็นรักต่างเพศหรือไม่ ผลการศึกษาที่ทำกันในระยะแรก เช่น ในปี ค.ศ. 1940 โดย กลาส และคณะ (Glass, et al) ยังไม่สามารถอธิบายได้ แม้ในปัจจุบันมีการพัฒนาความละเอียดเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจมากขึ้นกว่าเดิมก็ตามก็ยังไม่สามารถยืนยันถึงความแตกต่างของระดับฮอว์โมนในชายรักร่วมเพศและชายรักต่างเพศได้ เนื่องจากศึกษาแล้วพบไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลการศึกษาในเรื่องนี้จะยังไม่แน่ชัด ก็มีแพทย์บางรายได้นำบัตรรักษาชายที่เป็นการรักร่วมเพศด้วย testosterone

สำหรับกลุ่มเลสเบียน ลอเรน และคณะ (Loraine, et al) ศึกษาในปี ค.ศ. 1971 พบว่าเลสเบียน มีระดับของ testosterone สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เป็นหญิงรักต่างเพศ และมีระดับของ estrogen ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมเช่นกัน อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาอื่นที่ยืนยันผลการศึกษานี้ การศึกษาในเรื่องนี้ มาร์เมอร์ (Marmor 1976 : 377-379) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าควรจะต้องระมัดระวังในเรื่องของการนำไปใช้ด้วย เนื่องจากวิธีการศึกษาที่ใช้ยังไม่สามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของฮอว์โมนได้

ความสนใจเรื่องฮอว์โมนอีกแนวหนึ่ง เป็นการให้ความสนใจกับระดับของฮอว์โมนในระยะตั้งครรภ์ของมารดา โดยมีการตั้งสมมติฐานว่ารักร่วมเพศเป็นผลมาจากการมีระดับฮอว์โมน androgen ที่ไม่สมดุลระหว่างตั้งครรภ์แต่ผลการศึกษานี้ก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้เช่นกัน (Hyde 1982 : 383; Meyer 1985 : 1058)

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม ไฮด์ (Hyde 1982 : 383, 386) ได้รวบรวมการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของพันธุกรรมไว้ว่าส่วนใหญ่มักเป็นการศึกษาที่ทำในฝาแฝด และการศึกษาทาง โครโมโซม (chromosome) กล่าวคือ ในปี ค.ศ. 1952 คอลแมน (Kallmann) ได้ทำการศึกษาฝาแฝดที่เป็นรกร่วมเพศจำนวน 85 คู่ พบว่าคู่แฝดที่เกิดจากไข่สองใบ (dizygote twins) 45 คู่ อาจไม่เป็นรกร่วมเพศทั้ง 2 คน ในขณะที่คู่แฝดจากไข่ใบเดียวกัน (monozygote twins) จำนวน 40 คู่ จะเป็นรกร่วมเพศทั้งคู่ การศึกษานี้เท่ากับเป็นการสนับสนุนความเกี่ยวข้องของพันธุกรรม แต่ก็มีการศึกษาที่พบผลตรงกันข้ามคือ ในปี ค.ศ. 1963 โคลบ (Kolb) ศึกษาฝาแฝดจากไข่ใบเดียวกันที่เป็นรกร่วมเพศ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ของการเป็นรกร่วมเพศกับการเป็นคู่แฝด มีผู้วิจารณ์การศึกษาในลักษณะเช่นนี้ว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนั้น นอกจากจะมียีนส์ (genes) เหมือนกันแล้ว ลักษณะการเลี้ยงดูที่ได้รับก็เหมือนกันด้วย จึงไม่อาจตัดปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมออกไปได้ ส่วนฝาแฝดไข่คนละใบก็มีใช้ว่าจะไม่มีความเกี่ยวข้องกันทางยีนส์เลย นอกจากการศึกษาของคอลแมนแล้วก็ไม่พบการศึกษาของคนอื่นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมกับการเป็นรกร่วมเพศ ดังนั้นการศึกษาทางด้านพันธุกรรมจึงไม่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป นักพันธุกรรมเองก็แย้งสมมติฐานในเรื่องนี้ โดยเห็นว่าถ้าการเป็นรกร่วมเพศถูกควบคุมโดยพันธุกรรมแล้ว ยีนส์ของการเป็นรกร่วมเพศก็น่าจะถูกอิทธิพลของการเลือกสรรทางธรรมชาติจัดให้หมดไปโดยเร็ว โดยการที่ผู้ที่เป็นรกร่วมเพศต้องการแต่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ดังนั้นโอกาสในการถ่ายทอดยีนส์จึงไม่มี ต่างจากบุคคลที่เป็นรักทั้งสองเพศ (bisexual) ซึ่งมีการเกี่ยวข้องทางเพศได้ทั้งสองเพศ บุคคลกลุ่มนี้จึงมีโอกาสร่งผ่านยีนส์ได้

การศึกษาเกี่ยวกับโครโมโซม ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ถูกนำมาพิจารณาแม้ว่าจะไม่สามารถแยกแยะออกไปได้อย่างชัดเจนถึงความแตกต่างระหว่างโครโมโซมของบุคคลรกร่วมเพศและรักต่างเพศ แต่ก็พบว่ามีบางคนที่มีโครโมโซมผิดปกติ เช่น ผู้ป่วยที่มีกลุ่มอาการไคลน์เฟลเตอลี (Klinefelter's syndrome) ซึ่งมีโครโมโซมเป็น xxy หรือ xxxy และกลุ่มอาการเทอร์เนอร์ (Turner's syndrome) ซึ่งมีโครโมโซมเป็น xo จะเป็นรกร่วมเพศ อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สามารถยืนยันได้ เพราะยังมีบุคคลที่มีโครโมโซมผิดปกติแต่ไม่ได้เป็นรกร่วมเพศ (Marmer 1976 : 378)

จะเห็นว่าการศึกษาทางด้านฮอร์โมนและพันธุกรรมยังไม่สามารถยืนยันถึงสาเหตุทางร่างกายและชีววิทยาได้อย่างแน่ชัด นอกจากนี้แล้วการศึกษาในสัตว์ก็ยังคงขาดหลักฐานสนับสนุนด้วย

เช่นกัน เนื่องจากไม่พบลักษณะของการมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศตามธรรมชาติเกิดขึ้นในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดอื่น ๆ เลข หรือแม้ในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมกึ่งมนุษย์ (subhuman mammals) ตามธรรมชาติก็ไม่พบพฤติกรรมรักร่วมเพศเช่นกัน จะมีพบบ้างที่ในสัตว์ที่อยู่ในสภาพถูกกักขัง (Meyer 1985 : 1058) หรือกล่าวได้ว่าถ้ามีโอกาสในการเลือกแล้ว สัตว์จะเลือกมีความสัมพันธ์ทางเพศกับต่างเพศ นอกจากขาดโอกาสหรือถูกสถานการณ์จำกัดต่างไปจากมนุษย์ที่แม้จะมีโอกาสแต่ก็เลือกที่จะมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกัน

ความรู้ในเหตุปัจจัยด้านสภาวะร่างกายเท่าที่อยู่ในขณะนี้กล่าวได้ว่ายังไม่พบว่าปัจจัยดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดที่ชัดเจนต่อการเกิดเป็นความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศได้ ในขณะที่เดียวกันก็ยังไม่สามารถตัดสาเหตุด้านนี้ออกไปได้เช่นกัน (Meyer 1985 : 1058)

2. สาเหตุทางด้านจิตวิทยา ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (psychoanalysis) ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เชื่อว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากการชะงักงันของพัฒนาการทางเพศในช่วงอายุ 3-5 ปี (phallic stage หรือ oedipal period) ในช่วงนี้ เด็กชายจะรักมารดา เด็กหญิงจะรักบิดา ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงจะอิจฉามารดาหรือมารดาที่มีเพศเดียวกันกับตน แต่ในที่สุดเด็กจะผ่านพัฒนาการขั้นนี้ไปได้โดยการปรับตัวประพฤติกรรมเลียนแบบ (identity) บิดาหรือมารดาที่มีเพศเดียวกันกับตน กล่าวคือในขณะที่เด็กชายจะต้องสูญเสียอวัยวะเพศของตนเด็กจะนึกถึงมารดาและจินตนาการว่าตนเป็นบิดา เด็กจะคิดว่าบิดาจะต้องโกรธถ้าบิดารู้ถึงจินตนาการของตนและกลัวว่าบิดาจะตัดอวัยวะเพศเป็นการลงโทษ วิธีการแก้ความขัดแย้งของเด็กก็คือ เด็กจะเลิกความปรารถนาเดิมที่มีต่อมารดา และพยายามทำตัวเลียนแบบบิดา สำหรับเด็กหญิงนั้น Freud อธิบายว่าเด็กหญิงมีความรู้สึกเสน่หากับมารดา และต้องการเป็นเจ้าของมารดาเช่นกันและเด็กหญิงจะมีความรู้สึกอิจฉาอวัยวะเพศของตนน้อยกว่าเด็กผู้ชายอีกด้วย ทำให้เด็กหญิงปรารถนาที่จะมีอวัยวะเพศที่เหมือนเด็กชาย (penis envy) และเด็กหญิงจะโทษมารดาว่าไม่สามารถทำให้ตนมีอวัยวะเพศที่เหมือนเด็กชาย และเชื่อว่าต้องเป็นความผิดของมารดา เนื่องจากมารดาเองก็ไม่มีอวัยวะที่เหมือนเพศชายเช่นเดียวกัน ความขัดแย้งนี้จะหมดไปได้เมื่อเด็กหญิงเลิกรักมารดาและหันมารักบิดา ซึ่งไม่ใช่ในเชิงเสน่หาและประพฤติกรรมเลียนแบบมารดาทั้งยังต้องยอมรับความคิดของการมีบุตรแทนการมีอวัยวะเพศชาย แต่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะไม่สามารถแก้ความขัดแย้งดังกล่าวได้โดยจะมีความรักฝังตรึงและประพฤติกรรมเลียนแบบบิดามารดาที่ต่างเพศกับตน ทำให้เด็ก

สับสนในบทบาททางเพศ (ประพนอม สโรชมาน 2524 : 171) นอกจากนี้แล้ว โซคาริเดส (Socarides 1982 : 39-41) กล่าวถึงรักร่วมเพศว่าเป็นปรากฏการณ์หนึ่งที่เป็นผลมาจากกลไกทางจิตที่เฉพาะเจาะจงอย่างหนึ่ง คือ เป็นการเก็บกดปมออดิปัส (Oedipus Complex) และการกลัวจะถูกตัดอวัยวะเพศ (castration anxiety) รักร่วมเพศชายมักกลัวการร่วมเพศกับผู้หญิง โดยความวิตกกังวลทั้งหมดเกี่ยวข้องกับกรกลัวการตัดอวัยวะเพศ เขาจะมีความรู้สึกว่าอวัยวะเพศของผู้หญิงเปรียบเสมือนเครื่องมือที่สามารถตัดหรือทำลายอวัยวะเพศของเขา (castration instrument) ทำนองเดียวกันในรักร่วมเพศหญิง ความคิดฝัน (fantasy) ในจิตไร้สำนึกจะกลัวอวัยวะเพศชาย นอกจากนี้ ฟรอยด์ (Freud 1930) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า โรคจิตเสวราเป็นลักษณะของการที่มีความปรารถนาเชิงรักร่วมเพศ (homosexual wish) ที่เก็บกดเอาไว้ประกอบกับความผิดหวังจากผู้หญิง (อาจเป็นมารดา, มารดา หรือคู่รัก) เป็นเหตุผลักดันให้ผู้ชายหันไปดื่มแอลกอฮอล์ และเข้าสังคมอยู่กับเพื่อนผู้ชายแทน จึงทำให้เขาเกิดความสับสนในความปรารถนาเชิงรักร่วมเพศที่มีอยู่ ชาเฟตส์และเดมอนส์ (Chafets and Demons) ก็ได้อธิบายสนับสนุนอีกว่า เนื่องจากคนมีความสับสนในเรื่องของการเลี่ยนแบบทางเพศ (sexual identity) และการมีลักษณะรักร่วมเพศแอบแฝง (latent homosexuality) ทำให้กลายเป็นปัญหาที่อาจนำไปสู่การติดยาในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปของ เลวี (Levy) ที่มีอยู่ข้อหนึ่งในแปดข้อว่า กลไกทางจิต (dynamic) ของการติดยาเสพติดคือการเป็นรักร่วมเพศ (homosexuality) นั้นเอง (พริษฐ์ นิละภมร 2529 : 16-18)

มีผู้อธิบายการเกิดเป็นรักร่วมเพศอีกแนวหนึ่งว่า เกิดจากการหลงรักตัวเอง (narcissism) คำนี้ตามความหมายของ ฟรอยด์ มาจากนิทานเรื่องนาร์ซิสซัส ผู้หลงรักเงาตัวเองที่สะท้อนจากผิวน้ำ ตามทฤษฎีนี้เชื่อว่าคนทุกคนจะหลงรักตัวเองและกลัวการสูญเสียความงามของตนเองจึงหันไปสนใจคนเพศเดียวกับตน เพื่อชื่นชมความงามที่บุคคลนั้นมีแทนความงามของคนที่ค่อย ๆ สูญสลายไปตามสังขาร ถ้าการหลงรักตนเองอยู่ในระดับรุนแรงจะทำให้เกิดความพอใจที่จะเลือกเฉพาะของรัก (love object) ซึ่งเหมือนตนเองเท่านั้น ทำให้เกิดเป็นรักร่วมเพศขึ้น (กิติกร มีทรัพย์ 2529 : 118 - 119) ซึ่งตรงกับการศึกษาของลลิตา ธีระศิริ (2530 : 69) ที่กล่าวว่า การหลงรักตนเองนี้อาจเกิดกับคนที่หล่อ หรือสวยได้เท่า ๆ กัน ซึ่งถ้าบุคคลรู้ตัวตั้งแต่วัยเด็กว่าเป็นคนหน้าตาดีก็มักทำให้เกิดความสนใจในรูปร่างของตนเองมากกว่าคนอื่นทั่วไป การหลงรูปและสนใจในรูปร่างของตนเองมากจนเกินไปนั้น จะทำให้จินตนาการของเด็กหนุ่มกลายเป็น

ความต้องการร่วมเพศกับเพศเดียวกันแทน บุคคลที่หลงรักตัวเองมาก ๆ นั้น นอกจากคนที่สวยและหล่อแล้วยังรวมถึงพวกที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาก ๆ มีความสามารถและมีฐานะร่ำรวยด้วย เช่น คนที่เป็นนักกีฬาตั้ง ตาราภาพยนต์หน้าตาดี นักร้องที่มีชื่อเสียง โด่งดัง บุคคลเหล่านี้จำนวนไม่น้อยที่เป็นรักร่วมเพศจากสาเหตุนี้ (วิทยา นาควัชระ 2528 : 81) นอกจากคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีหรือประสบความสำเร็จในชีวิตแล้ว แคปแพน (Cappan 1965:42-43) ยังกล่าวถึงแม้บุคคลที่ไม่สวยไม่หล่อก็อาจเป็นรักร่วมเพศได้ โดยการปฏิเสธตัวเองแล้วหาร่างกายที่สวยงามของเพศเดียวกันมาแทนเพื่อชดเชยสิ่งที่ตนขาดไป เราจึงพบบุคคลรักร่วมเพศที่มีรูปร่างหน้าตาดี มีความสำเร็จในชีวิต และผู้ที่หน้าตาไม่หล่อไม่สวยไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตได้เท่า ๆ กัน

3. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ในที่นี้จะกล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่มีส่วนสัมพันธ์และมีความสำคัญอย่างมากต่อการเกิดรักร่วมเพศสองประการ คือ สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคม ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ปลูกฝังทัศนคติ และบทบาททางเพศให้แก่เด็ก ในขณะที่สังคมก็มีปัจจัยที่มีอิทธิพลหลายอย่าง ที่จะส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศ ดังจะกล่าวรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ดังได้กล่าวมาแล้วว่าครอบครัวเป็นสังคมแห่งแรกที่มีอิทธิพลต่อการเลียนแบบบทบาททางเพศที่เหมาะสมของเด็ก การเห็นการสำคัญและทำความเข้าใจถึงลักษณะของครอบครัวว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างไร จึงเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การแก้ไขและปรับครอบครัวให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการมีสัมพันธภาพที่ดีซึ่งกันและกัน ระหว่างพ่อแม่ ลูก ทำให้ลูกสามารถมีรูปแบบและเลียนแบบบทบาททางเพศจากพ่อหรือแม่ได้อย่างเหมาะสม ในการศึกษาครั้งนี้จะกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของรักร่วมเพศชายและหญิง โดยเน้นเฉพาะด้านบุคลิกลักษณะของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร และความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัวว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3.1.1 ลักษณะของบิดา จากการศึกษาย้อนกลับเพื่อดูลักษณะบิดาของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศชายจะพบลักษณะที่สอดคล้องกัน คือ ลักษณะที่ไม่มีความเป็นผู้นำ อ่อนแอ และสมยอม ซึ่งแฮตเทอเวอร์ ได้ทำการศึกษาไว้ในปี 1971 (ผกา สัตยธรรม 2516 : 34-38 อ้างอิงจาก

Hatterer 1971) พบว่าบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายมักจะเป็นผู้ที่ไม่มีปากเสียงกับบุคคลอื่นต้องพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ จนดูเหมือนไม่มีประสิทธิภาพและอ่อนแอ ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับที่ ผกา สัตยธรรม (2516 : 79) ได้ทำการศึกษาไว้และพบว่าบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายมักมีลักษณะอ่อนแอไม่กล้าหาญและไม่เข้มแข็ง ส่วนในรักร่วมเพศหญิงนั้นมีผู้ที่ทำการศึกษาเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย แต่โรเซนท์ (Rosen 1974:8 อ้างอิงจาก Marmer 1965 และ Wilber 1965) ก็ได้รวบรวมการศึกษาของมาร์เมอร์ และวิลเบอร์ในปี 1965 และเสนอว่าบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงก็มีลักษณะอ่อนแอ สมยอม เช่นเดียวกับบิดาของรักร่วมเพศชาย ส่วนลักษณะของความห่างเหินเย็นชา (West 1953 อ้างถึงใน พัทธา ไขส่น 2527 : 11) นั้นก็พบได้มากในบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชาย วิทแฮมและเซนท์ (Whitham & Zent 1984 : 430-431) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันด้วยว่า บิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายนั้นจะมีลักษณะห่างเหินไม่เป็นมิตรกับใคร โดยเฉพาะในสังคมอเมริกันนั้นจะพบลักษณะห่างเหินและไม่เป็นมิตรของบิดามากกว่าสังคมอื่น ๆ แต่การศึกษาของโรเซน (Rosen 1974 : 19) กลับพบลักษณะที่ตรงข้ามกัน คือ พบว่าบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายมีลักษณะอบอุ่น ใจดี นอกจากนี้ในการศึกษาของคนอื่นก็พบลักษณะอื่นที่แตกต่างออกไป เช่น ลักษณะของความมีเสน่ห์และขี้ขวน ซึ่งพบทั้งในบิดาของรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิง (พัทธา ไขส่น 2527 : 14 อ้างอิงจาก Wahl 1976)

นอกจากนี้ ผกา สัตยธรรม (2516 : 113-114) ได้ทำการศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศชาย พบว่าบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายนั้น จะมีลักษณะของความน่านับถือ และมีเหตุผลน้อยกว่าบิดาของกลุ่มปกติ และยังมีชาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 144) ที่พบลักษณะเชิงกระด้างไม่ค่อยเล่นกับบุตรของตน รวมทั้งพัทธา ไขส่น (2527 : 30) ก็พบลักษณะของความเป็นคนเจ้าระเบียบในบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศด้วย

3.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับกลุ่มรักร่วมเพศชายทั้งในสังคมไทยและต่างประเทศได้ผลสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ นั่นคือสัมพันธ์ภาพมักจะเป็นไปในทางลบ บิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายมักมีความห่างเหิน ไม่เอาใจใส่ไม่ค่อยอยู่บ้านหรือไม่มีเวลาให้กับครอบครัว (พัทธา ไขส่น 2527 : 30) ซึ่งก็สอดคล้องกับที่ชาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 144-146) ได้ศึกษาไว้ว่าบิดาไม่เพียงแต่มี physical absent เช่น การตาย หรือการอสร่างเท่านั้น แต่ยังมี emotional absent เช่น เฉยเมย ไม่สนใจ แม้ว่าจะอยู่ร่วมในครอบครัวเดียวกันอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าบิดาของ

กลุ่มรักร่วมเพศชายจะร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับลูกน้อยมาก รวมทั้งไม่ส่งเสริมให้ลูกได้มีกิจกรรมต่าง ๆ แบบเด็กชาย และมีที่ทำเฉยเมยเมื่อลูกชายเล่นกับแม่ (พัทธา ใยสุน 2527 : 39)

ในด้านการส่งเสริมพฤติกรรมแบบเด็กผู้ชาย มีหลายการศึกษาที่ देखว่ที่พบสอดคล้องกัน ว่าบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายไม่ส่งเสริมให้บุตรชายมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศ เช่น ปฏิบัติเหมือนกับว่าลูกชายเป็นลูกสาว (พกา สัตยธรรม 2516 : 7 อ้างถึง Termon & Mill 1963) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บิดามีทัศนคติทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ต้องการลูกสาวมากกว่าลูกชายจึงพยายามทำให้ลูกชายมีลักษณะเป็นหญิง (พกา สัตยธรรม 2516 : 9 อ้างถึง Hatterer 1971) นอกจากนี้จะสนับสนุนให้ลูกชายมีพฤติกรรมแบบเด็กหญิงแล้ว ยังพบอีกว่าบิดาของรักร่วมเพศชายยังขัดขวางการมีพฤติกรรมแบบผู้ชายอีกด้วย ทำให้ความรักความสนใจในเพื่อนต่างเพศหมดไป (พกา สัตยธรรม 2516 : 5 อ้างอิงจาก Bieber 1967)

ยังมีการศึกษาอื่น ๆ พบว่าสัมพันธภาพระหว่างบิดา กับรักร่วมเพศชายอาจเป็นไปในรูปแบบของการที่บิดามีความก้าวร้าว หยาบคาย ใช้อำนาจ ทำตัวแบบเผด็จการ และมักลงโทษอย่างรุนแรงเสมอ ลักษณะเช่นนี้ทำให้บุตรต้องทำตัวให้บิดาพอใจเมื่ออยู่ต่อหน้าบิดา โดยจะซ่อนความเกลียดชังบิดาไว้ในจิตใจ (พัทธา ใยสุน 2527 : 14 อ้างอิงจาก Wahl 1976; พกา สัตยธรรม 2516 : 7 อ้างอิงจาก Terman & Miles 1963) บิดากับรักร่วมเพศชายมักมีความขัดแย้ง ทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ (พกา สัตยธรรม 2516 : 9 อ้างอิงจาก Hatterer 1971) สัมพันธภาพที่ไม่ดีเหล่านี้ทำให้รักร่วมเพศชายรายงานว่า ตนไม่มีความพึงพอใจในสัมพันธภาพระหว่างตนกับบิดา โดยความไม่พึงพอใจนั้นจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นและวัยเด็กตอนปลาย (พัทธา ใยสุน 2527 : 15 อ้างอิงถึง Roberts 1968) โดยเฉพาะหากบิดาเป็นคนไม่ฉลาด ไม่เข้มแข็ง ไม่มีลักษณะของความเป็นชายที่เหมาะสมด้วยแล้ว ย่อมเป็นแรงผลักดันให้เด็กเห็นว่าบิดามีลักษณะของบุคลิกภาพที่ตนไม่ต้องการ (undesirable personality trait) ให้มาเป็นบิดาของตน ซึ่งพบว่าความคิดเช่นนี้แตกต่างจากกลุ่มผู้ชายที่เป็นรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ (พัทธา ใยสุน 2527 : 12 อ้างอิงถึง Bene 1965)

จากการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับรักร่วมเพศชายเป็นไปในทางลบทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นบิดามีความห่างเหิน ไม่เอาใจใส่ อ่อนแอ ก้าวร้าว หรือไม่เป็นมิตรตลอดจนมีทัศนคติทางเพศที่ไม่ถูกต้อง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับรักร่วมเพศหญิงกลับมีลักษณะที่แตกต่างออกไป คือ พบว่าสัมพันธ์ภาพนั้นออกมาใน 2 ลักษณะ ประการแรกความสัมพันธ์จะเป็นไปในทางลบดังที่ วอล์คเกอร์ (พิชชา ไขส่น 2527 : 15 อ้างอิงจาก Walker 1968) ได้ศึกษาพบว่าบิดาของรักร่วมเพศหญิงจะมีลักษณะเผด็จการ วางอำนาจ ทำให้บุตรสาวเกิดความรู้สึกโกรธบิดา และพยายามต่อต้านผู้ชายทั้งหมด หรือบิดาเป็นผู้ไม่มีประสิทธิภาพ อ่อนแอ ห่างเหิน ไม่เอาใจใส่ เช่นเดียวกับบิดาของรักร่วมเพศชาย ทำให้เด็กพยายามจะเลียนแบบลักษณะความเป็นชาย (musculine identification) เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนไม่พอใจลักษณะดังกล่าวของบิดา (Rosen 1974 : 11 อ้างอิง Bene 1965, Wilber 1965) ประการที่สองสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดากับรักร่วมเพศหญิงจะเป็นไปในทางบวก คือ เด็กหญิงจะสนิทสนมคุ้นเคยกับบิดามากกว่ามารดา (Saghir & Robins 1973 : 301; Rosen 1974 : 12 อ้างอิงจาก Kaye 1971) และมักจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันบิดา ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับบิดา และไม่ค่อยเข้าไปเกี่ยวข้องกับมารดา โดยมีรักร่วมเพศหญิงถึงร้อยละ 77 รายงานว่าตนเลียนแบบบิดา ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 15 ของกลุ่มหญิงรักต่างเพศเท่านั้นที่รายงานว่าตนเลียนแบบบิดา (Saghir & Robins 1973 : 301) ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่พบในความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับรักร่วมเพศชาย

3.1.3 ลักษณะของมารดา จากการศึกษาลักษณะของมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงพบลักษณะที่สอดคล้องกัน คือ มารดามักจะชอบวางอำนาจเหนือบิดาและบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัวดังจะเห็นได้จากการศึกษาของณรงค์ศักดิ์ ตะละภักุ และคณะ (2521:28) ที่ทำการศึกษากลุ่มรักร่วมเพศชายที่มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิต รักร่วมเพศชายส่วนใหญ่เห็นว่ามารดาเป็นใหญ่และมีบทบาทสำคัญในบ้านแทบทุกด้านมากกว่าบิดา ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของคนอื่น ๆ ที่ได้ศึกษาไว้ก่อน เช่น การศึกษาของ สคอรฟ์ลิตต์และเวสท์ที่พบว่ามารดาของรักร่วมเพศชายมักจะมีอำนาจเหนือบิดาและบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว (พกา สัตยธรรม 2516 : 15 อ้างอิงจาก Schofield 1965; พิชชา ไขส่น 2527 : 11 อ้างอิงจาก West 1959) ในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงพบลักษณะเช่นนี้จากการศึกษาของ โรเซนท์ (Rosen 1974: 20) และการศึกษาของชาเกียร์และโรบิน (Saghir & Robin 1973 & 301) ที่ทำการศึกษาลักษณะของมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศและรักต่างเพศหญิง พบว่ามีถึงร้อยละ 53 ของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่รายงานว่ามารดาของตนมีลักษณะ

เช่นนี้ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 27 ของกลุ่มรักต่างเพศเท่านั้นที่รายงานถึงลักษณะนี้ของมารดา นอกจากลักษณะของการชอขวางอำนาจเหนือคนอื่นในครอบครัวแล้วลักษณะของมารดาที่ชั่วชวน (seduction) ก็พบได้ทั้งในมารดาของรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงเช่นเดียวกัน ในรักร่วมเพศชาย รายงานโดย ซาเกียร์และโรบิน ในปี 1973 โดยกล่าวว่ามามีร้อยละ 3 ของมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายที่มีท่าทางชั่วชวนอย่างเปิดเผยกับลูก เช่น จับอวัยวะเพศเล่นหรือกอดจูบลูกชายเสมอ (Saghir & Robinsd 1973 : 147) ในปี 1976 เวลล์ ก็ศึกษาพบว่ามารดาของรักร่วมเพศชาย มีท่าทางชั่วชวน ใกล้ชิดกับลูกอย่างไม่เหมาะสม เช่น นอนกับลูกชายจนลูกชายเข้าวัยรุ่น และปล่อยให้ลูกชายเห็นร่างกายเปลือยเปลือยของตนเช่นเดียวกัน (พิทยา ใยสุน 2527 : 14 อ้างอิงจาก Welle 1976) สำหรับในรักร่วมเพศหญิง มาร์เมอร์ เป็นผู้ศึกษาไว้ในปี 1965 โดยพบว่ามารดา มีลักษณะชั่วชวนเช่นเดียวกับมารดาของรักร่วมเพศชาย (Rosen 1974 : 8 อ้างอิงจาก Marmer 1965) แม้ในสังคมไทยลักษณะมารดาที่ชั่วชวนนี้ก็พบทั้งในรักร่วมเพศชายและหญิง ดังที่ ณรงค์ดี ตระละภฏ (2520 : 30) ได้ศึกษาพบว่ารักร่วมเพศชายร้อยละ 33 และรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 67 ได้เห็นการเปลี่ยนเสื้อผ้าของแม่เป็นเรื่องปกติ จึงอาจกล่าวได้ว่าการวางอำนาจเหนือบิดา และท่าที่ชั่วชวน เป็นลักษณะที่พบได้บ่อยทั้งในรักร่วมเพศชายและหญิง

นอกจากลักษณะดังกล่าวแล้วยังมีลักษณะอื่น ๆ ที่พบในมารดาของรักร่วมเพศชาย แต่ไม่พบในรักร่วมเพศหญิง ซึ่งอาจเป็นเพราะการศึกษาถึงลักษณะทางครอบครัวของรักร่วมเพศหญิง ยังมีไม่มากนัก ลักษณะดังกล่าวได้แก่ความเป็นคนเจ้าระเบียบ ตามที่ Saghir & Robins (1973 : 147) ศึกษาพบว่ามารดาของกลุ่มรักร่วมเพศ เป็นผู้กำหนดระเบียบวินัยภายในบ้าน และเมื่อ พิศยา ใยสุน ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบชายที่ยอมรับว่าตนเป็นรักร่วมเพศกับผู้ชายที่แต่งงานแล้ว จำนวน 30 คน ก็พบว่ามารดาของกลุ่มรักร่วมเพศมักเป็นคนเจ้าระเบียบเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่ามารดามักมีอารมณ์ร้าย หากไม่พอใจหรือไม่ปรองดองกับสมาชิกในครอบครัวก็จะแสดงออกในรูปของความก้าวร้าว ทั้งทางวาจาหรือทั้งกายและวาจา และมักมีที่ทำเฉยเมยไม่สนใจเมื่อเห็นบุตรชายเล่นหรืออยู่กับมารดา ซึ่งพบว่าแตกต่างจากลักษณะของมารดาในกลุ่มชายที่แต่งงานแล้วอย่างมีนัยสำคัญ (พิทยา ใยสุน 2527 : 30, 35, 40, 55) และยังพบว่ากลุ่มรักร่วมเพศชายจะมองมารดาของตนว่าเป็นคนมีเหตุผลน้อยกว่าคนปกติมองมารดาของตน

ส่วนลักษณะของความอบอุ่น เป็นลักษณะทางบวกที่พบในบางการศึกษา เช่น การศึกษาของ ซาเกียร์และโรบินส์ ในปี 1973 พบว่ามารดาเป็นผู้ที่ให้ความสนับสนุนแก่รักร่วมเพศชายทั้ง

ทางด้านร่างกายและอารมณ์ (Saghir & Robins 1973 : 147, Rosen 1974 : 20) ที่ศึกษาในรักร่วมเพศและรักต่างเพศหญิงพบว่าทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในการมองว่ามารดาของตนมีลักษณะอบอุ่น แต่ไม่พบว่ามีการศึกษาอื่นยืนยันลักษณะนี้

3.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร จากการศึกษาทั้งในและต่างประเทศถึงความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับกลุ่มรักร่วมเพศพบว่า มีหลายลักษณะ ลักษณะความสัมพันธ์ที่พบมากที่สุดคือการที่มารดามีความสนิทสนมกับบุตรชายคนที่เป็นรักร่วมเพศมาก ดังการศึกษาของ พัทธา ไยสุน (2527 : 45-48) ที่พบว่าชายรักร่วมเพศได้รับความรักและความเอาใจใส่จากแม่มากกว่าบุตรคนอื่น ๆ และยังได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ในครอบครัวอีกด้วย ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของคนอื่น ๆ ที่ทำไว้ เช่น การศึกษาของ ซาเกียร์ และ โรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 147) ที่พบว่ามารดามีแนวโน้มที่จะสนิทสนมกับลูกชายมากทั้งทางร่างกายและอารมณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบิดามีลักษณะทาง เพ็นทำให้เด็กไม่สามารถเลียนแบบได้ด้วยแล้ว เด็กก็จะหันไปเลียนแบบคนที่ใกล้ชิดที่สุดคือ มารดา ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นรักร่วมเพศได้ในที่สุด

ความสัมพันธ์ที่พบอีกลักษณะหนึ่งคือ สัมพันธภาพที่ขัดแย้งกันระหว่างเด็กชายกับมารดาอันเนื่องมาจากการที่มารดา มีลักษณะชอบวางอำนาจในครอบครัว บางครั้งการที่มารดาพยายามจะใช้อำนาจในการลงโทษคนอื่นในบ้าน เป็นผลให้บุตรชายมองดูว่าผู้หญิงเป็นบุคคลที่ดูร้าย ขาดความเป็นมิตร ทำให้เกิดความกลัวขึ้น มิฉะนั้นก็จะแสดงอาการต่อต้านมารดาออกมาอย่างเปิดเผย (พัทธา ไยสุน 2527 : 15 อ้างอิงจาก Walker 1968; ผกา สัตยธรรม 2516 : 9 อ้างอิงจาก Hatterer 1971) นอกจากนี้ยังพบว่าสัมพันธภาพอาจออกมาในรูปของการที่มารดาห่วงใยไม่เอาใจใส่บุตรชาย หรือแสดงท่าทีเฉยเมยเมื่อเห็นเด็กเล่นกับบิดา (พัทธา ไยสุน 2527 : 40) หรือละเลยลูกเพราะประกอบอาชีพการค้า หรือทำงานนอกบ้านก็ได้ (พัทธา ไยสุน 2527 : 55)

ในด้านการให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ พบว่ามารดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายมักจะ ไม่เปิดโอกาสให้บุตรชายตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ดังที่ พัทธา ไยสุน (2527 : 48, 55) ศึกษาพบว่ามารดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายจะให้เด็กตัดสินใจด้วยตัวเองน้อยกว่ามารดาของกลุ่มรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ และนอกจากนี้มารดาของรักร่วมเพศชายยังชอบเข้าไปยุ่งเกี่ยวในกิจกรรมต่าง ๆ ของลูกเสมอ แม้กระทั่งในเรื่องความสนใจในเพศตรงข้ามของลูกชาย โดยจะพยายามกีดกัน

ไม่ให้ลูกชายเข้าสังคมกับเพื่อนฝูงตามปกติ ตลอดจนการเข้าไปมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอีกด้วย (ผกา สัตยธรรม 2516 : 9 อ้างถึง Hatterer 1971)

สำหรับในรักร่วมเพศหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับกลุ่มรักร่วมเพศหญิง เป็นไปได้ ทั้งทางบวกและทางลบ ดังที่ Rosen (1974 : 19) ได้ทำการศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิง จำนวน 26 คน ที่มีอายุระหว่าง 20-49 ปี พบว่าในช่วงวัยเด็กรักร่วมเพศหญิงส่วนใหญ่มักสนิทสนมกับ มารดามากกว่าบิดา ต่อมา แรงศักดิ์ ทะละภักดิ์ และคณะ (2526 : 28) ได้ทำการศึกษาถึงกลุ่ม รักร่วมเพศหญิงที่มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขภาพจิต พบว่ารักร่วมเพศหญิง ร้อยละ 50 รักมารดา และมีถึงร้อยละ 67 ที่ภูมิใจมารดามากกว่าบิดา ส่วนสัมพันธ์ภาพในทางลบจะมีลักษณะคล้าย สัมพันธภาพระหว่างมารดากับรักร่วมเพศชาย นั่นคือ มารดาห่วงใย ไม่เอาใจใส่บุตรสาว หรือ ไม่ได้อยู่กับเด็กเป็นระยะเวลาานาน (Rosen 1974 : 8 อ้างอิงจาก Romm 1965, Wilbem 1965, Lyon & Martin 1972) นอกจากนี้ยังพบว่ามารดามักมีทัศนคติที่ผิด ๆ เช่น ไม่ยอมรับ เพศของบุตร ต้องการบุตรชายมากกว่าบุตรสาว จึงปฏิบัติต่อบุตรสาวราวกับว่าเป็นบุตรชาย หรือ การที่มารดาแสดงความรักต่อบุตรชายมากกว่า สัมพันธภาพที่ไม่ดีเหล่านี้จะนำไปสู่ความไม่ต้องการ ที่จะเลียนแบบลักษณะของความเป็นหญิงจากมารดาได้เป็นอย่างมาก

3.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา มีผลการศึกษาหลายการศึกษาที่พบสอดคล้องกันว่า สัมพันธภาพในชีวิตการแต่งงานของบิดามารดาของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงไม่ราบรื่น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ Saghir และ Robins (1973 : 143, 300-301) ที่ศึกษาสภาพครอบครัวของรักร่วมเพศชายและหญิง รักร่วมเพศชายรายงานว่าบิดามารดา มักไม่ลงรอยกัน ทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยครั้งและมีการต่อสู้ทำร้ายร่างกายกันเป็นประจำ การทะเลาะวิวาทกันนั้นรุนแรงพอที่จะทำให้เด็กรู้สึกว่ ครอบครัวของตนไม่เป็นสุขและเกิดความกังวลใจ ซึ่งเมื่อกลุ่มรักร่วมเพศชายมองย้อนหลังไปจะเห็นว่า ความสัมพันธ์ของบิดามารดานั้นไม่น่าพึงพอใจ และยิ่งก่อให้เกิดความตึงเครียดแก่คนในครอบครัว สำหรับรักร่วมเพศหญิงนอกจากจะรายงานถึงการทะเลาะวิวาทของบิดามารดาเช่นเดียวกับรักร่วมเพศชายแล้ว ยังพบว่าบิดามักจะชอบดื่มเหล้าและ บิดามารดามักมีความขัดแย้งกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการฝึกระเบียบวินัยให้เด็กอีกด้วย

บางครั้ง เมื่อเกิดความขัดแย้งในครอบครัวชั้นบิดามารดาจะพยายามใช้วิธีสนองความต้องการความรักของตนเองไปสู่บุตร เช่น มารดาเลือกบุตรชายเพื่อแสดงบทบาทด้านความรักที่มีต่อบุตรทำให้เด็กได้รับทัศนคติจากมารดาในทางที่ไม่ดีต่อบิดาและไม่อยากเลียนแบบความเป็นชายของบิดา หรือบางครั้งการแสดงความรักอย่างไม่ถูกต้อง เช่นนั้น จะทำให้ลูกชายมักมีอารมณ์ที่ผิดปกติพยายามทำตัวเป็นคู่แข่งของบิดา แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความกลัวบิดาทำให้กลายเป็นความขัดแย้งขึ้นในจิตใจอันเป็นผลต่อการเลียนแบบบทบาททางเพศที่ถูกต้อง (ผกา สัตยธรรม 2516 : 83 อ้างอิงจาก Bieber, et al. 1972)

ในด้านของบทบาทของบิดามารดาในครอบครัว พบว่าทั้งบิดาของรักร่วมเพศชายและหญิง ไม่มีบทบาทอะไรในบ้านในขณะที่มารดาชอบแสดงอำนาจ และทำหน้าที่ควบคุมกฎเกณฑ์และระเบียบวินัยของครอบครัว เมื่อเกิดปัญหาภายในบ้านมารดาก็จะเป็นผู้ตัดสินใจแก้ปัญหาแทนที่จะเป็นบิดา (Saghir & Robins 1973 : 301; ผกา สัตยธรรม 2516 : 13 อ้างอิงจาก Gigl 1971; พัทยา ไยสุน 2527 : 30; ผกา สัตยธรรม 2516 : 94) ส่วนบทบาทในการเลี้ยงดูบุตร (Role of child rearing) ของบิดาไม่พบว่ามีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรักร่วมเพศและรักต่างเพศ (ผกา สัตยธรรม 2516 : 83-84; พัทยา ไยสุน 2527 : 31-38)

จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวของบิดามารดาของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงจะเป็นไปในทางลบ นั่นคือครอบครัวไม่สงบ ทะเลาะเบาะแว้งกัน ภรรยาใช้อำนาจเหนือสามี ในขณะที่สามีไม่มีบทบาทในครอบครัวก่อให้เกิดบรรยากาศของความตึงเครียด ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความไม่พึงพอใจ และไม่ต้องการมีสัมพันธ์ภาพแบบชาย-หญิงเหมือนกับบิดามารดาในวันข้างหน้า

3.1.6 ความสัมพันธ์กับพี่น้องในครอบครัว การศึกษาที่กล่าวถึงความสัมพันธ์กับพี่น้องในครอบครัวของกลุ่มรักร่วมเพศนั้น ได้ผลสอดคล้องกันทั้งรักร่วมเพศชายและหญิงในด้านการทะเลาะวิวาทขัดแย้งกันในหมู่พี่น้อง ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ Hatterer & Watker ที่พบว่าพี่น้องในครอบครัวของกลุ่มรักร่วมเพศชายจะมีการทะเลาะวิวาท แข่งขันกันในระหว่างพี่น้องทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่ละคนจะชอบแสดงอำนาจว่าเป็นคนเหนือกว่าเด่นกว่า หากพี่น้องในครอบครัวเป็นผู้ชายทั้งหมดเด็กจะรู้สึกตัวเองเป็นคนอ่อนแอ ถูกบีบบังคับและถูกขู่ หากพี่น้องเป็นผู้หญิงทั้งหมดเด็กจะเห็นว่าตัวเองต้องความเป็นชายได้ง่าย ในรักร่วมเพศหญิงก็พบว่าการทะเลาะวิวาททั้งใน

พี่น้องผู้หญิงและผู้ชายอยู่เสมอ เช่น เดียวกัน ทำให้เด็กไม่ต้องการมีสัมพันธภาพแบบชายหญิง (heterosexual relationship) ได้ง่าย (พัทธา ไชยสุน 2527 : 15-16 อ้างถึง Walker 1968; ผกา สัตยธรรม 2516 : 7-12 อ้างถึง Hatterer 1971)

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าทั้งรักร่วมเพศชายและหญิงจะสนิทสนมกับพี่สาวหรือน้องสาวมากกว่าพี่ชายหรือน้องชาย โดยพบว่ารักร่วมเพศหญิงที่สนิทสนมกับพี่สาวหรือน้องสาวและอยากเป็นอย่างพี่สาวมีถึงร้อยละ 50 ในขณะที่พบว่ามีเพียงร้อยละ 17 เท่านั้นที่รักพี่หรือน้องชายมากกว่า และในรักร่วมเพศชายพบว่ามีถึงร้อยละ 58 ที่รักและสนิทสนมกับพี่สาวน้องสาว โดยจะให้ความสนิทสนมกับพี่ชายค่อนข้างน้อย เพราะมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีไปกว่า พี่ชายเป็นคนใจร้อนชอบข่มขู่และไม่ยุติธรรม (ณรงค์ศักดิ์ ตระละภัญ และคณะ 2526 : 29; ผกา สัตยธรรม 2516 : 87-91, 114-115)

สำหรับจำนวนพี่น้องในครอบครัวพบว่า รักร่วมเพศหญิงมีจำนวนพี่น้องผู้หญิงค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะในผู้หญิงที่มีลักษณะ " ทอมบอย " (tomboy) พบว่าไม่มีพี่น้องผู้หญิงอยู่เลยถึงร้อยละ 48 และอีกร้อยละ 43 ไม่มีพี่น้องผู้ชายเลย (Saghir & Robins 1973 : 277-300)

กล่าวโดยสรุปก็คือ สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องในครอบครัวมักมีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนี้ทำให้เด็กไม่ต้องการที่จะสร้างสัมพันธภาพแบบชาย-หญิง ในวันข้างหน้า และหากมีสาเหตุทางครอบครัวด้านอื่น ๆ เช่น ความขัดแย้งของบิดามารดา การสูญเสียบิดาหรือมารดา หรือทั้งบิดาและมารดา และความสัมพันธ์ของบิดาหรือมารดาที่มีต่อบุตร เป็นไปในทางไม่ดีด้วยแล้วก็อาจเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กมีแนวโน้มที่จะพึงพอใจในการมีสัมพันธภาพกับเพศเดียวกัน และนำไปสู่การเป็นรักร่วมเพศในที่สุด

3.2 สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกลายเป็นรักร่วมเพศในที่สุด สาเหตุทางสังคมที่สำคัญของการเป็นรักร่วมเพศที่ถูกกล่าวถึงเสมอได้แก่

ก. วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแผนลักษณะของ " ความเป็นชาย " ที่มีลักษณะเข้มงวดเกินไป กล่าวคือ มีค่านิยมว่าการเป็นผู้ชายนั้นต้องเป็นคนแข็งแรง ต้องชอบเล่นกีฬา หูตจา

โผงพังต้องชกต่อยกัน ไปจนถึงต้องสูบบุหรี่ ต้มเหล้า เพื่อดึงเป็น เด็กชายที่ไม่สามารถมีลักษณะนิสัยดังกล่าวได้จะรู้สึกสับสนในเอกลักษณ์ของตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นชายไม่พอ ทำตามความคาดหวังของสังคมไม่ได้ (Hooker 1965 : 83, วัลลภ ปิยะมโนธรรม 2532 : 76) ทำให้บางคนอาจต้องการหนีจากความรับผิดชอบต่าง ๆ ในบทบาทของความเป็นชาย (Marmor 1976 : 380) หรือบางรายก็มีปัญหาทางเศรษฐกิจในการแสวงหาความรักตามแบบชาย (ผกา สัตยธรรม 2516 : 7-12 อ้างถึง Hatterer 1971) การแบ่งแยกอย่างเด็ดขาดเกี่ยวกับบทบาททางเพศของชายและหญิงในสังคมเช่นนี้ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตัวแก่เด็กชายเป็นอันมาก เพราะบางรายไม่มีลักษณะนิสัยของความเป็นชาย บางรายไม่เคยนัดกับผู้หญิง กลัวว่าตนเองจะไม่ดึงดูดใจเพศตรงข้าม คิดว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องยาก คบเพื่อนเพศเดียวกันจะนำกลิ่นอายกว่า (ผกา สัตยธรรม 2516 : 7-12) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ขาดประสบการณ์ที่จะเรียนรู้ในเพศตรงข้ามบางคนจึงหันไปหาความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศ

ข. การขาดประสบการณ์กับต่างเพศ เพราะสภาพแวดล้อมบังคับ ในบางรายการขาดประสบการณ์กับต่างเพศมิได้เกิดจากความรู้สึกด้อยในตนเองแต่เกิดจากสภาพแวดล้อมบังคับ เช่น เด็กหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่เคร่งครัดในการคบเพื่อน ให้คบแต่เฉพาะเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน จากความใกล้ชิด การดูหนังสือที่ช่วยทำให้เกิดความอยากหรืออยากเห็นในเรื่องเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526 : 60-63) หรือบางสถาบันที่มีการแบ่งแยกชายหญิงออกจากกัน เช่น โรงเรียนประจำ เรือนจำ หรือกองทัพ ทำให้บางคนหาทางออกด้วยการมีเพศสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศ (ประนอม สโรชมาน 2529 : 176) ซึ่งเมื่อพ้นจากสภาพแวดล้อมเหล่านี้แล้ว บางคนก็กลับเข้าสู่การมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศตามปกติ แต่ก็มีบางคนที่กลายเป็นรักร่วมเพศอย่างถาวร

ค. การมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับบุคคลเพศเดียวกัน แล้วได้รับความพึงพอใจไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย หรือในผู้หญิง (ผกา สัตยธรรม 2516 : 14-17 อ้างถึง Schofield 1965) ซึ่งอาจจะเป็นประสบการณ์ตั้งแต่วัยเด็ก การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก่อนอายุ 13 ปี (ผกา สัตยธรรม 2516 : 20-21 อ้างถึง Martin 1972) หรือการถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่น เจ้านาย อาจารย์ รุ่นพี่

สาเหตุทางสังคมต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้บุคคลมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน ถึงแม้จะไม่ใช้สิ่งที่สังคมทั่วไปยอมรับ แต่ก็เป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศของตนเองได้ ทำ

ให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจขึ้น ในบางคนก็อาจได้รับเงินทอง หรือสิ่งของจากการมีเพศสัมพันธ์เชิง
 รักร่วมเพศนี้ ความพึงพอใจที่ได้รับตอบสนองความต้องการทางเพศและเงินทอง หรือสิ่งของเหล่านี้
 เองเป็นรางวัลในการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคล ทำให้คนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมดังกล่าวต่อไปอีก
 ดังที่ Skinner ได้กล่าวไว้ว่า อินทรีย์ จะแสดงพฤติกรรมมากขึ้น เมื่อพฤติกรรมนั้นถ้าแสดงแล้วได้
 รับแรงเสริมที่เป็นที่พอใจ (สิริวรรณ สารขนาด 2524 : 123-127) และเมื่อมีพฤติกรรมรัก
 ร่วมเพศบ่อยครั้ง เข้าก็กลายเป็นความเคยชิน กลายเป็นบุคคลรักร่วมเพศต่อไปในที่สุด

นอกจากบุคคลจะเรียนรู้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยการได้รับรางวัลจากการ
 กระทำพฤติกรรมดังกล่าวด้วยตัวเองแล้ว ยังสามารถเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ จากการสังเกตการ
 กระทำของคนอื่นว่าเขาทำพฤติกรรมเช่นนั้นแล้ว ได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษ ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้
 ทางสังคมชนิดหนึ่งที่เรียกว่าการเรียนรู้ด้วยการสังเกต (Vicarious learning) (Bandura
 1969 : 118-128) ในเรื่องของพฤติกรรมรักร่วมเพศก็เช่นเดียวกัน ปัจจุบันสื่อมวลชนต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือหนังสือ นวนิยาย ต่าง ๆ ได้สะท้อนเรื่องราวของกลุ่ม
 คนที่เป็นรักร่วมเพศออกมาอย่างมากมาย บุคคลที่มีชื่อเสียงบางคน เช่น ดารา นักร้อง ก็แสดงตน
 เองออกมาอย่างเปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เด็กโดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งเป็น
 วัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง รับรู้ว่าการเป็นรักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งเสียหายแต่กลับเป็น
 สิ่งที่เด่น และน่าสนใจ บุคคลที่เปิดเผยตัวว่าเป็นรักร่วมเพศก็ได้รับความสนใจและการยอมรับจาก
 สังคมทั่วไป ทำให้เด็กเกิดการจดจำและนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตในลักษณะของ
 รักร่วมเพศต่อไป (วัลลภ ปิยะมโนธรรม 2532 : 75)

นอกจากนี้จากการศึกษาของ Al-Issa (1980 : 222) ยังกล่าวถึงสาเหตุของการ
 เป็นรักร่วมเพศในผู้หญิง ในทัศนะที่ต่างออกไป นั่นคือ กล่าวว่าการเป็นรักร่วมเพศในหญิงนั้นเป็น

" เรื่องของการเมือง " มากกว่าเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ โดยที่สำหรับผู้หญิงเหล่านี้แล้ว การเป็นรักต่างเพศหมายถึงการจำกัดบทบาทของเพศหญิง ผู้หญิงกลุ่มนี้มักคิดว่าผู้ชายมองผู้หญิงในฐานะเป็นวัตถุทางเพศ (sex objects) มากกว่าเป็นบุคคลหนึ่ง ลักษณะการแสดงออกของผู้หญิงเหล่านี้คล้ายกับเป็นการแสดงเสรีภาพของผู้หญิง เป็นทางเลือกที่เธอเลือกอย่างรู้ตัวที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันมากกว่าจะยอมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุที่เกิดจากความรู้สึกไม่พอใจสังคมที่เป็นอยู่

อุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศ (Incidence)

มาร์เมอร์ (Marmer 1976) : 375-376) ได้ทบทวนการศึกษาที่แสดงถึงอุบัติการณ์ของพฤติกรรมรักร่วมเพศในประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรป อเมริกา และชนเผ่าดั้งเดิมบางเผ่าตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา โดยกล่าวถึงการศึกษาของ โรเมอร์ (Romer 1906) ที่ทำการศึกษานักเรียนชายในมหาวิทยาลัย จำนวน 600 คน ในประเทศฮอลแลนด์ พบว่ามีประมาณร้อยละ 2 ที่มีลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียว (exclusive homosexuality) และมีร้อยละ 4 ที่เป็นแบบรักทั้งสองเพศ (bisexual)

เฮิร์ชเฟลด์ (Hirschfeld 1920) ทำการสำรวจชายชาวเยอรมัน จำนวน 3,665 คน พบว่ามีผู้ที่เป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวร้อยละ 2.3 และร้อยละ 3.4 เป็นรักทั้งสองเพศ ส่วนฟีดเบอร์ก (Friedberg 1953) ศึกษาชาย 500 คนในเยอรมันตะวันตกพบว่าร้อยละ 23 ยอมรับว่าเคยมีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศในช่วงหลังจากวัยรุ่นแล้ว แต่การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ตัวเลขของการเป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียว กีส (Giese 1967) ศึกษาชาย 2,835 คน และหญิง 831 คน ที่กำลังศึกษาในระดับวิทยาลัยในเยอรมันตอนเหนือและพบว่าในจำนวนนี้มีชายร้อยละ 19 และหญิงร้อยละ 4 ยอมรับว่าตนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย โดยส่วนใหญ่เป็นประสบการณ์ที่เกิดในวัยรุ่นระหว่างอายุ 12-18 ปี แต่ถ้าจำกัดเวลาลงไปเฉพาะในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา มีผู้ยอมรับเพียงร้อยละ 3 ในเพศชายและร้อยละ 1 ในเพศหญิง สกอฟิลด์ (Schofield 1965) สำรวจคนโสดจำนวน 1,873 คน ในประเทศอังกฤษที่มีอายุระหว่าง 18-19 ปี โดยที่เขาไม่ได้ตั้งใจศึกษาหาถึงอุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศ แต่

ก็ได้พบว่ามีชายร้อยละ 5 และหญิงร้อยละ 2 ขอมรับว่าเคยมีประสบการณ์ดังกล่าว

ในการศึกษาของฟอร์ดและบีช (Ford & Beach 1952) ซึ่งทำการศึกษาสังคมต่าง ๆ 76 สังคม พบว่าในบางสังคมเช่นพวกเคอรากี (Keraki) ในนิวกินี พวกอรันดา (aranda) ในออสเตรเลียและสิวาน (siwans) ในแอฟริกา รักร่วมเพศชายเป็นที่พบได้ทั่วไป และไม่ทำให้เสียหายในการสร้างสัมพันธภาพกับต่างเพศ ร้อยละ 36 ของสังคมที่เขาทำการศึกษานั้น การแสดงออกเชิงรักร่วมเพศแม้จะเป็นสิ่งต้องห้าม แต่ก็มีหลักฐานว่ามีการกระทำดังกล่าวซ่อนอยู่ ในขณะที่ร้อยละ 64 ของสังคมเหล่านั้นเห็นว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องปกติ และสังคมขอมรับได้ (Marmor 1976:375)

การศึกษาที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงมากที่สุดอันหนึ่งทำในสหรัฐอเมริกา ปี คศ. 1948 และ 1953 ใช้การสัมภาษณ์แบบลงลึกในกลุ่มตัวอย่างชาย 5,300 คน และหญิง 5,900 คน คินซี และคณะ (Kinsey, et al.) พบว่าผู้ชายอเมริกันร้อยละ 37 ขอมรับว่าตลอดชีวิตตั้งแต่วัยรุ่นจนถึงวัยชรา เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจนถึงขั้นบรรลุนิติภาวะ (orgasm) ร้อยละ 10 เคยเป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวติดต่อกันนานกว่า 3 ปี ระหว่างอายุ 16-55 ปี ร้อยละ 4 เป็นรักร่วมเพศตั้งแต่วัยรุ่นจนตลอดชีวิต ร้อยละ 13 ขอมรับว่าความรู้สึกทางเพศถูกกระตุ้นได้โดยผู้ชายด้วยกัน แม้ว่าในความจริงคนเหล่านี้จะไม่ได้มีพฤติกรรมที่เปิดเผยหลังจากวัยรุ่นมาแล้ว ในผู้หญิงอเมริกันพบพฤติกรรมรักร่วมเพศน้อยกว่าในชาย หญิงโสดร้อยละ 2-6 และหญิงสมรสแล้ว ร้อยละ 1 เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะอย่างเดียวติดต่อกันเป็นเวลานานกว่า 1 ปี ในช่วงที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ร้อยละ 28 ขอมรับว่าเคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ และร้อยละ 13 ถึงขั้นบรรลุนิติภาวะ (orgasm) (อุตมศิลป์ ศรีแสงนาม 2524: 44; Francoeur 1982:513; Marmor 1976: 376)

การศึกษาของคินซี (Kinsey) นี้ ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจในเรื่องธรรมชาติทางเพศของมนุษย์เรามากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องที่ว่า การเกี่ยวข้องกับเพศ (sexual contact) กับคนเพศเดียวกันในระยะก่อนวัยรุ่น และวัยรุ่นเป็นเรื่องที่พบได้บ่อย และคนเราอาจมีประสบการณ์และความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศ โดยบางคนอาจเป็นไม่บ่อยนัก บางคนมีการสลับเปลี่ยนให้ความสนใจกับทั้งสองเพศ และบางคนก็มีความสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกันต่อ

เนื่องกันยาวนานตลอดชีวิต (Francouer 1982 : 513-514) ผลการศึกษาของคินซี บ่งชี้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีมากกว่าที่เคยสันนิษฐานเอาไว้ อย่างไรก็ตามมีผู้วิจารณ์ว่ายังไม่อาจสรุปได้ว่า บุคคลที่คินซีศึกษานั้นจะมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศ (homosexual orientation) อย่างแท้จริง ตัวเลขที่ได้มานั้นได้รวมเอาการที่มีประสบการณ์เพียงชั่วคราวในวัยรุ่น และการที่บังเอิญมีประสบการณ์ทางเพศในขณะต้องโทษ (Marmor 1976 : 376) เป็นตัวเลขที่บ่งบอกเพียงแต่พฤติกรรมโดยไม่ได้วัดความพึงพอใจจากภายใน (inner orientation) หรือจินตนาการ (fantasy) (Paul & Weinrich 1981-1982: 24) แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้ก็เป็นการศึกษาที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เคยมีมา

มีการศึกษาโดย โซเรนเซน (Soensen 1973) ทำการศึกษา กับเด็กวัยรุ่นอายุ 13-19 ปี พบว่าเด็กชายร้อยละ 11 และเด็กหญิงร้อยละ 6 รายงานว่าเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาอย่างน้อย 1 ครั้ง ร้อยละ 17 ของเพศชายที่มีอายุ 16-19 ปี รายงานว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศซาเกียร์ (Saghir 1969) ศึกษาย้อนหลังในชายวัยผู้ใหญ่ ร้อยละ 77 ของผู้ที่ยอมรับว่าเป็นรักร่วมเพศ รายงานว่าเคยมีการติดต่อสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศในช่วงก่อนวัยรุ่นและร้อยละ 66 มีการเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังกล่าวภายในอายุ 15 ปี (Remafedi 1985 : 482) ข้อมูลเหล่านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ คินซี (Kinsey) ที่ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศพบได้มากในหมู่วัยรุ่น แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมดังกล่าวก็อาจเป็นเพียงการแสวงหาและทดลอง เพราะพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอาจไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศเช่นนั้น ในที่สุด

นอกจากนี้ก็ยังมีการศึกษาที่อาศัยการให้คนประมาณว่าเขาเชื่อว่ามีคนจำนวนมากน้อยเท่าใดเป็นรักร่วมเพศ ในปี คศ. 1977 มีการศึกษาซึ่งสำรวจในเรื่องนี้ (gallup pools study on homosexuality) พบว่ามีคนเพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่เชื่อว่าจำนวนชายที่เป็นรักร่วมเพศมีน้อยกว่าร้อยละ 10 มากกว่า 1 ใน 4 เชื่อว่ารักร่วมเพศนั้นมีจำนวน ถึงร้อยละ 20 หรือมากกว่า และในรักร่วมเพศก็ประมาณได้ในระดับนี้เช่นเดียวกัน (Paul & Weinrich 1981-1982 : 25)

การศึกษาเหล่านี้เป็นการศึกษาที่ผ่านมานานและมีข้อจำกัดในเรื่องของการให้คำจำกัดความของการเป็นรักร่วมเพศ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาตลอดจนวิธีการที่ได้ข้อมูลก็แตกต่างกันไป

จำนวนที่แท้จริงจึงอาจมากกว่าที่มีผู้รายงานไว้ เมเยอร์ (Meyer 1985 : 1058) ได้สรุปจำนวนโดยประมาณของผู้เป็นรักร่วมเพศในสหรัฐอเมริกาว่า มีรักร่วมเพศชายประมาณร้อยละ 4-6 และรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 2

ในประเทศไทยการศึกษาถึงอุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศนั้นยังไม่มีปรากฏ แต่มีการศึกษาบางการศึกษาที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศซึ่งทำการศึกษาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เสนอตัวเลขที่ใช้การประมาณจากความคิดเห็นความรู้สึกของผู้ที่ถูกศึกษาได้แก่การศึกษาของ เพ็ญมาศ กำเนิดโทน (2528 : 63) ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนที่เป็นเกย์ พบว่าครูประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.2) เชื่อว่านักเรียนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศชายน้อยมาก ในขณะที่ครูอีกเกือบครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 48.8 ประมาณว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีพอประมาณจนถึงมีมาก และครูส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 82.9 ที่เห็นว่าจำนวนของนักเรียนเกย์ในปัจจุบันมีมากกว่าในอดีต

รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช (2531 : 33-37) ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 108 คน ที่มีต่อรักร่วมเพศชาย พบว่านักเรียนร้อยละ 99.5 ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นรักร่วมเพศชาย ร้อยละ 88.9 ไม่มีญาติเป็นรักร่วมเพศชาย ในขณะที่ร้อยละ 11.1 ยอมรับว่ามี

ร้อยละ 66.8 ตอบว่า ไม่มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนร่วมห้องที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย ในขณะที่ร้อยละ 33.2 ยอมรับว่ามี

ร้อยละ 37 ระบุว่าเคยพบเพื่อนร่วมโรงเรียนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย ในขณะที่ร้อยละ 12.5 พบบ้าง และร้อยละ 50.5 ไม่พบเลย

และกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.9) คิดว่าตนเคยติดต่อบุคคลกับรักร่วมเพศชายมาก่อน ตัวเลขเหล่านี้แสดงถึง โอกาสที่นักเรียนจะได้พบกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศชายในโรงเรียนที่มีมากพอสมควร

นอกจากนี้ อติรัตน์ วัฒนไพลิน (2527 : 94) ทำการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและพฤติกรรมทางเพศในนิสิตระดับปริญญาตรี โท และเอก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จำนวน 358 คน (ชาย 151 คน หญิง 207 คน) พบว่าร้อยละ 11 ของนิสิตชายและร้อยละ 1.5 ของนิสิตหญิง เคยมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและเคยบรรลุจุดสุดยอดจากการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะนั้น แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาเรื่องนี้ก็ยังคงเป็นเพียงการศึกษาที่บ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรม แต่สรุปไม่ได้ว่าบุคคลเหล่านั้นมีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศจริง

แม้จะยังไม่มีการศึกษาถึงจำนวนที่แท้จริงของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ หรือความแพร่หลายของพฤติกรรมรักร่วมเพศในประเทศไทย แต่เท่าที่กล่าวมาแล้วก็แสดงถึงการรับรู้ของบุคคลในเรื่องนี้ อันแสดงว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศและพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นทั้งเหตุเห็นได้โดยเฉพาะในหมู่นักเรียนชายที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา พฤติกรรมรักร่วมเพศ (homosexual behaviour) และการเป็นรักร่วมเพศ (homosexuality) ไม่จำเป็นที่จะต้องไปด้วยกันเสมอกล่าวคือ บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจไม่ได้พิจารณาว่าตัวเขาเป็นบุคคลรักร่วมเพศก็ได้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจในการมีพฤติกรรมและความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศ (homosexual orientation) เป็นสำคัญดังที่ได้กล่าวไว้แล้วแต่ต้นในเรื่องของการให้คำจำกัดความ ดังนั้นบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือบุคคลนั้น เพียงแต่เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาบ้างจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องแยกจากกัน และดังที่ได้กล่าวแล้วว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่อาจพบได้ในช่วงที่สำคัญของการที่จะวินิจฉัยถึงการเป็นรักร่วมเพศ Anna Freud (1965) มีทัศนะว่าการเป็นรักร่วมเพศจะวินิจฉัยได้หลังจากผ่านช่วงก่อนวัยรุ่น (puberty อายุระหว่าง 9-12 ปี) ไปแล้ว ซึ่งเป็นช่วงที่ love object ทางเพศของเด็กจะถาวร (Sours 1972 : 579 อ้างถึง Anna Freud 1965) แคปแลน และ แซดดอก (Kaplan & Sadock 1981 : 552) กล่าวถึงเรื่องนี้ว่ารักร่วมเพศบางราย โดยเฉพาะผู้ชายจะเริ่มเกิดความพึงพอใจในคนเพศเดียวกันในระยะก่อนวัยรุ่น และชายที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะย้อนรำลึกถึงการเริ่มมีความรู้สึกรักใคร่หรือพึงพอใจทางเพศกับบุคคลทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ในระหว่างวัยรุ่นตอนต้น ส่วนผู้หญิงจะมีอายุแรกเริ่มของการมีความรู้สึกรักเพศเดียวกันอยู่ในช่วงก่อนวัยรุ่น แต่อย่างไรก็ตามการตระหนักอย่างชัดเจนถึงความพอใจที่มีต่อเพศเดียวกันมักจะเกิดในระหว่างวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลาย หรืออาจเลยไปถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พอลลแลค (Pollak 1985 : 44) ที่กล่าวว่าบุคคลที่ตระหนักถึงความต้องการเชิงรักร่วมเพศจะมีช่วงเวลาของการเปิดเผยตัวในช่วงอายุระหว่าง 16-30 ปี โดยที่

บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะยอมรับว่าตนมีความโน้มเอียงที่จะมีความพึงพอใจทางเพศเช่นนี้มานานนับปีกว่าที่จะมีการแสดงพฤติกรรมจริง หรือ เปิดเพศตนเองออกมา แดงค์ (Dank, 1971) ศึกษาพบว่า อายุเฉลี่ยของการเปิดเพศตนเองคือ 19.3 ปี โดยที่ร้อยละ 15 ของกลุ่มตัวอย่างของเขา เปิดเพศตนเองในช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 44 ซึ่งเป็นอัตราที่มากที่สุดอยู่ในระหว่างอายุ 15-19 ปี และร้อยละ 29 เปิดเพศตนเองในช่วงอายุ 20-24 ปี ข้อมูลเหล่านี้แสดงว่า แม้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่นส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการทดลองความอซากรู้สึกเห็นตามวัย แต่ก็ยังเป็นระยะวัยนี้เช่นกันที่สามารถจะบ่งบอกได้แน่ชัดแล้วถึงการมีความพึงพอใจทางเพศที่แน่นอน อีกทั้งมีความเป็นไปได้สูงที่เด็กวัยรุ่นจะมีการ เปิดเพศตนเองถึงความพึงพอใจทางเพศในลักษณะดังกล่าว

การวินิจฉัย (Diagnosis)

การเป็นรักร่วมเพศนั้นแต่เดิมทางจิตเวชศาสตร์ถือว่าเป็นโรคกามวิตถาร (Sexual Perversion) และถูกจัดไว้ในพวกบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality Disorders) จนกระทั่งในปี คศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน ได้มีมติประกาศตัดเรื่องการเป็นรักร่วมเพศ (homosexuality) ออกจากรายชื่อของความผิดปกติทางจิต และเรียกชื่อใหม่เป็น Sexual Orientation Disturbances (Kaplan & Sadock 191 : 1981) แต่หลังจากนั้นไต้หวันก็มีการเปลี่ยนไปใช้ชื่อต่างๆ คือ Dyshomophilia, Homosexual Conflict Disorder และจนในที่สุดเป็น Ego - Dystonic Homosexuality (Spiteer 1981 : 210)

เกณฑ์ในการวินิจฉัยตามที่สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน กำหนดใน DSM III (American Psychiatric Association 1984 : 129) กำหนดจะทำก็ต่อเมื่อการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลผู้นั้นรู้สึกว่าเป็นปัญหา โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- บุคคลนั้นมีการขาด หรือมีแรงกระตุ้นทางเพศกับต่างเพศอยู่น้อยเป็นระยะเวลาต่อเนื่องยาวนานทำให้ไม่สามารถจะมีความต้องการทางเพศกับต่างเพศได้
- มีความรู้สึกว่าคุณกระตุ้นด้วยความต้องการทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยบุคคลไม่ต้องการให้เป็นเช่นนี้ และก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจมาเป็นเวลานาน

บุคคลที่ถูกจัดเข้าไว้ในความผิดปกติ เช่นนี้มักมีประวัติความล้มเหลวในการจะมีความสัมพันธ์กับต่างเพศ ในบางรายอาจไม่พยายามที่จะมีความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศเลยเพราะคิดว่าจะไม่สามารถมออารมณ์ตอบสนองทางเพศได้ หรือในบางรายอาจมีความสัมพันธ์ได้ในช่วงสั้น ๆ แต่ขาดแรงกระตุ้นที่มากพอที่จะคงความสัมพันธ์ไว้ได้ ในขณะที่บางคนก็ไม่สามารถที่จะใช้ชีวิตรักร่วมเพศอย่างมีความสุขได้เนื่องจากมีความรู้สึกดั่งกล่าว อันอาจทำให้เกิดความรู้สึกผิด ละอาย กังวล และซึมเศร้าได้ และการวินิจฉัยต้องระมัดระวัง ไม่รวมถึงบุคคลที่ไม่ได้ประสบปัญหาอันเนื่องมาจากการมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศอย่างแท้จริง แต่มีความขัดแย้งใจอันเป็นผลเนื่องมาจากสังคม

สำหรับในเรื่องการวินิจฉัยนี้ การจำแนกโรคขององค์การอนามัยโลก (ICD-9) ยังคงระบุว่ารักร่วมเพศเป็นความเบี่ยงเบนและความแปรปรวนทางเพศ (sexual deviation and disorders) อยู่ แต่อย่างไรก็ตามก็มีแนวโน้มว่าการจำแนกโรคครั้งใหม่ (ICD-10) รักร่วมเพศจะไม่ถูกจัดเป็นโรคอีกต่อไป (กิตติกร มีทรัพย์ 2528 : 165)

การศึกษาเกี่ยวกับการหาตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศ

การศึกษาเพื่อหาตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศในที่นี้จะแบ่งกล่าวออกเป็น 2 แนวในการศึกษา แนวหนึ่งก็คือการศึกษาโดยใช้เครื่องมือทดสอบทางจิตวิทยา ส่วนอีกแนวหนึ่งจะเป็นการศึกษาในลักษณะบางประการที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศ

1. การศึกษาโดยใช้เครื่องมือทางจิตวิทยา

ความสนใจในการนำเครื่องมือหรือแบบทดสอบทางจิตวิทยามาใช้กับบุคคลรักร่วมเพศ สามารถแบ่งได้กว้าง ๆ ออกเป็น 2 แนวคือ แนวการศึกษาที่พยายามหาคำตอบว่าบุคคลรักร่วมเพศมีความผิดปกติทางจิตหรือไม่ ซึ่งเกิดจากความพยายามในการนิสุจน์แนวแนวคิดในยุคแรก ๆ ที่เชื่อว่าการเป็นรักร่วมเพศเกิดจากการมีพยาธิสภาพทางจิต ผลการศึกษาตามแนวนั้นในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศโดยรวม ๆ แล้วไม่จำเป็นต้องมีพยาธิสภาพทางจิต หรือมีความผิดปกติทางจิตใจมากกว่าผู้ที่มิได้เป็นรักร่วมเพศ สนแนวการศึกษาอีกแนวหนึ่งที่ใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาอีกแนวหนึ่งนั้นก็พยายามที่จะสร้างมาตรวัดหาลักษณะคำตอบที่เหมาะสม หรือหาคะแนนที่เป็นเกณฑ์เฉพาะเพื่อแบ่งแยกผู้ที่เป็นรักร่วมเพศออกจากผู้ที่เป็นรักต่างเพศ (Gonsiorek 1982 : 75-79)

แบบทดสอบที่มาใช้ตามแนวการศึกษาอันหลังนี้จะนำมากล่าวเฉพาะแบบทดสอบที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นรับว่าเป็นมาตรฐาน หรือเป็นแบบทดสอบที่ผู้นำไปใช้ศึกษากันอย่างกว้างขวางทำนั้น ไรสส์ (Riess 1980 : 296-308) ทำการทบทวนการศึกษาเกี่ยวกับกับการนำแบบทดสอบต่าง ๆ ไปใช้ในการศึกษาเรื่องรักร่วมเพศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960-1977 ได้ได้จัดแบ่งแบบทดสอบที่ถูกนำมาใช้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือแบบทดสอบชนิดภาพสะท้อน (projective test) และ แบบทดสอบที่เป็นแบบสอบถาม (paper-and-pencil test)

แบบทดสอบชนิด projective ที่มีผู้นำไปใช้กันอย่างมากคือ Rorschach, Draw-A-Person Test (DAP) และ Thematic Apperception Test (TAT) สำหรับ Rorschach Test นั้นวิลเลอว์ (Wheeler 1949) ศึกษาพบว่ามียู่ 20 ลักษณะ (signs) ที่สามารถแยกบุคคลรักร่วมเพศได้ มีการศึกษาของคนอื่นตามมาซึ่งมีแนวโน้มว่าจะสนับสนุนลักษณะที่พบใน Rorschach ของวิลเลอว์ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1971 โกลด์ฟรียด์ (Goldfried 1971) ได้ทบทวนการศึกษาของวิลเลอว์ใหม่และสรุปว่ามีเพียง 6 ลักษณะ (signs) เท่านั้นที่อาจใช้แบ่งแยกได้ (Gonsiorek 1982 : 75) แต่ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาของใครก็ยังไม่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่มาจากกลุ่มผู้ป่วยและขาดการวิเคราะห์แบบ double-blind ที่จะยืนยันความเที่ยงตรงของลักษณะต่าง ๆ ที่พบในแบบทดสอบ นอกจากนี้แล้วการใช้ Rorschach ศึกษากับเลสเบี้ยนก็ไม่ค่อยมีผู้ทำอีกด้วย ส่วน DAP นั้น ไรสส์ ได้กล่าวสรุปไว้ว่าเท่าที่มีผู้ศึกษามากก็ยังไม่สามารถกล่าวสรุปได้แน่นอนว่าภาพวาดของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศและรักต่างเพศจะแตกต่างกัน ในขณะที่ TAT นั้นแม้จะมีหลักฐานว่าการที่ผู้ถูกทดสอบกล่าวถึงเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศ แต่ลักษณะดังกล่าวนี้ก็พบได้ไม่บ่อยนักสำหรับในประเทศไทยการศึกษาโดยใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาในผู้ที่เป็นรักร่วมเพศยังมีอยู่น้อยแบบทดสอบที่ปรากฏว่ามีผู้นำมาใช้คือ DAP (ละเอียต ชูประชूर และคณะ 2525 : 37-46) และ Rorschach (ละเอียต ชูประชूर 2518, อัมพร รัตนวิทย์ 2525 : 37-44) ซึ่งนำไปใช้เฉพาะในผู้ป่วยรักร่วมเพศที่มารับบริการในโรงพยาบาล กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับการนำแบบทดสอบชนิด projective ไปใช้นั้น ยังมีความขัดแย้งกันอยู่มากในเรื่องของลักษณะในแบบทดสอบ (sign) ที่นำมาใช้แยกบุคคลรักร่วมเพศ มีเรื่องของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการที่ใช้ในการศึกษาซึ่งอาจนำไปใช้ในประชากรทั่วไปไม่เหมาะสม

แบบสอบถามอีกพวกหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในการนำมาใช้ก็คือแบบทดสอบที่เป็นอัตวิสัย (objective test) แบบทดสอบที่นิยมใช้ในกลุ่มนี้ก็คือ MMPI (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) โดยในแบบทดสอบนี้มี Masculinity-Femininity Scale (M/F) เป็นมาตรวัดดั้งเดิมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้แยกบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ แต่ก็ยังมีผู้วิเคราะห์ข้อคำถามที่นำมาใช้และสรุปว่าการใช้มาตรวัดนี้เพื่อแยกบุคคลรักร่วมเพศต้องทำด้วยความระมัดระวัง เนื่องจากมีค่าจำแนกที่ไม่ดีนักและมาตรวัดดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางสถิติแบบ false positive คือทำให้วินิจฉัยคนที่ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศว่าเป็นรักร่วมเพศได้สูง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีผู้พยายามที่จะพัฒนามาตรวัดอื่นขึ้นมาเพื่อใช้แบ่งแยก ได้แก่ Homosexual Scale (SHX), Masculine - Feminine Index (MFI), Sexual Deviate Scale (SD) มาตรวัดนี้แยกได้เฉพาะคนที่มีพฤติกรรม แต่ไม่อาจบอกถึงความปรารถนาภายในได้ (Gonsiorek 1982 : 75; Riess 1980 : 306-307) แบบสอบถามอีกชนิดหนึ่งที่ได้รับคามสนใจในระยะเวลาดังกล่าวไม่นานนักคือ Personal Attributes Questionnaire [PAQ] โดยสเปนซ์และเฮล์มริช (Spence & Helmrich) แบบทดสอบนี้ประกอบไปด้วยมาตรวัดที่ใช้วัดลักษณะความเป็นชาย (masculinity scale), ลักษณะความเป็นหญิง (femininity scale) และลักษณะที่เป็นได้ทั้งชายหญิง (masculinity - femininity scale) สเปนซ์ และเฮล์มริช (Spence & Helmrich 1987 อ้างถึงใน Storms 1980 : 784) ได้รายงานถึงการนำ PAQ ไปใช้ศึกษาบุคคลรักร่วมเพศทั้งหญิงและชาย โดยนำคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับคะแนนบรรทัดฐาน (norms) ที่ได้จากนักศึกษาหญิงที่เป็นกลุ่มปกติ และในทำนองกลับกันหญิงรักร่วมเพศจะมีคะแนนในมาตรวัดลักษณะความเป็นชายสูงด้วย ข้อมูลนี้เท่ากับบอกว่าชายรักร่วมเพศมีลักษณะความเป็นหญิงสูง และหญิงรักร่วมเพศจะมีความเป็นชายสูง สตอร์ม (Storms 1980) วิเคราะห์การศึกษาดังกล่าวว่าการนำข้อมูลจากกลุ่มรักร่วมเพศไปเปรียบเทียบกับ norms ของนักศึกษานั้นไม่เหมาะสม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความแตกต่างกันในเรื่องอายุและระดับการศึกษา สตอร์มก็ได้นำ PAQ ไปศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นรักร่วมเพศ รักทั้งสองเพศ และรักต่างเพศที่เป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัยทั้งหมด แต่ไม่พบว่าคะแนนในมาตรวัด (scale) ใดมีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ (Storms 1980 : 786)

จากข้อมูลต่างๆ ในการนำแบบทดสอบไปใช้เพื่อแยกผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ จะเห็นว่ายังมีข้อขัดแย้งที่ยังไม่อาจหาข้อสรุปในขณะนี้ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการทั้งในแง่ของ

พื้นฐานทฤษฎีที่ผู้ศึกษาแต่ละคนเชื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ถูกนำมาศึกษาและวิธีที่ใช้ในการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามแบบทดสอบทางจิตวิทยาก็ยังเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในทางคลินิกซึ่งจำเป็นที่จะต้องให้ผู้ทำการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากขึ้นเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อไป ไรสส์ (Riess 1980 : 306) ได้อธิบายถึงการที่แบบทดสอบทางจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในการแยกบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศว่ามีทางเป็นได้สองทาง คือ เครื่องมือทดสอบอาจไม่ไวมากพอที่จะบอกถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มหรือเครื่องมือที่ตรงแต่บุคคลที่มีความชอบเพศเดียวกันกับบุคคลที่ชอบต่างเพศนั้นมีความแตกต่างทางบุคลิกภาพค่อนข้างน้อยหรือไม่มีเลย

2. การศึกษาลักษณะบางประการที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศ

นอกเหนือจากการศึกษาที่ใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาเป็นเครื่องมือในการหาตัวชี้วัดที่บ่งบอกว่าใครเป็นรักร่วมเพศหรือไม่แล้วก็ยังมีการศึกษาในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อหาลักษณะบางประการที่นำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้หรือเป็นคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศ เรื่องที่มักจะพบว่ามีผู้ให้ความสนใจกันมากคือ ความพึงพอใจทางเพศ (sexual orientation) เนื่องจากตามคำจำกัดความของการเป็นรักร่วมเพศ ความพึงพอใจทางเพศที่บุคคลมีต่อเพศใดเพศหนึ่งนั้นเป็นลักษณะสำคัญในการบอกถึงการกเป็นรักร่วมเพศหรือไม่ ความพึงพอใจทางเพศนี้จึงมักถูกนำมาศึกษาและใช้ในการแยกบุคคลออกเป็นรักร่วมเพศ รักต่างเพศ หรือรักทั้งสองเพศ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือการศึกษาถึงลักษณะเฉพาะบางประการที่มักพบในกลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ซึ่งที่ได้รับความสนใจอยู่ในขณะนี้คือการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (cross-gender behaviors) ซึ่งในการศึกษาถึงลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาแบบย้อนหลังลงไปในอดีตของบุคคลที่ผู้ศึกษาทราบแล้วว่า เป็นรักร่วมเพศ

2.1 ความพึงพอใจทางเพศ

ความพึงพอใจทางเพศของบุคคลเป็นตัวบ่งชี้ถึงเพศของอีกบุคคลหนึ่งซึ่งสามารถกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศว่าบุคคลชอบหรือมีความพึงพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือรักเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม หรือได้ทั้งสองเพศ ความพึงพอใจทางเพศของบุคคลนี้ โดยคำจำกัดความจะขึ้นกับปัจจัยสองประการ คือ ปัจจัยทางร่างกาย (physical factors)

คือการที่บุคคลชอบ (gender preference) ที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยและปัจจัยทางด้านอารมณ์ (affectional factors) คือเพศที่บุคคลมีความผูกพันทางอารมณ์ด้วย (Moses & Hawkins 1982 : 36) แม้ว่าตามคำจำกัดความจะดูง่ายแต่ในการทำความเข้าใจกับลักษณะความพึงพอใจของแต่ละบุคคลก็จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบ (components) ต่าง ๆ ร่วมด้วย ไคลน์ (Klien 1978 , 1979 อ้างถึงใน Francoeur 1982 : 518) กล่าวถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจว่ามีดังนี้

1. ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (sexual attraction) บุคคลมีความสนใจหรือมีแนวโน้มว่าเขาจะเลือกเพศใดเป็นคู่ (sexual partner)
2. กิจกรรมทางเพศ (sexual activity) มีความสัมพันธ์ทางเพศหรือปฏิบัติทางเพศกับเพศใด
3. จินตนาการทางเพศ (sexual fantasies) ความคิดฝันในขณะสำเร็จความใคร่หรือเป็นการคิดคำนึงถึง (daydream) ในสิ่งที่เคยผ่านมาในชีวิตจริงหรือเป็นการสร้างจินตนาการเอาเองว่ามีกับเพศใด
4. อารมณ์ที่ประสงค์ (emotional preference) อารมณ์จะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกในความรัก บุคคลมีความรักหรือผูกพันทางอารมณ์กับเพศใด
5. สังคมที่ประสงค์ (social preference) มีความพอใจที่จะมีส่วนร่วมในทางสังคมหรือใช้เวลาอยู่กับเพศใดและบุคคลเพศใดที่ทำให้รู้สึกพอใจที่จะได้อยู่ใกล้
6. แบบแผนในการดำเนินชีวิต (lifestyle) ในการดำเนินชีวิตจริงเลือกที่จะใช้เวลาอยู่กับใคร บางคนแม้จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามแต่ก็พอใจที่จะดำเนินชีวิตทางสังคมในกลุ่มรักร่วมเพศในขณะที่รักร่วมเพศบางคนอาจจะใช้ชีวิตอยู่แต่กับบุคคลรักร่วมเพศด้วยกันหรืออยู่กับกลุ่มรักร่วมเพศหรืออยู่ทั้งสองกลุ่ม เท่ากับเป็นการดูถึงแบบแผนในการดำเนินชีวิตในลักษณะรักร่วมเพศหรือรักร่วมเพศ
7. การมองตนเองทางเพศ (sexual identification) บุคคลมองตนเองว่ามี ความพึงพอใจทางเพศในลักษณะอย่างไร ภาพพจน์ที่บุคคลมีต่อตนเองนั้นจะมีความสำคัญมากต่อความคิดและอารมณ์ ในข้อนี้จะเป็นการให้บุคคลประเมินตนเองตาม Kinsey ' s Scale ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

องค์ประกอบของความพึงพอใจทางเพศนี้มีผู้พิจารณาแตกต่างกันไป โมเสส และฮอว์กินส์ (Moses & Hawkins 1982 : 43-44) พิจารณาเพียง 4 องค์ประกอบแรก คือความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ กิจกรรมทางเพศ จินตนาการทางเพศ อารมณ์ที่ประสงค์เท่านั้น โดยที่เน้นให้ความสำคัญกับแต่ละองค์ประกอบในลักษณะที่เคยเป็นมาในอดีตและลักษณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากความพึงพอใจทางเพศมีลักษณะที่แปร เปลี่ยนไปได้ตามเวลาและช่วงอายุของแต่ละบุคคล องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นไปทางเดียวกันหรืออาจมีบางองค์ประกอบที่ขัดกันก็ได้ บุคคลรักร่วมเพศบางรายอาจมีความรู้สึกดึงดูดใจ มีอารมณ์ และมีจินตนาการเชิงรักร่วมเพศแต่ไม่เคยมีกิจกรรมทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากความกลัวกฎเกณฑ์ทางสังคม หรือบุคคลที่เป็นรักต่างเพศแต่เพียงอย่างเดียวอาจเคยมีจินตนาการถึงเพศเดียวกันบ้างในขณะสำเร็จความใคร่ ซึ่งอาจทำให้บุคคลเกิดปัญหาทางนงสงสัยถึงความพึงพอใจทางเพศของตน แต่พบว่าโดยส่วนใหญ่ของบุคคลรักร่วมเพศทั้งหญิงและชายขององค์ประกอบต่าง ๆ มักเป็นไปในทางเดียวกัน นอกจากองค์ประกอบทั้ง 4 แล้ว โมเสสและฮอว์กินส์ก็ยังให้ความสำคัญกับอัตมโนทัศน์ของบุคคล (self-concept) อีกด้วย โดยพิจารณาประกอบไปกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคล แม้ว่าในองค์ประกอบของความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศบุคคลอาจรับว่ามีเพียงหนึ่งหรือ 2 องค์ประกอบที่สอดคล้องกับการมีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศแต่บุคคลมีการมองตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ ดังนั้นการตัดสินใจทางเพศก็จะถือการมองตนเองของบุคคลนั้น เกี่ยวกับเรื่องนี้ถ้าพิจารณาแล้วอัตมโนทัศน์ในทัศนะของโมเสสและฮอว์กินส์นี้สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการมองตนเองของโคลน์ โดยสรุปก็คือความพึงพอใจทางเพศของบุคคลนั้นได้รับความสนใจในฐานะที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงเพศของอีกบุคคลหนึ่งว่าเพศใดที่จะสามารถกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศของบุคคลได้ และการทำความเข้าใจในแต่ละองค์ประกอบจะทำให้เข้าใจถึงความพึงพอใจทางเพศของบุคคล

ในการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นรักร่วมเพศ ความพึงพอใจทางเพศมักถูกนำมาศึกษาเพื่อแยกบุคคลออกเป็นกลุ่มตามความพึงพอใจของแต่ละคน มาตราวัดความพึงพอใจทางเพศที่ได้รับการกล่าวถึงเสมอในการศึกษาต่าง ๆ คือ Kinsey 's 7-Point Scale of Sexual Orientation จากการศึกษาของคินซีและคณะ (Kinsey, et al. 1948, 1953) ที่ทำการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของหญิงชายชาวอเมริกันจำนวนกว่า 10,000 ราย โดยการสัมภาษณ์คณะของเขาพบว่าพฤติกรรมทางเพศของคน โดยปกตินั้น ไม่ແจแบ่งแยกว่าเป็นรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่มีคนจำนวนมากที่ตกอยู่ระหว่างกลางคือมีประสบการณ์

ทั้งที่เป็นรักร่วมเพศและรักต่างเพศในระดับต่าง ๆ กันไป ผลการศึกษาอันนี้ทำให้เกิดมาตรวัดตั้ง
หล่าวซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นมาตรวัดที่เชื่อถือได้มากที่สุดในปัจจุบัน (Fuancoeur 1982 : 513)
โดยบอกถึงความพึงพอใจทางเพศของบุคคลว่าเป็นอย่างไร มาตรวัดดั้งเดิมของคินซีมีพื้นฐานที่จะ
ให้ความสนใจกับประสบการณ์หรือพฤติกรรมทางเพศของบุคคลร่วมกับความรู้สึกสนใจทางเพศ
(Ellis, Burke & Ames 1987 : 524) แต่แนวคิดของมาตรวัดนี้สามารถนำไปใช้ในการวัด
ถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของความพึงพอใจทางเพศได้ มาตรวัดของคินซีมีลักษณะดังนี้

โดยที่คะแนน 0 หมายถึง เป็นรักต่างเพศแต่เพียงอย่างเดียว

- 1 หมายถึง ส่วนใหญ่แล้วเป็นรักต่างเพศแต่มีประสบการณ์รักร่วมเพศบ้าง
- 2 หมายถึง เป็นรักต่างเพศแต่มีประสบการณ์รักร่วมเพศบ่อยครั้ง
- 3 หมายถึง มีประสบการณ์รักต่างเพศและรักร่วมเพศจำนวนพอ ๆ กัน
- 4 หมายถึง เป็นรักร่วมเพศแต่มีประสบการณ์รักต่างเพศบ่อยครั้ง
- 5 หมายถึง ส่วนใหญ่เป็นรักร่วมเพศแต่มีประสบการณ์รักต่างเพศบ้าง
- 6 หมายถึง เป็นรักร่วมเพศแต่เพียงอย่างเดียว

เนื้อหาของมาตรวัดสามารถแปลงไปได้ตามองค์ประกอบที่ต้องการวัดโดยยึดหลักข้างต้น
มาตรวัดนี้จะใช้การประเมินตนเองของผู้ทำ (self-identification) คะแนนที่ได้จากมาตร
วัดจะถูกนำมาแปลงเป็นลักษณะความพึงพอใจทางเพศ โดยที่ผู้ที่ได้คะแนนในช่วง 0 - 1 ถือเป็น
รักต่างเพศ 2 - 4 ถือเป็นรักทั้งสองเพศ 5 - 6 ถือเป็นรักร่วมเพศ

ในการศึกษาที่ใช้การประเมินถึงความพึงพอใจทางเพศนั้น กิจกรรมทางเพศ (sexual
activity) มักได้รับความสนใจและถูกนำมาใช้ (Paul & Weinrich 1981-1982 : 24)
ซึ่งเป็นไปได้ว่าการศึกษาเหล่านั้นมักทำกับคนที่ยอมรับแล้วว่าเป็นรักร่วมเพศและโดยมากก็มักจะอยู่
ในวัยผู้ใหญ่ซึ่งการประเมินการประพฤติปฏิบัติสามารถทำได้ แต่ในบางกรณีการประเมินเหล่านั้นไม่
อาจทำได้เนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านอายุรวมทั้งด้วยเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลอาจไม่มีประสบการณ์
ทางเพศมาก่อนก็ได้ และถึงแม้ว่าจะสามารถประเมินถึงกิจกรรมทางเพศได้ก็มักจะต้องประเมินอีก
ลักษณะร่วมด้วยเพื่อบ่งชี้ถึงความพึงพอใจจากภายในของตัวบุคคล การประเมินถึงจินตนาการทางเพศ

จึงมักถูกนำมาใช้ (Green 1985 : 340 ; Moses & Hawkins 1982 : 38 อ้างถึง Shiveley & Dececco) การศึกษาเกี่ยวกับจินตนาการทางเพศที่สัมพันธ์ถึงการที่สามารถเอา ลักษณะนี้มาบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศ ได้แก่ การศึกษาของสตอร์ม (Storms 1980 : 783-792) ซึ่งเปรียบเทียบระหว่างบทบาททางเพศ (sex-role) และลักษณะจินตนาการทางเพศ (erotic fantasy) ว่าลักษณะใดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคล สตอร์ม พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่เป็นรักร่วมเพศ รักทั้งสองเพศ และรักต่างเพศ ไม่มีความแตกต่างกันในลักษณะบทบาทความเป็นชายหญิง แต่พบว่าจินตนาการทางเพศของบุคคลจะสอดคล้องกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคล โดยที่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะมีจินตนาการทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันมากกว่า การศึกษาของสตอร์มนี้สอดคล้องกับการศึกษาของซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 44-45, 207-208, 211-214) ซึ่งกล่าวถึงจินตนาการและความคิดแบบ รักร่วมเพศว่า การที่บุคคลมีจินตนาการทางเพศส่วนใหญ่กับคนเพศเดียวกันอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลานานสามารถบ่งชี้ถึงความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศ

แม้ว่าการพิจารณาองค์ประกอบทางด้านกิจกรรมหรือประสบการณ์ทางเพศและความคิดเห็นทางเพศจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด (Ellis, Burke & Ames 1987 : 524) และองค์ประกอบอื่น ๆ ของความพึงพอใจทางเพศจะไม่ต้องมีการกล่าวถึงแต่การศึกษาในองค์ประกอบอื่น ๆ ก็มีความจำเป็นในการเข้าใจถึงภาพรวมของบุคคลนั้น เพราะภาพรวมที่แสดงออกจะช่วยให้เข้าใจและสามารถประเมินถึงแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติต่อไป

2.2 การมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก

มีผู้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (early cross-gender behaviors) กับความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศในระยะต่อมา พบว่า ในบุคคลรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงมักจะมีประวัติพฤติกรรมของเพศตรงข้ามอยู่เสมอ (Moses & Hawkins 1982 : 49-50; Saghir & Robins 1973 : 28, 192-197) ส่วนใหญ่การศึกษาเท่าที่ผ่านมาเป็นการศึกษาแบบให้รำลึกย้อนหลัง หรือการศึกษาแบบติดตามผลก็ตามมักเป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ในเรื่องนี้มีคำอธิบายที่เป็นไปได้ก็คือ แนว

โน้มของความสนใจศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศชายพบได้มากกว่าอยู่แล้ว อีกทั้งการที่สังคมนมองว่าพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในเด็กผู้ชายเป็นปัญหามากกว่าในเด็กผู้หญิง (Moses & Hawkins 1982 : 58, Saghir & Robins 1973 : 191-192)

2.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็กของชายรักร่วมเพศ

มีการศึกษาแบบย้อนหลัง (retrospective study) ของผู้ศึกษาหลายคนที่สนับสนุนถึงความเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในเด็กผู้ชายกับการมีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 18, 28-30) ได้ทำการศึกษาชายรักร่วมเพศวัยผู้ใหญ่และพบว่าคนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะรายงานถึงพฤติกรรมวัยเด็กของตนที่แตกต่างไปจากเด็กชายตามปกติ โดยที่ 2 ใน 3 (ร้อยละ 67) ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศจำนวน 89 ราย มีพฤติกรรมคล้ายเด็กผู้หญิง (girl-like syndrome) ในขณะที่พฤติกรรมชนิดเดียวกันนี้จะพบได้น้อยในกลุ่มที่เป็นรักร่วมเพศ พฤติกรรมคล้ายเด็กหญิงที่ซาเกียร์และโรบินส์พบได้แก่ การชอบอยู่รวมกลุ่มกับเด็กหญิง ชอบทำงานบ้านและชอบเล่นตุ๊กตาเหมือนเด็กหญิง การถูกล้อเลียนว่าเป็นกะเทย (sissy) พฤติกรรมเหล่านี้มักเกิดร่วมกันหลายอย่างให้เห็นอย่างเด่นชัดต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งไปกว่านั้น พฤติกรรมดังกล่าวก็มักก่อให้เกิดผลเสียทางสังคมต่อเด็กตามมา นั่นคือ เด็กมักถูกล้อเลียนทำให้เด็กยิ่งแยกตัวออกจากกลุ่มเด็กชาย ส่วนใหญ่ของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศในกลุ่มนี้จะรายงานถึงการไม่มีเพื่อนผู้ชายแต่กลับชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง และมักหลีกเลี่ยงที่จะเล่นเกมสฟาดโผนรุนแรงเหมือนเด็กชายคนอื่น นอกจากนี้แล้วก็ยังพบว่ามักมีประวัติการแต่งกายอย่างเพศตรงข้าม เช่น ใส่เสื้อผ้าของเด็กหญิง โดยมีแรงจูงใจที่อยากกระทำพฤติกรรมดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตามการศึกษาของซาเกียร์และโรบินส์ยังพบว่าในจำนวนชายรักร่วมเพศทั้งหมดมีร้อยละ 33 ที่ปฏิเสธถึงการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก คนกลุ่มนี้ยังคงรายงานถึงวัยเด็กที่เหมือนกับเด็กชายทั่ว ๆ ไป

กรีน (Green 1985 : 339) ทบทวนการศึกษาของคนอื่น ๆ ที่ทำการศึกษแบบย้อนหลังเช่นกัน โดยกล่าวถึงเบลล์และคณะ (Bell, et al. 1981) ซึ่งทำการศึกษากลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างของซาเกียร์และโรบินส์ โดยมีจำนวนทั้งหมด 575 ราย

และกลุ่มควบคุมเป็นชายรักต่างเพศจำนวน 284 ราย พบว่าลักษณะที่มีสหสัมพันธ์สูงที่สุดกับการเป็นรักร่วมเพศในวัยผู้ใหญ่ก็คือลักษณะที่เขาเรียกว่า " การมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเพศ " (gender nonconformity behavior) ซึ่งแสดงออกโดยลักษณะของการมีความชอบในกิจกรรมของเด็กหญิงมากกว่ากิจกรรมของเด็กชาย และลักษณะการแต่งกายของเพศตรงข้าม (cross dressing) ในเรื่องพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเพศนี้ ฮอกเคนเบอร์รี่ และบิลลิงแฮม (Hockenbery & Billingham 1987 :475-492) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรวัดพฤติกรรมตามเพศของเด็กชาย (Boyhood Gender Conformity Scale, BGCS) และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศและชายรักต่างเพศ มีผู้ศึกษาพบว่าการขาดหายไปของลักษณะความเป็นชาย (masculine traits) ในวัยเด็กเป็นตัวแปรสำคัญและมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศในเวลาต่อมา โดยกลุ่มรักร่วมเพศจะได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มรักต่างเพศในข้อที่แสดงถึงลักษณะของเพศชาย (masculine items) เช่นการชอบเล่นเกมส์ของเด็กชาย การชอบอ่านเรื่องผจญภัย และกีฬา การชอบเล่นกับเด็กชาย และการจินตนาการถึงการเป็นดารานักกีฬา นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นกะเทยในวัยเด็กอีกด้วย ฮอกเคนเบอร์รี่ และบิลลิงแฮม ได้อภิปรายผลการศึกษาที่ว่าบุคคลรักร่วมเพศมีความแตกต่างไปจากรักต่างเพศในเรื่องของการทำไปตามบรรทัดฐานและกิจกรรมที่แสดงถึงความเป็นชาย ทั้งยังไม่สามารถคิดค้นหรือสร้างภาพตามแบบฉบับผู้ชายในอุดมคติได้เช่นเด็กชายคนอื่น ๆ และยังถูกผู้อื่นมองรวมทั้งมองตนเองว่าเป็นกะเทยอีกด้วย แฮร์รี่ (Harry 1982 อ้างถึงใน Green 1985 : 339) ทำการศึกษาชายรักร่วมเพศ จำนวน 1,400 ราย เปรียบเทียบกับชายรักต่างเพศ จำนวน 200 ราย พบว่ามีบุคคลรักร่วมเพศจำนวนมากจกว่ารักต่างเพศที่ย้อนรำลึกถึงการที่ถูกเรียกว่าเป็นกะเทยเมื่อเป็นเด็ก มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางสังคม เคยมีความต้องการเป็นเด็กหญิง การชอบเล่นกับเด็กหญิง และมีการแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม

นอกจากนี้แล้วก็ยังมีการศึกษาที่ทำข้ามวัฒนธรรมในเรื่องของการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ วิทแทมและเซนท์ (Whitam & Zent 1984 : 427-439) ศึกษาชายที่เป็นรักร่วมเพศและรักต่างเพศข้ามวัฒนธรรมใน 4 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์ โดยใช้การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังทางสังคมใกล้เคียงกัน พบว่าพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็กนี้เกิดขึ้นกับบุคคลรักร่วมเพศที่อยู่ในทุกวัฒนธรรม โดยชายรักร่วมเพศจะรำลึกถึงการมีความสนใจในของเล่นที่เป็นของเด็กหญิง การแต่ง

กายตรงข้ามเพศ การถกมองว่าเป็นกะเทย ความพึงพอใจที่จะเล่นในกลุ่มเด็กหญิงและแวล้อมอยู่ กับผู้ใหญ่ที่เป็นเพศหญิงมากกว่าชายรักต่างเพศ ข้อมูลจากการศึกษาข้ามวัฒนธรรมนั้นนอกจากจะเป็นการยืนยันว่าการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามนั้นจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศ แล้วก็ยังแสดงว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางวัฒนธรรม และรูปแบบเฉพาะของ พฤติกรรมก็พบได้คล้าย ๆ กัน แม้จะเป็นสังคมที่แตกต่างกัน นั่นคือ พฤติกรรมของเพศตรงข้าม เมื่อเกิดขึ้นแล้วควรจะได้รับพิจารณาว่ามีความสำคัญ และหากพิจารณาถึงบุคคลรักร่วมเพศ ในฐานะที่เป็นกลุ่มแล้วก็พบว่าบุคคลที่จะกลายเป็นรักร่วมเพศจะแสดงพฤติกรรมดังกล่าวนี้ได้อย่าง มีนัยสำคัญ

การศึกษาที่ให้กลุ่มตัวอย่างย้อนรำลึกถึงอดีตที่ผ่านมา มักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องของ ความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้มา เนื่องจากปัจจัยของเวลาที่อาจส่งผลให้ผู้ตอบจำผิดพลาดไป หรือ ผู้ตอบอาจเจตนาหรือไม่เจตนาที่ตามในการที่จะเลือกรำลึกถึงเหตุการณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องราว ของตนเอง จึงจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาที่ทำในลักษณะติดตามต่อเนื่อง (prospective) มา ช่วยยืนยัน การศึกษาแบบติดตามต่อเนื่องในพฤติกรรมของเพศตรงข้ามที่มีผู้ทำไว้ได้แก่ การศึกษา ของซูเกอร์ (Zuger 1984 อ้างถึงใน Zuger 1987 : 86) ศึกษาบุคคลที่มีพฤติกรรมของเด็ก หญิงในวัยเด็ก จำนวน 55 ราย โดยมี 11 ราย ที่พบพฤติกรรมของเด็กหญิงก่อนอายุ 6 ปี 17 ราย พบก่อนอายุ 9 ปี 11 ราย เมื่ออายุ 12 ปี และ 16 ราย เมื่ออายุ 16 ปี คนกลุ่มนี้ได้รับการติดตามศึกษาจนอายุ 30 ปี พบว่าความพึงพอใจทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเป็นดังนี้ 35 ราย เป็นรัก ร่วมเพศ 3 ราย เป็นรักต่างเพศ 10 ราย ยังไม่ทราบผลที่แน่ชัด และ 7 ราย ไม่สามารถติดตามผลได้ ตัวเลขของซูเกอร์นี้ถ้าไม่นับ 7 รายหลัง จะพบว่ามีจำนวนของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศอยู่ ระหว่างร้อยละ 73-79 ของคนทั้งหมด (ตัวเลขจากการนำจำนวน 10 ราย ที่ไม่ทราบผลแน่ชัด มาคำนวณร่วมกับ 35 ราย ที่เป็นรักร่วมเพศ) นอกจากนี้กรีน (Green 1985 : 339-341) ได้ทำการศึกษาที่คล้าย ๆ กัน ในกลุ่มตัวอย่างเด็กชายจำนวน 44 ราย ซึ่งมีอายุเมื่อแรกมา ตั้งแต่ 3 ปีครึ่งถึง 11 ปี โดยมีปัญหาว่ามีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามได้แก่ ความสนใจที่จะแต่งกาย อย่างเพศตรงข้าม ชอบแสดงท่าทางเหมือนเด็กหญิง ชอบเล่นตุ๊กตาอย่างเด็กหญิง อยู่ในกลุ่มเพื่อน หญิงแสดงความปรารถนาที่จะเป็นเด็กหญิง และเล็งถึงการเล่นกีฬาและการเล่นที่รุนแรง พฤติกรรม เหล่านี้จะเกิดร่วมกันหลาย ๆ อย่างและมีการกระทำพฤติกรรมเสมอ ๆ กรีนทำการเปรียบเทียบ เด็กเหล่านี้กับกลุ่มควบคุมจำนวน 34 ราย ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานทางครอบครัวคล้ายคลึงกัน ผลการ

ศึกษาถึงลักษณะความพึงพอใจทางเพศที่ติดตามประเมินจนกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 14-23 ปี โดยประเมินความพึงพอใจทางเพศจากความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศเชิงรักร่วมเพศถึงร้อยละ 68 (ในจำนวนนี้ร้อยละ 25 เป็นรักรทั้งสองเพศร้อยละ 43 เป็นรักร่วมเพศแต่เพียงอย่างเดียว) ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่พบว่ามีพฤติกรรมเชิงรักร่วมเพศเลย แต่อย่างไรก็ตามการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็กที่จะนำไปใช้ในฐานะเป็นตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศก็ยังมีความคิดเห็นขัดแย้งกันอยู่ (Carrier 1986 : 89-93; Moses & Hawkins 1982 : 58-59) ในเรื่องที่ว่าเด็กทารกชายไม่ได้เติบโตขึ้นมาเป็นบุคคลรักร่วมเพศหมด ซึ่งในข้อนี้ซูเกอร์ (Zuger 1987 : 85-87) ได้ให้ความเห็นว่าถ้าจะพิจารณาว่าการศึกษาย้อนหลังมีจุดอ่อนในเรื่องของการรำลึกถึงเหตุการณ์เหตุผลเดียวกันนี้ก็น่าจะนำมาใช้อธิบายในเรื่องนี้ได้เช่นกัน โดยที่ในการศึกษาเช่นนี้เราอาจพบได้ว่ามีคนจำนวนมากที่หลงลืม หรือ ไม่ได้รายงานถึงพฤติกรรมที่ตนเคยมีมาก่อนทั้งที่พฤติกรรมเช่นนั้นเคยเกิดขึ้นจริง และนอกจากนี้ผู้ที่เคยมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามก็มักจะหยุดพฤติกรรมนั้นไปเมื่ออายุราว 8-10 ปี (แต่ซาเกียร์และโรบินส์ศึกษาพบว่ามักหยุดไปในระยะก่อนวัยรุ่นถึงช่วงวัยรุ่น) แม้ว่าพฤติกรรมบางอย่างเช่นการแต่งกายเหมือนเพศตรงข้ามยังอาจพบได้เป็นครั้งคราวก็ตามในบางโอกาส ดังนั้นการศึกษาบุคคลเหล่านี้ในวัยผู้ใหญ่จึงอาจเกิดการหลงลืมโดยที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ อีกทั้งพฤติกรรมที่เคยเกิดมาก่อนก็อาจได้รับการขัดขวางหรือห้ามปรามจากครอบครัวตั้งแต่ในระยะแรก ๆ ก็ได้จึงทำให้บุคคลไม่ได้นึกถึงว่าตนเคยมีพฤติกรรมเช่นนี้มาก่อน สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามบางรายอาจเติบโตขึ้นมาเป็นพวกแปลงเพศ (transsexual) ก็ได้ นั้น จากการศึกษาแล้วพบว่ากลุ่มนี้มีความค่อนข้างน้อย (Meyer 1985 : 1058) อีกทั้งพฤติกรรมของเพศตรงข้ามที่พบในคนสองกลุ่มนี้จะมีความแตกต่างกัน โดยที่ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะหยุดพฤติกรรมดังกล่าวในช่วงก่อนวัยรุ่นหรือระยะวัยรุ่น แต่บุคคลที่แปลงเพศจะมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยไม่สามารถหักห้ามพฤติกรรมได้ ทั้งยังไม่เคยมีความสนใจหรือมีพฤติกรรมของผู้ชายได้เลยไม่ว่าในช่วงใดของชีวิต (Davenport 1986 : 516) ซึ่งเป็นเพราะคนกลุ่มนี้มีความรู้สึกว่าได้แก่จริงๆแล้วตนเองเป็นเพศหญิง

จากการศึกษาเท่าที่ผ่านมาในเรื่องนี้จึงสามารถกล่าวได้ว่าการนำพฤติกรรมดังกล่าวไปใช้ในฐานะเป็นตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศใดในเวลาต่อมา มีหลักฐานที่อ้างอิงได้ทั้งในการศึกษาที่ทำย้อนหลังและติดตามต่อเนื่อง รวมทั้งการศึกษาข้ามวัฒนธรรมก็ได้ผลคล้ายคลึงกันแต่อย่างไรก็

ตามการนำไปใช้ก็ยังคงต้องระมัดระวังในบางจุดที่ถูกโต้แย้งด้วยเช่นกัน ชูเกอร์เอง แม้จะมีความเห็นว่าพฤติกรรมของ เพศตรงข้ามที่พบในเด็กชายแสดงถึงระยะแรกของการเป็นรักร่วมเพศก็ยังไม่ให้ความเห็นว่าการศึกษาที่ไม่พบลักษณะ เช่นนี้ในรักร่วมเพศทุกคนจำเป็นที่จะต้องหาเหตุผลมาอธิบายกันต่อไป

2.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของ เพศตรงข้าม ในวัยเด็กของ รักร่วมเพศหญิง

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงได้รับความสนใจน้อยกว่า รักร่วมเพศชาย ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของรักร่วมเพศหญิงจึงมีค่อนข้างจำกัด อย่างไรก็ตามก็มีผู้ศึกษาถึงพฤติกรรมของ เพศตรงข้ามในวัยเด็กของรักร่วมเพศหญิงไว้เช่นกัน การแสดงพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในเพศหญิงมักถูกเรียกว่า "ทอมบอย" (Tomboy) ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 192) ได้ให้คำจำกัดความว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เด็กผู้หญิงมีการแสดงออกหลาย ๆ ประการถึงความพึงพอใจและพฤติกรรมซึ่งมักพบในเด็กชาย ได้แก่มีการหลีกเลี่ยงกิจกรรมของเด็กหญิง เลี่ยงที่จะเลือกเด็กหญิงเป็นเพื่อนเล่น และมีความสนใจที่จะเป็นเพื่อนและมีกิจกรรมของเด็กชาย เด็กหญิงที่มีพฤติกรรมดังกล่าวจะไม่แสดงความสนใจในกิจกรรมของเพศหญิง เช่นงานเย็บปักถักร้อยที่จะเล่นอย่างเด็กผู้ชายมากกว่า ความสนใจดังกล่าวจะเกิดต่อเนื่องเป็นเวลานานและมักพบว่าเกิดขึ้นในระยะวัยเด็กต่อเนื่อง ไปจนถึงวัยรุ่นเป็นอย่างน้อย ซาเกียร์และโรบินส์ศึกษารักร่วมเพศหญิงจำนวน 57 ราย เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เป็นรักร่วมเพศต่างเพศหญิง จำนวน 43 ราย พบว่า 2 ใน 3 ของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ (ร้อยละ 70) ชอบรับถึงประวัติทอมบอย กุนด์แลคและไรส์ (Gundlach & Riess 1968 อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982 : 49) ทำการศึกษาค้นคว้า พบว่าร้อยละ 78 ของกลุ่มหญิงรักร่วมเพศและร้อยละ 48 ของกลุ่มหญิงรักร่วมเพศชอบรับถึงการมีประวัติทอมบอยมาก่อน ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทอมบอยนั้นพบได้ชุกในหมู่เด็กหญิง ซึ่งซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 191-192, 282) อธิบายว่าเนื่องจากสังคมไม่ค่อยกดดันต่อเด็กหญิงที่มีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามและพฤติกรรมเช่นนี้มักได้รับการมองอย่างชมเชยและให้รางวัลด้วย แต่ถึงอย่างไร พฤติกรรมทอมบอยในรักร่วมเพศหญิงและรักร่วมเพศต่างเพศก็มีความแตกต่างกัน หญิงรักร่วมเพศที่มีประวัติทอมบอยมักจะหลีกเลี่ยงการเล่นตุ๊กตา ในขณะที่หญิงรักร่วมเพศที่เป็นทอมบอยยังคงเล่นตุ๊กตา และไม่ได้หลีกเลี่ยงที่จะเล่นด้วยนอกจากนี้แม้ว่าพฤติกรรมทอมบอยที่เกิดขึ้นในทั้งสองกลุ่มจะเกิดขึ้นใน

ช่วงอายุเดียวกันคือในระยะก่อนวัยรุ่น แต่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศพฤติกรรมนี้จะต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ ในขณะที่หญิงรักต่างเพศที่เป็นทอมบอยมักจะควบคุมไม่ให้พฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นตอนต้น

อีกลักษณะหนึ่งที่มีกพบในหญิงรักร่วมเพศก็คือในวัยเด็กมักมีความปรารถนาหรือมีความคิดฝันที่จะเป็นเพศตรงข้าม โดยพบว่าร้อยละ 67 ของหญิงรักร่วมเพศกล่าวถึงการมีความปรารถนาที่จะเป็นเพศตรงข้าม ในขณะที่กลุ่มควบคุมพบลักษณะนี้เพียงร้อยละ 7 เท่านั้น ความปรารถนาดังกล่าวไม่ใช่เป็นความต้องการที่จะแปลงเพศ แต่จะเป็นเพียงรู้สึกเสียดาย เสียใจที่ไม่ได้เกิดมาเป็นผู้ชาย และมักออกมาทางความคิดฝันจินตนาการมากกว่า โดยที่ความปรารถนาดังกล่าวมักเป็นผลมาจากการที่มีความสนใจในกิจกรรมของผู้ชายและพบว่าตนก็สามารถทำได้ดี (Saghir & Rkobins 1973 : 195, 198, 282)

ในเด็กวัยรุ่นการมีพฤติกรรมที่แสดงถึงบทบาททางเพศ (gender role behaviors) ที่แตกต่างออกไปจากเด็กอื่น ๆ ถ้าเกิดร่วมกับความรู้สึกว่าตนมีความแตกต่างไปจากคนอื่นในเรื่องของความสนใจและอารมณ์ผูกพันทางเพศแล้วจะเป็นข้อขึ้นยันถึงการเป็นรักร่วมเพศ แต่อย่างไรก็ตามก็อาจพบได้ว่ายังมีผู้หญิงที่เป็นรักร่วมเพศอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยมีประวัติทอมบอยมาก่อน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าความพึงพอใจทางเพศของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยของความผูกพันทางอารมณ์และความสนใจทางเพศแต่เพียงเท่านั้น (Moses & Hawkins 1982 : 49)

โดยสรุปในเรื่องของลักษณะบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศที่จะสามารถนำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศได้นั้น ในปัจจุบันผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายคนให้ความสนใจกับลักษณะ 2 ประการ คือ ความพึงพอใจทางเพศที่มีกับคนเพศเดียวกันและการมีประวัติพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Meyer 1985 : 1058) การวัดถึงความพึงพอใจทางเพศสามารถบอกได้ถึงสภาวะปัจจุบันของบุคคลว่าจะมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกันหรือต่างเพศ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งนั้นมีการศึกษาพบว่าประวัติพฤติกรรมของเพศตรงข้ามอาจใช้เป็นตัวทำนายถึงแนวโน้มที่จะทำให้นักคนหลังหันมาความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศได้ในเวลาต่อมา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ แบ่งวิธีดำเนินการออกเป็นสองตอน คือ ตอนแรกเป็นวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมรกร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ และตอนที่สองเป็นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการแต่ละขั้นตอนดังนี้

การดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมรกร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ

การดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมรกร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยยึดทฤษฎีเป็นแนวทาง (rational approach) สามารถอธิบายขั้นตอนในการสร้างได้ดังนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมรกร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยวิเคราะห์เนื้อหาจากทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วในภาคทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาขึ้นมาสร้างเป็นโครงร่างของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ออกเป็น 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ

- 1.1 ความพึงพอใจทางเพศ ได้แก่
 - 1.1.1 ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ
 - 1.1.2 กิจกรรมทางเพศ
 - 1.1.3 จินตนาการทางเพศ
 - 1.1.4 อารมณ์ที่ประสงค์
 - 1.1.5 สังคมที่ประสงค์
 - 1.1.6 แบบแผนในการดำเนินชีวิต
 - 1.1.7 การมองตนเองทางเพศ
- 1.2 การมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก ได้แก่

- 1.2.1 การมีพฤติกรรมของเด็กหญิงในเด็กชาย หรือการมีพฤติกรรมของเด็กชายในเด็กหญิง
- 1.2.2 ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม
- 1.2.3 การแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม

2. สร้างนิยามปฏิบัติการสำหรับตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อใช้ในการวิจัยดังที่ได้นิยามไว้ในบทที่ 1

3. สํารวจคุณลักษณะของพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา ระดับมัธยมปลาย จำนวน 180 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สํารวจความคิดเห็นของนักเรียนในด้าน

- 3.1 เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- 3.2 เจตคติที่มีต่อผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- 3.3 เจตคติที่มีต่อผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

4. สร้างแบบสอบถามวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

4.1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว และความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ

4.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยอาศัยตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการ และข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด ซึ่งได้จากข้อ 1, 2 และ 3 เป็นขอบข่ายการอ้างอิง (frame of reference) ทั้งนี้เพื่อให้ข้อความของคำถามที่สร้างขึ้น สามารถเป็นตัวแทนของสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่จะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง ได้จริง แบบสอบถามในตอนนี้แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดสำหรับผู้ตอบที่เป็นหญิงและชุดสำหรับผู้ตอบที่เป็นชาย

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ สร้างขึ้นตามแบบมาตราวัดเจตคติแบบ ลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2532 : 114-117) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ช่วง โดยที่ในแบบสอบถามตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

4.2.1 เป็นข้อความที่ถามถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เพียงใดกับข้อความ ช่วงของความคิดเห็น (psychological continuum) ของแต่ละข้อความนั้นผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ช่วงด้วยกันคือ

ช่วง 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ช่วง 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ช่วง 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ช่วง 4 หมายถึง เห็นด้วย

ช่วง 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1. ฉันพอใจรูปร่างที่

เป็นหญิงของตนเอง

4.2.2 เป็นข้อความที่ถามถึงความถี่ของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบว่า มีความถี่ของพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด ช่วงของความคิดเห็นของแต่ละข้อความนั้นผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ช่วงด้วยกันคือ

ช่วง 1 หมายถึง ไม่เคย

ช่วง 2 หมายถึง น้อย

ช่วง 3 หมายถึง ปานกลาง

ช่วง 4 หมายถึง บ่อย

ช่วง 5 หมายถึง บ่อยมาก

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ บ่อยมาก บ่อย ปานกลาง น้อย ไม่เคย

1. ในวัยเด็กพ่อแม่เคยให้ฉันแต่งตัวแบบผู้หญิง

4.3 เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งวัดใน 2 ด้าน คือ เจตคติต่อตัวบุคคลที่ไปรักร่วมเพศ และผลกระทบทางสังคมจากพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยใช้มาตราวัดเจตคติของ ลิเคิรท์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ช่วง และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นเพียงใด

ช่วง 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ช่วง 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ช่วง 3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ช่วง 4	หมายถึง	เห็นด้วย
ช่วง 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1. สังคมควรเปิดโอกาสให้

ผู้ที่เข้าร่วมเพศก้าวหน้า
ในหน้าที่การงาน

5. การกำหนดค่าน้ำหนักของตัวเลือกทั้ง 5 ช่วง ในข้อ 4.2 และ 4.3 นั้น ผู้วิจัยกำหนดตามวิธีน้ำหนักสมมุติ (arbitrary weighting score) โดยแบ่งค่าคะแนนออกเป็น 2 แบบคือ

5.1 ถ้าบุคคลเลือกคำตอบอันแสดงถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนเรียงลำดับจาก เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือบ่อยมาก ไปไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือไม่เคย เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

5.2 ถ้าบุคคลเลือกคำตอบที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติทางลบที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนเรียงลำดับจาก เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือบ่อยมาก ไปไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือไม่เคย เป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

6.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา และทางการวิจัยพิจารณาความถูกต้องตามเนื้อหา

(face validity) จำนวน 7 ท่าน หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อปรับปรุงในครั้งที่สองแล้ว จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป เนื่องจากข้อคำถามในส่วนของที่ 2 ซึ่งเป็นส่วนที่วัดพฤติกรรมรกร่วมเพศ ที่สร้างขึ้นมีจำนวนมาก อาจทำให้เกิดความล้าชณะทำ และอาจมีผลต่อคำตอบ ผู้วิจัยจึงแบ่งข้อคำถามทั้งชุดผู้หญิงและชุดผู้ชายออกเป็น 2 ชุด ให้มีจำนวนข้อคำถามเท่ากัน โดยมีข้อความคล้ายคลึงและครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่ตั้งได้กล่าวมาแล้ว

6.2 นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 6.1 ทดลองศึกษา (try out) กับตัวอย่างจำนวน 151 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มรกร่วมเพศ 74 แยกเป็นหญิง 34 คน และเป็นชาย 40 คน และกลุ่มที่ไม่ได้เป็นรกร่วมเพศ 77 คน แยกเป็นหญิง 34 คน และเป็นชาย 43 คน ตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้กระจายอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ชานเมือง และต่างจังหวัด

6.3 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยนำค่าเฉลี่ยรายชื่อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วย t-test แล้วเลือกไว้เฉพาะข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $= .05$ ในชุดผู้หญิง และ $= .01$ ในชุดผู้ชาย

6.4 หาค่าความเชื่อมั่น หลังจากที่ได้เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละชุด วิเคราะห์โดยใช้สูตรของ Cronbach alpha coefficient ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแต่ละฉบับดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อ
พฤติกรรมการร่วมเพศ

ตัวบ่งชี้การมีพฤติกรรมการร่วมเพศ	ค่าความเชื่อมั่น			
	หญิง		ชาย	
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
1. ความรู้สึกดีใจทางเพศ	.6841	.6308	.9135	.8816
2. กิจกรรมทางเพศ	.7967	.7781	.8938	.8971
3. จินตนาการทางเพศ	.8169	*	.9509	.9098
4. อารมณ์ที่ประสงค์	.9315	.9158	.9604	.9554
5. สังคมที่ประสงค์	.7436	.8656	.8693	.8317
6. แบบแผนในการดำเนินชีวิต	.6977	.7381	.6972	.5991
7. การมองตนเองทางเพศ	.7808	.7403	.8643	.8864
8. พฤติกรรมของเด็กหญิงในเด็กชาย หรือพฤติกรรมของเด็กชายในเด็กหญิง	.8166	.7837	.8337	.8834
9. ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม	*	.7718	.8842	.7739
10. การแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม	*	*	.8760	.8634
ค่าความเชื่อมั่น 10 ตัวบ่งชี้	.9363	.9487	.9800	.9743

หมายเหตุ * แทนตัวบ่งชี้ที่ไม่สามารถหาค่าความเชื่อมั่นได้

ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งวัดเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ นั้นเท่ากับ .9378 ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 1 แสดงว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น ในการวัดสูงพอที่จะเชื่อถือได้ในการที่จะวัดครั้งต่อไป

6.5 วิเคราะห์หาค่านำหนักในการจำแนก (discriminant score) ของตัวบ่งชี้ เพื่อแยกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ การจำแนก (discriminant analysis) ในโปรแกรม SPSSX พบความสามารถในการจำแนกในแต่ละชุดดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ร้อยละของความสามารถในการจำแนกของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถาม		ความสามารถในการจำแนก(%)
หญิง	ชุดที่ 1	94.12
	ชุดที่ 2	91.18
ชาย	ชุดที่ 1	94.87
	ชุดที่ 2	93.18

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าค่าความสามารถในการจำแนกของแบบสอบถามชุดที่ 1 ของ ทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย สูงกว่า ชุดที่ 2 ทั้งชุดผู้หญิงและชุดผู้ชาย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบสอบถามชุด ที่ 1 ของทั้งสองเพศในการเก็บข้อมูลจริง ซึ่งมี

6.6 สร้างสมการทำนายเพื่อหาเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งแยกการมีหรือไม่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ โดยแบ่งเป็นสมการทำนายสำหรับเพศหญิงและเพศชายดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เพศหญิง Index} = & (S1 * 0.473) + (S2 * 0.050) + (S3 * (-0.266)) + \\ & (S4 * (-0.012)) + (S5 * 0.377) + (S6 * 0.374) + \\ & (S7 * 0.031) + (C1 * (-0.153)) + (C2 * 0.250) + \\ & (C3 * 0.109) - 5.399 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เพศชาย Index} = & (S1 * 0.131) + (S2 * 0.031) + (S3 * 0.038) + \\ & (S4 * (-0.037)) + (S5 * 0.377) + S6 * (-0.083)) + \\ & (S7 * 0.046) + (C1 * (-0.087)) + (C2 * 0.065) + \\ & (C3 * 0.00005) - 3.938 \end{aligned}$$

โดยที่ค่า Index คือค่าน้ำหนักในการจำแนกที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาถึงการมีหรือไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

- S1 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ
- S2 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดกิจกรรมทางเพศ
- S3 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดการจินตนาการทางเพศ
- S4 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดอารมณ์ที่ประสงค์
- S5 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดสังคมที่ประสงค์
- S6 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดแบบแผนในการดำเนินชีวิต
- S7 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดการมองตนเองทางเพศ
- C1 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดการมีพฤติกรรมของเด็กหญิงในเด็กชาย หรือการมีพฤติกรรมของเด็กชายในเด็กหญิง
- C2 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม
- C3 คือ คะแนนที่ได้จากข้อคำถามที่วัดการแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม

จากการทดลองศึกษาคั้งนี้ ได้ค่าเฉลี่ยของค่า Index ในแต่ละกลุ่มดังนี้

$$\text{เพศชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ} = 1.99470$$

$$\text{เพศชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ} = -1.89496$$

$$\text{เพศหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ} = 1.40259$$

$$\text{เพศหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ} = -1.40259$$

จากค่าเฉลี่ยของค่า Index ดังกล่าวจึงนำมากำหนดเกณฑ์ในการจัดกลุ่มสำหรับการวิจัยคั้งนี้ดังนี้

กลุ่ม 1 เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ นักเรียนชายที่ได้คะแนน Index มากกว่าหรือเท่ากับ 1.99470 และนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index มากกว่าหรือเท่ากับ 1.40259

กลุ่ม 2 เป็นนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในอนาคต คือ นักเรียนชายที่ได้คะแนน Index มากกว่าหรือเท่ากับ 0.00 จนถึงน้อยกว่า 1.99470 และนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index มากกว่าหรือเท่ากับ 0.00 จนถึงน้อยกว่า 1.40259

กลุ่ม 3 เป็นนักเรียนที่มีแนวโน้มต่ำที่จะเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ คือนักเรียนชายที่ได้คะแนน Index มากกว่า - 1.89496 จนถึงน้อยกว่า 0.00 และนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index มากกว่า - 1.40259 จนถึงน้อยกว่า 0.00

กลุ่ม 4 เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศคือนักเรียนชายที่ได้คะแนน Index น้อยกว่าหรือเท่ากับ - 1.89496 และนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index น้อยกว่าหรือเท่ากับ - 1.40259

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ โดยถือตามการมีและไม่มี พฤติกรรมรกร่วมเพศในปัจจุบัน คือนักเรียนกลุ่ม 1 จัดเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ กลุ่ม 2, 3 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมรกร่วมเพศในอนาคต แต่ยังไม่เกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในขณะนี้ และกลุ่ม 4 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จัดรวมเป็นกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำกับตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้นของโรงเรียนซึ่งสังกัดทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ปีการศึกษา 2531 เขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย รวม 7 แห่ง ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายชั้น (multi-stage sampling) (วินส์ นีชวินิชย์ และสมจิต วัฒนาชยากุล 2521: 209-210) จำนวน 953 คน จำแนกเป็นเพศชาย 471 คน และเพศหญิง 482 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวก (stratified random sampling) (วินส์ นีชวินิชย์ และสมจิต วัฒนาชยากุล 2521: 208) จำแนกโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภท คือ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน จากนั้นทำการสุ่มโรงเรียนในแต่ละประเภท โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) (วินส์ นีชวินิชย์ และสมจิต วัฒนาชยากุล 2521: 206-207) ได้โรงเรียนที่จะศึกษา 7 แห่ง

2. ในแต่ละโรงเรียนใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวกจำแนกชั้นออกเป็น 3 ระดับ คือ มัธยมศึกษา (ม.) ปีที่ 4-5-6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช) ปีที่ 1-2-3 แล้วสุ่มนักเรียนด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ซึ่งได้นักเรียนเป็นตัวอย่างในการวิจัยดังตารางที่ 3

ตาราง 3 จำนวนตัวอย่างในการวิจัยจำแนกตามเพศและประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	ข้อมูล								
	หญิง			ชาย			รวม		
	เบื้องต้น	สมบูรณ์	ร้อยละ	เบื้องต้น	สมบูรณ์	ร้อยละ	เบื้องต้น	สมบูรณ์	ร้อยละ
โรงเรียนสหศึกษา	242	233	96.28	238	231	97.05	480	464	96.66
โรงเรียนหญิงล้วน	261	249	95.40	-	-	-	261	249	95.40
โรงเรียนชายล้วน	-	-	-	250	240	96.00	250	240	96.00
รวม	503	482	95.82	488	471	96.50	991	953	96.16

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง โดยติดต่อทางไปรษณีย์
2. ติดต่อสอบถามวันและเวลาที่แน่นอนเพื่อเก็บข้อมูล โดยติดต่อทางโทรศัพท์ทางไกล
3. เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง การดำเนินการเก็บข้อมูลนั้นทำโดยการแจกแบบสอบถามให้ตัวอย่างทำเป็นกลุ่มพร้อมกันในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคำแนะนำในการตอบแบบสอบถามที่ถือปฏิบัติเหมือนกัน
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับ
5. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้
6. นำค่าคะแนนที่ได้จากการตรวจนั้นมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นและวิธีการดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม โดยการนำค่าคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของตัวอย่างในชั้นเก็บรวบรวมข้อมูลมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน (ประกอบ กรรณสูตร 2528 : 66-67) อันได้แก่

- 1.1 ค่าร้อยละ (percentage)
- 1.2 ค่าเฉลี่ย (mean)
- 1.3 ค่าความแปรปรวน (variance)
- 1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. วิเคราะห์สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 1. โดยใช้การตรวจสอบค่า ไค-สแควร์ (chi-square χ^2)

3. วิเคราะห์สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 2. โดยใช้การตรวจสอบค่า χ^2

4. วิเคราะห์สัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วน เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 3. โดยใช้ χ^2 เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

วิเคราะห์สัดส่วนของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 โดยใช้ χ^2 เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

5. วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 5. โดยใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

6. วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 6. โดยใช้ F-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

7. วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 7. โดยใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วน ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 8. โดยใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

บทที่ 4

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และคำย่อ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย และเพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และการใช้คำย่อดังนี้.

M	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
SS	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน (sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (mean of square)
T	แทน	ค่า t ใน t-distribution
F	แทน	ค่า F ใน F-distribution
X^2	แทน	ค่า X^2 ใน X^2 - distribution
มีเหตุการณ์	แทน	มีเหตุการณ์ร่วมกัน
ไม่มีเหตุการณ์	แทน	ไม่มีเหตุการณ์ร่วมกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัว

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่มีเหตุการณ์ร่วมกัน และนักเรียนที่มีแนวโน้มจะมีเหตุการณ์ร่วมกัน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สถิติการเกิดเหตุการณ์ร่วมกัน และเจตคติที่มีต่อเหตุการณ์ร่วมกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดเหตุการณ์ร่วมกัน

3.1 ปัจจัยทางครอบครัว

3.2 ปัจจัยทางสังคม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัว

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 953 คน เป็นหญิง 482 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 เป็นชาย 471 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 มีอายุระหว่าง 14-22 ปี โดยพบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี คือมีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคืออายุ 16 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และอายุ 18 ปี จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 ตามลำดับ

ประเภทของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ศึกษาอยู่ในโรงเรียน 3 ประเภท คือ โรงเรียนสหศึกษา จำนวน 464 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 โรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 และโรงเรียนชายล้วน จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2

ชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ใน 3 ระดับชั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ชั้น ปวช.ปีที่ 1 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือปวช.ปีที่ 2 โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ชั้น ปวช.ปีที่ 2 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช.ปีที่ 3 โดยมีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และชั้น ปวช.ปีที่ 3 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ทางด้านศาสนา พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด คือ จำนวน 914 คน หรือ ร้อยละ 95.9 นับถือศาสนาพุทธ ที่เหลือร้อยละ 3.4 นับถือศาสนาอิสลาม และร้อยละ 0.6 นับถือศาสนาคริสต์ นอกจากนี้ยังมีร้อยละ 0.1 ไม่ระบุว่านับถือศาสนาอะไร

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	471	49.4
หญิง	482	50.0
อายุ		
14	9	0.9
15	104	11.0
16	261	27.5
17	266	28.0
18	249	26.2
19	53	5.6
20	3	0.3
21	2	0.2
22	2	0.2
ชั้นเรียน		
ม.4	226	23.7
ม.5	216	22.7
ม.6	273	28.6
ปวช. 1	102	10.7
ปวช. 2	82	8.6
ปวช. 3	54	5.7
ประเภทของโรงเรียน		
สหศึกษา	464	48.7
ชายล้วน	240	25.2
หญิงล้วน	249	26.1

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา		
พุทธ	914	95.9
คริสต์	6	0.6
อิสลาม	32	3.4
อื่น ๆ	1	0.1

1.2 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ผู้วิจัยแบ่งพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนออกเป็น 4 ชนิด ตามคะแนนใน Index คือ

1. กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือเรียกย่อๆ ว่า กลุ่มเสี่ยงสูง
3. กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือเรียกย่อๆ ว่า กลุ่มเสี่ยงต่ำ
4. กลุ่มรักต่างเพศ

เมื่อแบ่งพฤติกรรมทางเพศออกเป็น 4 กลุ่มดังกล่าวแล้ว จะพบว่านักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่ำ คือจำนวน 524 คน หรือร้อยละ 55.0 รองลงมาคือกลุ่มรักต่างเพศจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 และกลุ่มเสี่ยงสูงจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และอยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

เพศ พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นเพศหญิง 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เพศชาย 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 กลุ่มเสี่ยงสูง เป็นเพศหญิง 104 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 เพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ในกลุ่มเสี่ยงต่ำ เป็นเพศหญิง 208 คน คิดเป็นร้อยละ

21.8 เพศชาย 316 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ของตัวอย่างทั้งหมด

อายุ พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี คือมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 รองลงมาคืออายุ 17 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีพฤติกรรมรกร่วมเพศ มีอายุ 16 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาคืออายุ 17 และ 18 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ของตัวอย่างทั้งหมด ส่วนในกลุ่มความเสี่ยงต่ำพบมากในช่วงอายุ 17 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ของตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ

ชั้นเรียน กลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศส่วนใหญ่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 กลุ่มเสี่ยงสูงพบมากในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มเสี่ยงต่ำ พบว่าอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ของตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ

โรงเรียน กลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศพบในโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 รองลงมาคือ โรงเรียนสหศึกษาซึ่งเท่ากับโรงเรียนชายล้วนมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 กลุ่มเสี่ยงสูงพบมากในโรงเรียนสหศึกษา คือมีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 รองลงมาคือโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และโรงเรียนชายล้วน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเสี่ยงต่ำพบว่าเป็นนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา 112 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 รองลงมาคือโรงเรียนชายล้วน จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ของตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ศาสนา พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ที่เหลือนับถือศาสนาอิสลาม กลุ่มเสี่ยงสูงนับถือศาสนาพุทธ 174 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ในกลุ่มเสี่ยงต่ำนับถือศาสนาพุทธ 509 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ของตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแสดงในตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับต่าง ๆ จำแนกตามเพศ

เพศ	มีพฤติกรรม		เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รักต่างเพศ		รวม	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
ชาย	11	(1.2)	86	(9.0)	316	(33.2)	58	(6.1)	471	(49.4)
หญิง	20	(2.1)	104	(10.9)	208	(21.8)	150	(15.7)	482	(50.6)
รวม	30	(3.3)	190	(19.9)	524	(55.0)	208	(21.8)	953	(100.0)

ตาราง 6 จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางเพศในระดับต่าง ๆ จำแนกตามอายุ ชั้นเรียน โรงเรียน ศาสนา

ข้อมูลส่วนตัว	มีพฤติกรรม		เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รักต่างเพศ		รวม	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
อายุ (ปี)										
14	0	(0.0)	1	(0.1)	4	(0.4)	4	(0.4)	9	(0.9)
15	3	(0.3)	18	(1.9)	60	(6.3)	23	(2.4)	104	(11.0)
16	4	(0.4)	70	(7.4)	123	(13.0)	64	(6.7)	261	(27.5)
17	5	(0.5)	44	(4.6)	165	(17.4)	52	(5.5)	266	(28.0)
18	17	(1.8)	44	(4.6)	135	(14.2)	53	(5.6)	249	(26.2)

(มีต่อ)

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	มีพฤติกรรม	เสียงสูง	เสียงต่ำ	รักต่างเพศ	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
19	1 (0.1)	11 (1.2)	29 (3.1)	12 (1.3)	53 (5.6)
20	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (0.3)	0 (0.0)	3 (0.3)
21	0 (0.0)	1 (0.1)	1 (0.1)	0 (0.0)	2 (0.2)
22	1 (0.1)	1 (0.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (0.2)
ชั้นเรียน					
ม.4	5 (0.5)	59 (6.1)	110 (11.5)	52 (5.4)	225 (23.6)
ม.5	3 (0.3)	34 (3.5)	114 (11.9)	65 (6.8)	216 (22.6)
ม.6	15 (1.5)	48 (5.0)	143 (15.0)	67 (7.0)	273 (28.6)
ปวช.1	3 (0.3)	20 (2.0)	67 (7.0)	12 (1.2)	102 (10.7)
ปวช.2	1 (0.1)	17 (1.7)	55 (5.7)	9 (0.9)	82 (8.6)
ปวช.3	4 (0.4)	12 (1.2)	35 (3.6)	3 (0.3)	54 (5.6)
โรงเรียน					
สหศึกษา	9 (0.9)	82 (8.6)	261 (27.4)	112 (11.8)	464 (48.7)
ชายล้วน	9 (0.9)	49 (5.1)	158 (16.6)	24 (2.5)	240 (25.2)
หญิงล้วน	13 (1.4)	59 (6.2)	105 (11.0)	72 (7.6)	249 (26.1)
ศาสนา					
พุทธ	29 (3.0)	174 (18.3)	509 (53.4)	202 (21.1)	914 (95.9)
คริสต์	0 (0.0)	1 (0.1)	4 (0.1)	1 (0.1)	6 (0.6)
อิสลาม	2 (0.2)	15 (1.6)	10 (1.0)	5 (0.5)	32 (3.4)
อื่น ๆ	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.1)	0 (0.0)	1 (0.1)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ในการวิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ผู้วิจัยแบ่งพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรวมกลุ่มเสียงสูง เสียงต่ำ กลุ่มรักต่างเพศ เข้าด้วยกันเรียกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

1. วิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเพื่อตรวจสอบว่าการศึกษาคำนี้ จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่ว่า "สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน" ผู้วิจัยจำแนกข้อมูลตามเพศของกลุ่มตัวอย่างแล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ χ^2 เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ผลปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนหญิง จำนวน 482 ราย มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.1 และนักเรียนชาย จำนวน 461 ราย มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.2 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมรักร่วมเพศ	เพศหญิง		เพศชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีพฤติกรรม	20	2.1	11	1.2	31	3.3
ไม่มีพฤติกรรม	462	48.5	460	48.3	922	96.7
รวม	482	50.6	471	49.4	953	100.0

$$\chi^2 = 2.49061$$

$$\text{contingency coefficient} = 0.05106$$

2. วิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน เพื่อตรวจสอบว่าการศึกษารั้วนี้จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า "สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วนแตกต่างกัน" โดยใช้ χ^2 เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า โรงเรียนหญิงล้วนมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศมากที่สุดคือ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 รองลงมาคือ โรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศเท่ากันคือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมรกร่วมเพศได้ประมาณร้อยละ 0.49 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

พฤติกรรมรกร่วมเพศ	สหศึกษา		หญิงล้วน		ชายล้วน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีพฤติกรรม	9	0.9	13	1.4	9	0.9
ไม่มีพฤติกรรม	455	47.7	236	24.8	231	24.2
รวม	464	48.7	249	26.1	240	25.2

$$\chi^2 = 5.79552^*$$

$$\text{contingency coefficient} = 0.0777$$

3. วิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิงจำแนกตามประเภทโรงเรียนเพื่อตรวจสอบว่าการวิจัยครั้งนี้จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน มีสัดส่วนแตกต่างกัน โดยใช้ χ^2 เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าสัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา 223 คน มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และนักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วน 249 คน มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

พฤติกรรมรักร่วมเพศ	สหศึกษา		หญิงล้วน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีพฤติกรรม	7	1.5	13	2.7
ไม่มีพฤติกรรม	226	46.9	236	49.0
รวม	233	48.3	249	51.7

$$\chi^2 = 1.48697$$

$$\text{contingency coefficient} = 0.0554$$

4. วิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย จำแนกตามประเภทโรงเรียน เพื่อตรวจสอบว่าการวิจัยครั้งนี้จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนมีสัดส่วนแตกต่างกัน" โดยใช้ χ^2 เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ผลปรากฏว่าสัดส่วนของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 และนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 โดยตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายได้ประมาณร้อยละ .80 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
จำแนกตามประเภทโรงเรียน

พฤติกรรมรักร่วมเพศ	สหศึกษา		ชายล้วน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีพฤติกรรม	2	0.4	9	1.9
ไม่มีพฤติกรรม	229	48.6	231	49.0
รวม	231	49.0	240	51.0

$$\chi^2 = 4.29283 *$$

$$\text{contingency coefficient} = 0.09504$$

5. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อตรวจสอบว่าการวิจัยครั้งนี้จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 5 ที่ว่า "นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน" ผู้วิจัยจำแนกข้อมูลตามเพศของตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานแล้วใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ผลปรากฏว่าเจตคติของนักเรียนหญิง และนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์นี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิง ดังตาราง 11

ตาราง 11 วิเคราะห์คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	M	SD	T	df
ชาย	73.2166	13.002	- 3.51 *	951
หญิง	70.1826	13.687		

6. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อตรวจสอบว่าการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 6 ที่ว่า "นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน" ผู้วิจัยจำแนกข้อมูลตามประเภทของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันโดยใช้ F-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ผลปรากฏว่าเจตคติของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละประเภท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 3 คู่ เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้โดยนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วน และนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนก็มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 12 และ 13

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8281.94	4140.97	24.0638 *
ภายในกลุ่ม	950	163478.72	172.08	
รวม	952	171760.66		

ตาราง 13 แสดงคะแนนเจตคติและความสัมพันธ์ในแต่ละประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	N	M	SD	โรงเรียน		
				สหศึกษา	หญิงล้วน	ชายล้วน
สหศึกษา	464	69.0539	13.2445			
หญิงล้วน	240	76.2542	12.3338	*		
ชายล้วน	249	72.1727	13.6050	*	*	
รวม	953	71.6821	13.4321			

7. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อตรวจสอบว่าการวิจัยครั้งนี้จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 7 ที่ว่า "นักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน" โดยใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบผลปรากฏว่าเจตคติของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยพบว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 14

ตาราง 14 วิเคราะห์คะแนนเจตคติของนักเรียนหญิงที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	M	SD	T	df
สหศึกษา	68.0558	13.481	- 3.33 *	480
หญิงล้วน	72.1727	13.605		

8. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อตรวจสอบว่าการวิจัยครั้งนี้จะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 8 ที่ว่า "นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและนักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน" โดยใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบผลปรากฏว่าเจตคติของนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 15

ตาราง 15 วิเคราะห์คะแนนเจตคติของนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	M	SD	T	df
สหศึกษา	70.0606	12.953	- 5.32 *	469
ชายล้วน	76.2542	12.334		

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ

3.1 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนหญิง

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนหญิง ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาจำแนกตามตัวแปรแล้วใช้ ไค-สแควร์ เป็นค่าสถิติในการทดสอบ การเปรียบเทียบนี้จะทำระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ และกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยจะวิเคราะห์เรียงลำดับจากปัจจัยครอบครัว และปัจจัยทางสังคมดังนี้

3.1.1 ปัจจัยทางครอบครัว

ในการวิเคราะห์ปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนหญิง ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เรียงลำดับจากปัจจัยเกี่ยวกับบิดา ปัจจัยเกี่ยวกับมารดา ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามลำดับ

ปัจจัยเกี่ยวกับบิดา

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องอาชีพของบิดา แต่พบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศรายงานว่าบิดาประกอบอาชีพด้านการค้ามากที่สุด ในปัจจัยด้านลักษณะเด่นของบิดาก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน แต่พบว่าบิดาของกลุ่มรกร่วมเพศหญิงมีลักษณะเย็นชาห่างเหิน แข็งกระด้าง และมีเส้นที่ขรุขระมากกว่า และน้ำหนักน้อยกว่าบิดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 16 และ 17

ตาราง 16 เปรียบเทียบอาชีพของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตาม
พฤติกรรมทางเพศ

อาชีพของบิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
งานที่ใช้วิชาชีพ				10.87656
เฉพาะทาง	29	0.0	6.4	
งานบริหารจัดการ	16	0.0	3.5	
งานเสมียน, พนักงาน				
การเงิน	5	0.0	1.1	
งานเกี่ยวกับการค้า	88	42.1	17.7	
งานด้านบริการ	32	0.0	7.1	
งานกลสิกรรม	142	21.1	30.5	
งานการผลิต				
ขนส่ง ช่าง	17	0.0	3.8	
งานทหาร	25	5.3	5.3	
จัดประเภทไม่ได้	118	31.6	24.7	
ไม่มีอาชีพ, ตาย	10	5.0	0.0	

ตาราง 17 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตาม พฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะเด่นของบิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
เป็นผู้นำ	360	70.0	75.7	0.09958
อบอุ่น	206	35.0	45.5	0.27513
เจ้าระเบียบ	130	25.0	27.4	0.05348
เซ็นชาห่างเหิน	29	10.0	5.9	0.07375
อ่อนแอ สมยอม	1	0.0	0.2	0.04386
แข็งกระด้าง	18	5.0	3.7	0.00000
น่านับถือ	264	40.0	56.0	1.98916
มีเสน่ห์	49	15.0	10.1	0.11237
ไม่น่านับถือ	12	5.0	2.4	0.00000
ไม่มีเหตุผล	33	5.0	7.0	0.00000

ในด้านการแสดงออกของบิดาต่อบุตร พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ บิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะแสดงออกว่ารักลูกชายมากกว่าลูกสาว หรือไม่รักลูกคนใดเลยมากกว่าบิดาของนักเรียนหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญโดยตัวแปรด้านการแสดงออกของบิดาต่อบุตรนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ประมาณ ร้อยละ 2.56 ผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏดังตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

การแสดงออกของบิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
รักลูกเท่ากัน	396	70.0	84.3	13.47280**
รักลูกไม่เท่ากัน	21	5.0	4.4	
รักลูกชายมากกว่า				
ลูกสาว	19	15.0	3.5	
รักลูกสาวมากกว่า				
ลูกชาย	24	5.0	5.1	
ไม่รักลูกคนใดเลย	3	5.4	0.4	
อื่น ๆ	0	0.0	2.2	

contingency coefficient = 0.16642

ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญแต่พบว่า บิดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีความขัดแย้งกับบุตร ไม่ให้โอกาสบุตรคบหาบุคคลอื่น ปฏิบัติกับบุตรสาวเหมือนเป็นบุตรชาย และเอาใจใส่ปกป้องบุตรมากเกินไป มากกว่าบิดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และมีความสนิทสนมหรือปฏิบัติต่อบุตรสาวให้ตรงตามเพศของบุตรน้อยกว่า กลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง				
นักเรียน - บิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
รักใคร่สนิทสนมกันดี	280	50.0	59.2	0.67106
ให้โอกาสตัดสินใจ	298	50.0	63.2	1.41690
มีความขัดแย้งกันเสมอ	44	20.0	8.8	1.69637
ชอบบังคับเข้มงวด	53	20.0	50.7	0.85495
มีเวลาให้ลูก ๆ	205	30.0	43.6	1.45388
ไม่ให้โอกาสคบหาบุคคลอื่น	20	10.0	3.9	0.56426
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	29	5.0	6.1	0.00000
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกชาย	17	10.0	3.3	0.93561
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกสาว	96	10.0	20.6	0.76244
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	36	20.0	7.0	2.94876

ปัจจัยเกี่ยวกับมารดา

ไม่พบข้อสำคัญในเรื่องอาชีพของมารดา แต่พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่ามารดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้ามากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่จัดประเภทไม่ได้

ในปัจจุบันด้านลักษณะเด่นของมารดาก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน แต่พบว่ามารดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีลักษณะแข็งกระด้าง ไม่มีเสน่ห์ ไม่น่านับถือ ไม่มีเหตุผลมากกว่ามารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 20 และ 21

ตาราง 20 เปรียบเทียบอาชีพของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

อาชีพมารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
งานที่ใช้วิชาชีพ				4.24758
เฉพาะทาง	29	0.0	6.4	
งานบริการ และจัดการ	0	0.0	0.0	
งานเสมียน				
พนักงาน การเงิน	10	5.0	2.0	
งานเกี่ยวกับการค้า	126	40.0	25.9	
งานด้านบริการ	10	0.0	0.0	
งานกสิกรรม	138	25.0	29.2	
งานการผลิต				
ขนส่ง ช่าง	1	0.0	0.2	
จัดประเภทไม่ได้	162	30.0	34.2	

ตาราง 21 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะเด่นของมารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
เป็นผู้นำ	195	45.0	44.0	0.16560
อบอุ่น	298	45.0	62.8	2.58734
เจ้าระเบียบ	171	25.0	36.1	1.02730
เข้มชา ท่างเทิน	8	0.0	1.7	0.00000
อ่อนแอ สม่ขอม	16	0.0	3.5	0.04498
แข็งกระด้าง	9	5.0	1.7	0.04431
น่านับถือ	270	45.0	56.7	1.07329
มีเสน่ห์	60	20.0	12.2	0.47702
ไม่น่านับถือ	5	5.0	0.9	0.43057
ไม่มีเหตุผล	38	15.0	7.6	0.60139

ในด้านการแสดงออกของมารดาต่อบุตร พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือพบว่ามารดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะแสดงออกว่ารักลูกไม่เท่ากัน รักลูกชายมากกว่าลูกสาวและไม่รักลูกคนใดเลยมากกว่ามารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญ โดยตัวแปรด้านการแสดงออกของมารดาต่อบุตรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ประมาณ ร้อยละ 2.56 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 22 เปรียบเทียบการแสดงออกของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

การแสดงออกของมารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
รักลูกเท่ากัน	392	60.0	82.8	13.43906*
รักลูกไม่เท่ากัน	30	15.0	5.9	
รักลูกชายมากกว่า				
ลูกสาว	43	20.0	8.5	
รักลูกสาวมากกว่า				
ลูกชาย	5	0.0	1.1	
ไม่รักลูกคนใดเลย	3	5.0	0.4	
อื่น ๆ	6	0.0	1.3	

contingency coefficient = 0.16520

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบว่ามารดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีความสัมพันธ์กับบุตรในลักษณะที่ขัดแย้งกัน ชอบบังคับเข้มงวด และปฏิบัติราวกับว่าบุตรสาวเป็นบุตรชายมากกว่ามารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏดังตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดา - บุตร	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
รักใคร่สนิทสนมกันดี	348	60.0	73.0	1.63555
ให้โอกาสตัดสินใจ	286	45.0	60.2	1.84307
มีความขัดแย้งกันเสมอ	61	30.0	12.0	4.11610
ชอบบังคับเข้มงวด	57	20.0	11.5	0.63099
มีเวลาให้ลูก ๆ	248	50.0	51.7	0.02321
ไม่ให้โอกาสคบหาบุคคลอื่น	13	0.0	2.8	0.00344
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	10	0.0	2.2	0.00000
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกชาย	7	5.0	1.3	0.15758
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกสาว	102	15.0	21.1	0.17537
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	27	5.0	5.7	0.00000

ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องสถานภาพสมรสของบิดากับมารดาในนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แต่พบว่าในกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รายงานว่ามีบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิตมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏดังตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง
จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

สถานภาพสมรส	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
อยู่ด้วยกัน	388	80.0	80.5	0.73779
แยกกันอยู่	38	5.0	8.0	
บิดาถึงแก่กรรม	35	10.0	7.1	
มารดาถึงแก่กรรม	17	5.0	3.5	
ทั้งบิดาและมารดา ถึงแก่กรรม	4	0.0	0.9	

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน แต่พบว่านักเรียนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รายงานว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของตนจะเป็นไปในลักษณะที่ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งมีอำนาจในครอบครัวมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง
จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดา - มารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
ชีวิตสมรสราบรื่น	297	50.0	62.8	1.33633
ห่างเหินเย็นชาต่อกัน	23	5.0	4.8	0.00000
ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน	52	15.0	10.7	0.05492

(มีต่อ)

ตาราง 25 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
บิดามีอำนาจในครอบครัว	94	30.0	19.3	0.80132
มารดามีอำนาจในครอบครัว	59	15.0	12.3	0.00033
บิดามารดามีบทบาทเท่ากัน	270	35.0	57.5	3.96638
บิดาและมารดาไม่มีบทบาท	5	0.0	1.1	0.00000

ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัว

ในปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัว พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์แบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในหมู่พี่น้องน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ประมาณ ร้อยละ 1.69 ส่วนความสัมพันธ์แบบอื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีการแข่งขันซึ่งดีซึ่งเด่นกับพี่น้อง รู้สึกว่าตนด้อยกว่าพี่น้อง และมีการทะเลาะวิวาทกันเสมอในหมู่พี่น้องมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง
จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียน - พี่น้อง	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	367	50.0	77.9	8.39505
แข่งขันชิงดีชิงเด่น	15	10.0	2.8	1.30657
รู้สึกด้อยกว่าพี่น้อง	21	10.0	4.1	0.47963
ทะเลาะวิวาทกันเสมอ	88	25.0	18.1	0.23245
สนิทกับพี่น้องผู้หญิง	116	15.0	24.7	0.52020
สนิทกับพี่น้องผู้ชาย	103	15.0	27.8	0.20243

contingency coefficient = 0.13138

3.1.2 ปัจจัยทางสังคม

ในการวิจัยครั้งนี้จะกล่าวถึงปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรม
รักร่วมเพศตั้งนี้คือ ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน การเคยแยกจากครอบครัว และการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่
เป็นรักร่วมเพศ ตามลำดับ

ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่มี
พฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยพบว่าทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่
กับบิดามารดา มีบางคนเท่านั้นที่อยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว ส่วนการพักอาศัยอยู่กับเพื่อน
หรือหอพักนั้นพบน้อยมาก ในปัจจัยด้านการเคยแยกจากครอบครัวก็ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเช่นเดียวกัน โดยพบว่านักเรียนหญิง
ส่วนใหญ่ไม่เคยแยกจากครอบครัวไปอยู่ที่อื่น ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน และ
การเคยแยกจากครอบครัวแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบการพักอาศัยของนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง
จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

การพักอาศัย	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
ที่อยู่ปัจจุบัน				1.09436
อยู่กับบิดามารดา	334	70.0	69.3	
อยู่กับบิดา	16	5.0	3.2	
อยู่กับมารดา	54	10.0	11.3	
อยู่กับญาติ	60	10.0	12.6	
อยู่กับเพื่อน	1	0.0	0.2	
อยู่หอพักโรงเรียน	2	0.0	0.4	
อยู่หอพักเอกชน	12	5.0	2.4	
อื่น ๆ	3	0.0	0.6	
การเคยแยกจากครอบครัว				3.52339
ไม่เคย	362	70.0	75.3	
เคย	15	0.0	3.2	
อยู่โรงเรียนประจำ	5	0.0	1.1	
อยู่หอพัก	30	15.0	5.8	
อื่น ๆ	70	15.0	14.5	

การรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในปัจจุบันด้านการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ โดยพบว่านักเรียนหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศถึงร้อยละ 44.8 ตอบว่าไม่รู้จักกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ในขณะที่กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงร้อยละ 10.0 เท่านั้นที่ตอบว่าไม่รู้จักกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้จะรู้จักกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในลักษณะของเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมหอพัก ร่วมห้องเรียนและคนรู้จักทั่วไปมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

การรู้จักกับผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศ	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ(%)	χ^2
ไม่รู้จัก	209	10.0	44.8	20.97212*
รู้จัก	7	0.0	1.5	
ญาติ	4	0.0	0.9	
เพื่อนสนิท	30	25.0	5.4	
เพื่อนร่วมหอพัก				
ห้องเรียน	46	10.0	9.5	
คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก	167	55.0	33.8	
อื่น ๆ	6	0.0	1.3	
รู้จักมากกว่า				
1 ประเภท	13	0.0	2.8	

contingency coefficient = 0.20420

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนชาย

ในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนชายผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนหญิง คือ นำข้อมูลมาจำแนกตามตัวแปรแล้วใช้ ไค-สแควร์ เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ทำการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีและไม่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยวิเคราะห์เรียงลำดับจากปัจจัยครอบครัว และปัจจัยทางสังคม ดังนี้

3.2.1 ปัจจัยทางครอบครัว

ในการวิเคราะห์ปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในนักเรียนชาย ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะเดียวกับนักเรียนหญิง กล่าวคือ เสนอผลเรียงลำดับจาก ปัจจัยเกี่ยวกับบิดา ปัจจัยเกี่ยวกับมารดา ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา และ ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง

ปัจจัยเกี่ยวกับบิดา

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องอาชีพของบิดา แต่พบว่ามีพฤติกรรมรกร่วมเพศมากในนักเรียนที่มีบิดาที่มีอาชีพด้านเสมียน พนักงาน การเงิน และอาชีพที่จัดประเภทไม่ได้

ในด้านลักษณะเด่นของบิดาก็ไม่พบนัยสำคัญเช่นเดียวกัน แต่พบว่าบิดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ มีลักษณะอบอุ่น น่านับถือ น้อยกว่าบิดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 29 และ 30

ตาราง 29 เปรียบเทียบอาชีพของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

อาชีพบิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
งานที่ใช้วิชาชีพ				
เฉพาะทาง	9	0.0	2.1	8.63758
งานบริหารจัดการ	12	0.0	2.7	
งานเสมียน พนักงาน				
การเงิน	6	10.0	1.1	
งานเกี่ยวกับการค้า	55	10.0	12.4	
งานด้านบริการ	20	0.0	4.6	
งานกสิกรรม	183	40.0	41.0	
งานการผลิตขนส่ง				
ช่าง	24	0.0	5.5	
งานทหาร	24	0.0	5.5	
จัดประเภทไม่ได้	114	40.0	25.0	

ตาราง 30 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะเด่นของบิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
เป็นผู้นำ	331	63.6	71.4	0.04946
อบอุ่น	92	9.1	20.0	0.26838
เจ้าระเบียบ	86	18.2	18.5	0.0000
เข้มแข็ง ท้าทาย	19	9.1	4.0	0.00607
อ่อนแอ สม่ยอม	4	0.0	0.9	0.00000
แข็งกระด้าง	16	0.0	3.5	0.00000
น่านับถือ	145	18.2	31.5	0.37537
มีเสน่ห์	19	0.0	4.2	0.00000
ไม่น่านับถือ	7	0.0	1.5	0.00000
ไม่มีเหตุผล	24	9.1	5.1	0.00000

ในปัจจุบันด้านการแสดงออกของบิดาที่มีต่อนักเรียนชาย พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนชาย ทั้ง 2 กลุ่มตอบว่าบิดาของตนรักลูกเท่ากัน ในจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 81.8 และ 89.2 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่าบิดาของตนรักลูกไม่เท่ากันมากกว่านักเรียนชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 31

ตาราง 31 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

การแสดงออกของบิดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
รักลูกเท่ากัน	415	81.8	89.2	5.46688
รักลูกไม่เท่ากัน	21	9.1	4.4	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	7	0.0	1.5	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	13	0.0	2.9	
ไม่รักลูกคนใดเลย	3	0.0	0.7	
อื่น ๆ	7	9.1	1.3	

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เช่น เดียวกัน แต่พบว่าบิดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะมีความสัมพันธ์กับนักเรียนในลักษณะที่ให้โอกาสตัดสินใจ และมีเวลาให้ลูกๆ น้อยกว่า และมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ความขัดแย้งกัน ปฏิบัติกับนักเรียนเหมือนเป็นลูกสาว และเอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป มากกว่าบิดาของนักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดา - นักเรียน	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
รักใคร่สนิทสนมกันดี	221	45.5	47.8	0.02343
ให้โอกาสตัดสินใจ	202	27.3	44.8	0.63924
มีความขัดแย้งกันเสมอ	34	18.2	7.1	0.65580
ชอบบังคับเข้มงวด	61	9.1	13.3	0.0000
มีเวลาให้ลูก ๆ	100	0.0	23.2	2.11277
ไม่ให้โอกาสคบหาบุคคลอื่น	14	0.0	3.1	0.00000
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	26	0.0	5.8	0.02434
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกชาย	54	9.1	11.7	0.00000
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกสาว	3	9.1	0.4	2.65884
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	14	9.1	2.9	0.08898

ปัจจัยเกี่ยวกับมารดา

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้ง ในปัจจัยด้านอาชีพและลักษณะเด่นของมารดา แต่พบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีมารดาที่ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาชีพ เฉพาะทาง และอาชีพที่จัดประเภทไม่ได้มากกว่ามารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และในด้านลักษณะเด่นของมารดาพบว่ามารดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีลักษณะ เป็นผู้นำและน่านับถือมากกว่า อบอุ่นน้อยกว่า มารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 33 และ 34

ตาราง 33 เปรียบเทียบอาชีพมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

อาชีพมารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (z)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (z)	χ^2
งานที่ใช้วิชาชีพ				
เฉพาะทาง	8	11.1	1.6	9.14192
งานบริหาร และจัดการ	6	0.0	1.4	
งานเสมียน พนักงาน การเงิน	3	0.0	0.7	
งานเกี่ยวกับการค้า	98	11.1	22.0	
งานด้านบริการ	9	0.0	2.0	
งานกสิกรรม	193	22.2	43.3	
งานการผลิตขนส่ง				
ช่าง	9	0.0	2.0	
งานทหาร	1	0.0	0.2	
จัดประเภทไม่ได้	123	55.6	26.8	

ตาราง 34 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตาม
พฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะเด่นของมารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
เป็นผู้นำ	167	40.0	36.1	0.00000
อบอุ่น	225	30.0	49.2	0.77988
เจ้าระเบียบ	130	30.0	28.2	0.00000
เย็นชา ห่างเหิน	2	0.0	0.4	0.00000
อ่อนแอ สวมขอม	13	0.0	2.9	0.00000
แข็งกระด้าง	2	0.0	0.4	0.00000
น้ำหนักถือ	167	50.0	35.9	0.34064
มีเสน่ห์	20	0.0	4.4	0.00000
ไม่นำหนักถือ	3	0.0	0.7	0.00000
ไม่มีเหตุผล	15	0.0	3.3	0.00000

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในปัจจุบันด้านการด้านการแสดงออกของมารดาต่อ
นักเรียนระหว่างนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับนักเรียนชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
โดยนักเรียนชายส่วนใหญ่ของทั้งสองกลุ่มตอบว่ามารดารักลูกเท่ากัน (ร้อยละ 81.8 และ 88.2)
ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 35

ตาราง 34 เปรียบเทียบการแสดงออกของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนก
ตามพฤติกรรมทางเพศ

การแสดงออกของมารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
รักลูกเท่ากัน	404	81.8	88.2	5.54644
รักลูกไม่เท่ากัน	20	0.0	4.5	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	20	9.1	4.2	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	8	0.0	1.8	
ไม่รักลูกคนใดเลย	0	0.0	0.0	
อื่น ๆ	7	9.1	1.3	

พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในปัจจุบันด้านความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร โดยพบว่ามารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเอาใจใส่ปกป้องบุตรมากเกินไปมากกว่ามารดาของนักเรียนชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ประมาณร้อยละ 1.9 นอกจากนี้ยังพบว่ามารดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะให้โอกาสบุตรตัดสินใจและมีเวลาให้ลูก ๗ น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 36

ตาราง 36 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดา - นักเรียน	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
รักใคร่สนิทสนมกันดี	272	50.0	59.3	0.07216
ให้โอกาสตัดสินใจ	196	30.0	42.9	0.24200
มีความขัดแย้งกันเสมอ	23	10.0	4.9	0.00000
ชอบบังคับเข้มงวด	40	10.0	8.7	0.00000
มีเวลาให้ลูก ๗	127	20.0	27.8	0.03481
ไม่ให้โอกาสคบหาบุคคลอื่น	17	0.0	3.8	0.00000
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	12	0.0	2.7	0.00000
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกชาย	53	10.0	11.6	0.00000
ปฏิบัติเหมือนเป็นลูกสาว	5	10.0	0.9	1.45582
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	14	20.0	2.7	4.95231*

contingency coefficient = 0.14558

ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในปัจจัยด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา แต่พบว่า นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศรายงานว่า บิดามารดาของตนแยกกันอยู่มากกว่าบิดามารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 37

ตาราง 37 เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดาและมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

สถานภาพสมรส	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
อยู่ด้วยกัน	379	72.7	80.8	5.15249
แยกกันอยู่	42	18.2	8.7	
บิดาถึงแก่กรรม	39	0.0	8.3	
มารดาถึงแก่กรรม	9	9.1	1.7	
ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม	1	0.0	0.2	

ในปัจจุบันด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญแต่พบว่าบิดามารดาของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีชีวิตสมรสราบรื่นน้อยกว่าและมารดามีอำนาจในครอบครัวมากกว่ามารดาของกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 38

ตาราง 38 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดา - มารดา	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
ชีวิตสมรสราบรื่น	279	40.0	61.7	1.12763
ห่างเหินเห็นชาต่อกัน	20	0.0	4.5	0.00000
ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน	45	10.0	9.9	0.00000
บิดามีอำนาจในครอบครัว	77	10.0	17.0	0.02591
มารดามีอำนาจในครอบครัว	46	30.0	9.6	2.50672
บิดามารดามีบทบาทเท่ากัน	178	30.0	39.2	0.38038
บิดาและมารดาไม่มีบทบาท	9	0.0	2.0	0.00000

ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง

ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง แต่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีลักษณะช่วยเหลือ เกื้อกูลกันน้อยกว่า ซึ่งตีชิง เต็ม รู้สึกด้อยกว่าพี่น้อง และพี่น้องทะเลาะวิวาทกันเสมอมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 39

ตาราง 39 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง พี่น้อง	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
ช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน	373	65.6	81.2	1.14187
แข่งขันชิงดีชิงเด่น	8	9.1	1.6	0.52432
รู้สึกด้อยกว่าพี่น้อง	25	9.1	5.3	0.00000
ทะเลาะวิวาทกันเสมอ	50	18.2	10.6	0.09244
สนิทกับพี่น้องผู้หญิง	55	9.1	12.0	0.00000
สนิทกับพี่น้องผู้ชาย	65	9.1	14.2	0.00175

3.2.2 ปัจจัยทางสังคม

ในการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์เรียงลำดับจากปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน การเคยแยกจากครอบครัวไปอยู่ที่อื่น และการคุ้นเคยกับผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ เช่นเดียวกับในส่วนของนักเรียนหญิง

ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยพบว่านักเรียนชายส่วนใหญ่ตอบว่าอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 63.6 และ 65.9 ตามลำดับ) ส่วนปัจจัยด้านการเคยแยกจากครอบครัวก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน แต่พบว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่าเคยแยกจากครอบครัวไปอยู่ที่อื่นมากกว่านักเรียนชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยนี้แสดงในตาราง 40

ตาราง 40 เปรียบเทียบการพักอาศัยของนักเรียนตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตาม
พฤติกรรมทางเพศ

ตัวแปร	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
<u>ที่อยู่ปัจจุบัน</u>				2.25177
อยู่กับบิดามารดา	309	63.0	65.9	
อยู่กับบิดา	20	0.0	4.4	
อยู่กับมารดา	43	18.2	9.0	
อยู่กับญาติ	69	18.2	14.6	
อยู่กับเพื่อน	1	0.0	0.2	
อยู่หอพักโรงเรียน	1	0.0	0.2	
อยู่หอพักเอกชน	12	0.0	2.6	
อื่น ๆ	14	0.0	3.1	
<u>การเคยแยกจากครอบครัว</u>				2.86465
ไม่เคย	324	72.7	68.8	
เคย	44	18.2	9.2	
อยู่โรงเรียนประจำ	4	0.0	0.9	
อยู่หอพักเอกชน	29	9.1	6.1	
อยู่ทั้งหอพักโรงเรียน และเอกชน	2	0.0	0.4	
อื่น ๆ	66	0.0	14.4	
เคยมากกว่า 1 แห่ง	1	0.0	0.2	

ในปีวิจัยด้านการรู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศตอบว่ารู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศมากกว่าผู้ที่ ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยบุคคล ที่รู้จักนี้อาจเป็นเพื่อนสนิทหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็ได้ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างทั้งสองกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 41

ตาราง 41 เปรียบเทียบการรู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศตามการ เลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

การรู้จักกับผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศ	N	มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	ไม่มีพฤติกรรมเลือกตอบ (%)	χ^2
<u>การรู้จักคุ้นเคยกับบุคคล ที่เป็นรักร่วมเพศ</u>				5.05930
ไม่รู้จัก	227	40.0	48.8	
รู้จัก	29	10.0	6.1	
ญาติ	3	0.0	0.7	
เพื่อนสนิท	53	30.0	10.9	
เพื่อนร่วมหอพัก				
ห้องเรียน	27	10.0	5.7	
คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก	120	10.0	26.0	
รู้จักมากกว่า				
1 ประเภท	8	0.0	1.8	

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ และสอบถามชนิดของสื่อมวลชนที่มีส่วนทำให้นักเรียนได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศ โดยเสนอผลเป็นคำร้อยละ ดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่าสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศคือการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศมากที่สุด (ร้อยละ 25.81) รองลงมาคือการเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นและการมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ (ร้อยละ 16.3) และความต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมผู้ชาย (ร้อยละ 12.90) ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคิดว่าการเป็นรักร่วมเพศเกิดจากการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศและการเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นมากที่สุด (ร้อยละ 24.84) รองลงมาคือการมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ (ร้อยละ 13.66) และการชักชวนของกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน (ร้อยละ 9.43) ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 42

ตาราง 42 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศ
จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

สาเหตุ	พฤติกรรมรักร่วมเพศ			
	มีพฤติกรรม		ไม่มีพฤติกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การชักชวนของกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน	2	6.45	87	9.43
การชักชวนของกลุ่มเพื่อนรุ่นพี่	0	0.00	14	1.52
การถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพล				
ต่อตนเอง เช่น ญาติ อาจารย์	0	0.00	19	2.06
การมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ	5	16.13	126	13.66
การขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศ	8	25.81	229	24.84
ความต้องการหนีความคาดหวังของสังคม				
ที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบครอบครัว	1	3.23	22	2.39
ความต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิ				
เท่าเทียมผู้ชาย	4	12.90	43	4.66
การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น	5	16.13	229	24.84
การเลียนแบบดารา นักร้อง	1	3.22	51	5.53
อื่น ๆ	3	9.68	55	5.97
ไม่แสดงความคิดเห็น	2	6.45	47	5.10
รวม	31	100.00	922	100.00

ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากสื่อมวลชนนั้นพบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่ารับรู้เรื่องรักร่วมเพศจาก วารสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไปมากที่สุด (ร้อยละ 32.26) รองลงมาคือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ (ร้อยละ 29.03) และโทรทัศน์ (ร้อยละ 12.90) ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่ารับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากภาพยนตร์มากที่สุด (ร้อยละ 28.85) รองลงมา คือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป (ร้อยละ 27.66) และโทรทัศน์ (ร้อยละ 26.46) ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 43

ตาราง 43 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากสื่อมวลชน จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ

สิ่งที่เสนอเรื่องรักร่วมเพศ	พฤติกรรมรักร่วมเพศ			
	มีพฤติกรรม		ไม่มีพฤติกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	4	12.903	244	26.46
วิทยุ	0	0.00	16	1.74
ภาพยนตร์	3	9.68	266	28.85
ละครเวที	1	3.23	17	1.84
วารสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป	10	32.26	255	27.66
วารสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่ม				
รักร่วมเพศ	9	29.03	111	12.04
ไม่แสดงความคิดเห็น	4	12.90	13	1.41

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสถิติการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย
2. ศึกษาแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย
3. ศึกษาเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นในเขตการศึกษา 6 ของประเทศไทย ที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ
4. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 6 ในประเทศไทย
5. ศึกษาความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับพฤติกรรมรกร่วมเพศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้นในปีการศึกษา 2531 ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ในเขตการศึกษา 6 ของประเทศไทย จำนวน 953 คน เป็นนักเรียนชาย 471 คน นักเรียนหญิง 482 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้สร้างขึ้นตามมาตรฐานวัดเจตคติของลิเคอร์ท โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้
 - 2.1 ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างมี 19 ข้อ
 - 2.2 ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรกร่วมเพศ ซึ่งมี 2 ชุดคือ
 - 2.2.1 ชุดสำหรับผู้ที่ตอบที่เป็นหญิง มี 35 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .9363

2.2.2 ชุดสำหรับผู้ตอบที่เป็นชาย มี 52 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .9800
แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรม
รกร่วมเพศ คือ ความพึงพอใจทางเพศ และการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก

2.3 ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ มี 37 ข้อ มีค่า
ความเชื่อมั่น .9378 แบบสอบถามส่วนนี้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็น
รกร่วมเพศ และผลกระทบทางสังคมจากการมีพฤติกรรมรกร่วมเพศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบ
ถามให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มพร้อมกันในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคำแนะนำในการตอบแบบสอบถามที่
ถือปฏิบัติเหมือนกัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
SPSSX และคำนวณจากสูตร โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยว
กับพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยใช้ค่าร้อยละ
- 4.2 วิเคราะห์สถิติการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยใช้ค่า χ^2
- 4.3 วิเคราะห์เจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยใช้ค่า t-test และ F-test
- 4.4 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยใช้ค่า χ^2

สรุปผลการวิจัย

1. สถิติการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่านักเรียนวัยรุ่นในเขต
การศึกษา 6 มีพฤติกรรมรกร่วมเพศร้อยละ 3.3 เป็นนักเรียนชายร้อยละ 1.2 และนักเรียนหญิง
ร้อยละ 2.1 และในการทดสอบสมมุติฐานความแตกต่างของสัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียน
ชายที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ปรากฏผลดังนี้

1.1 สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญ

1.2 สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียน
หญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.3 นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิง

ล้วนมีส่วนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.4 นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรุกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนมีส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. แนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า

2.1 จำแนกตามเพศ

ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ร้อยละ 10.9

ในกลุ่มนักเรียนชายมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ร้อยละ 9.0

2.2 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ร้อยละ 8.6

นักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ร้อยละ 6.2

นักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ร้อยละ 3.1

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศ พบว่า

3.1 นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4 นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศในนักเรียน พบว่า

4.1 ในกลุ่มนักเรียนหญิง ปัจจัยด้านการแสดงออกของบิดา การแสดงออกของ

มารดา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ในลักษณะที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันน้อย และการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 ในกลุ่มนักเรียนชาย ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนในลักษณะที่เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นบางประการ เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

5.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่าสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศคือการขาดประสบการณ์ การคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น และการมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ สำหรับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคิดว่า การเป็นรักร่วมเพศเกิดจากการขาดประสบการณ์ การคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น การมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ และการชักชวนของกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกันตามลำดับ

5.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสื่อที่เสนอเรื่องรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่ารับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป, วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ และโทรทัศน์ สำหรับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศรับรู้เรื่องเพศจากวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป และโทรทัศน์ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1.1 เพศ

ผลการวิจัยพบว่าสัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าจากนักเรียนหญิงทั้งหมด 482 คน มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และนักเรียนชาย 471 คน มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 จะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย

เรียนชายในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงถึงแม้จะไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญก็ตาม ข้อค้นพบนี้สามารถอธิบายได้ตามที่ สุกตรางู สุภาพ (2528:73-76) ได้กล่าวไว้ว่าในสังคมไทยเพศหญิงจะถูกจำกัดในเรื่องการแสดงออกทางเพศ หญิงไม่มีสิทธิที่จะไปรักใคร่ชอบพหรือเกี้ยวพาราสีใครก่อน และที่สำคัญคือเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศ สังคมยังมีค่านิยมว่าหญิงไม่ควรมีความสัมพันธ์ทางเพศจนกว่าจะแต่งงานแล้ว ในขณะที่เพศชายสามารถมีพฤติกรรมทางเพศได้โดยเสรี ค่านิยมในเรื่องของความบริสุทธิ์ของหญิงก่อนแต่งงานเช่นนี้ ทำให้พ่อแม่มักจะเข้มงวดกับบุตรสาวในเรื่องของการคบเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนชาย ลักษณะเช่นนี้เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้เพศหญิงได้คลุกคลีใกล้ชิดสนิทสนมกันมากและอาจทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างกันได้ โดยเฉพาะเมื่อพบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มักจะคุ้นเคยกับเพื่อนสนิทเพื่อนร่วมหอพัก เพื่อนร่วมห้องเรียนที่เป็นรักร่วมเพศ ซึ่งตรงกับทิวผีญ บุญประกอบ (2526:60-63) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่เคร่งครัดในการคบเพื่อน ให้คบเฉพาะเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน จากความใกล้ชิดและความอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศทำให้เด็กหญิงเหล่านั้นทดลองมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงด้วยกันได้

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในด้านของการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงและเด็กชายจะเห็นว่าประเพณีการอบรมเลี้ยงดูของไทยนั้นจะให้ความสำคัญแก่ชายมากกว่าหญิง โดยจะอบรมเลี้ยงดูให้เด็กหญิงเป็นกุลสตรี มีความรู้ในเรื่องการดูแลบ้านและครอบครัว (ภัสสร ลิมานนท์ 2527:4) แต่ปัจจุบันมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลง เช่น วัฒนธรรมทางตะวันตกที่แผ่ขยายเข้ามาและความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทำให้สถานภาพของหญิงไทยเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ผู้หญิงมีโอกาสดัดเทียมผู้ชาย สามารถประกอบอาชีพหรือดำรงตำแหน่งที่สตรีไม่เคยได้รับมาก่อน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารบ้านเมือง (รัชนิกร เศรษฐโร 2523:101-102) ดังนั้นเมื่อสตรีคนใดที่สามารถทำงานหรือปฏิบัติภารกิจได้เยี่ยงบุรุษ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นสตรีที่เก่ง มีความสามารถ ในขณะที่ผู้ชายที่ปฏิบัติตัวไม่สมชายจะถูกตำหนิว่าอ่อนแอ พฤติกรรมที่ได้รับคำชมเชยของสตรีเหล่านั้นอาจส่งผลให้ผู้หญิงอีกหลายคนเรียนรู้และเลียนแบบต่อไปได้ ดังที่ แบนดูร่า (Bandura 1969:118-128) กล่าวว่าบุคคลสามารถจะเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากการสังเกตการกระทำของผู้อื่นว่าเขาทำพฤติกรรมเช่นนั้นแล้วได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษ ด้วยเหตุนี้สังคมจึงอาจเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงได้ง่ายกว่าผู้ชาย

1.2 ประเภทของโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนชายล้วน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนหญิงล้วนมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากที่สุด รองลงมาคือโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในจำนวนที่เท่ากัน ผลการวิจัยแสดงว่าประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งนี้เพราะเมื่อพิจารณาถึงสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศแล้วจะพบว่าสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ การขาดประสบการณ์กับต่างเพศเพราะสภาพแวดล้อมบังคับ เช่น เด็กหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่เคร่งครัดในการคบเพื่อนให้คบเฉพาะเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน จากความใกล้ชิดและความอซอกรู้สึกเห็นในเรื่องเพศทำให้วัยรุ่นทดลองมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน (วัฒนะ บุญประกอบ 2526 : 60-63) สภาพแวดล้อมที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศก็คือ สถาบันที่แยกชายหญิงออกจากกัน เช่น ในกองทัพอากาศ และในโรงเรียนชายล้วนหญิงล้วน บุคคลที่ถูกแยกเพศเหล่านี้จะพยายามหาทางออกให้กับความต้องการทางเพศด้วยการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้ง ๆ ที่ไม่มีรากฐานของการเป็นรักร่วมเพศมาก่อนก็ได้ (ประพนธ์ สโรชมาน 2524 : 176)

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มนักเรียนชาย พบว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังสอดคล้องกับทฤษฎีสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนายแพทย์ สิงหนาท อุดสาโท (สิงหนาท อุดสาโท และพรณิกา ต่วนโสภณ 2526 : 56-57) ที่กล่าวถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า

1. คบเพื่อนชายลึกซึ้งเกินไป เรียนหนังสือด้วยกัน เล่นด้วยกัน กินด้วยกัน เที่ยวด้วยกัน เห็นอกเห็นใจกัน เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และสภาพบรรยากาศที่ไม่มีเพศตรงข้ามที่จะสนองความต้องการทางเพศตามธรรมชาติของตนเองได้ จึงเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นในกลุ่มเด็กชาย
2. อยู่ในภาวะจำยอม มีบางสถานการณ์ที่เด็กชายถูกบังคับให้ร่วมเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน โดยรุ่นพี่ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ก่อนแล้ว และในที่สุดก็ตกอยู่ในภาวะเคยชิน กลายเป็นบุคคลผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไปในที่สุด

3. เพื่อความสนุกและประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ในขณะที่สังคมในโรงเรียนชายไม่มีเพศตรงข้ามที่จะให้แสดงความสนใจทางเพศในแบบปกติได้ก็ทดลองมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับเพื่อนเพศเดียวกัน

แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิง จะพบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วนมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งดูเหมือนจะขัดแย้งกับทฤษฎีการเกิดรักร่วมเพศดังกล่าว แต่จากการศึกษาถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศจะพบว่า การเป็นรักร่วมเพศนั้นไม่ได้เกิดจากสาเหตุด้านสังคมคือการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศเพียงอย่างเดียว ยังมีสาเหตุด้านพันธุกรรม และสาเหตุทางด้านจิตวิทยาประกอบด้วย ในกรณีของนักเรียนหญิงนี้ เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านโรงเรียนควบคู่ไปกับปัจจัยทางครอบครัวจะพบว่ามีปัจจัยทางครอบครัวหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น การแสดงออกของบิดา การแสดงออกของมารดา และความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ในขณะที่นักเรียนชายนั้นมีปัจจัยทางครอบครัวเพียงลักษณะเดียวที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนในลักษณะที่ปกป้องมากเกินไป จึงอาจเป็นไปได้ว่าการที่ปัจจัยด้านโรงเรียนไม่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิง แต่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย ในการวิจัยครั้งนี้เพราะในนักเรียนหญิงมีอิทธิพลของปัจจัยทางครอบครัวเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวอย่างมาก ซึ่งเกิดจากความแตกต่างในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงและเด็กชาย โดยเด็กหญิงนั้นจะถูกอบรมเลี้ยงดูอยู่ภายในบ้าน เพราะในสถาบันครอบครัวผู้หญิงจะถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูบุตร และดูแลความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวจะจำกัดผู้หญิงให้อยู่ในบ้าน ประกอบกับความเชื่อในเรื่องความบริสุทธิ์ และพรหมจารีที่หญิงจะต้องรักษาไว้ก่อนแต่งงาน ทำให้เด็กหญิงถูกอบรมเลี้ยงดูและควบคุมอยู่ภายในบ้าน ในขณะที่ครอบครัวจะเปิดโอกาสให้เด็กชายออกไปแสวงหาความรู้ อิสระเสรีนอกบ้าน (ภัสสร ลิมานนท์ 2527: 2-6) ด้วยเหตุนี้เด็กหญิงจึงได้รับอิทธิพลจากครอบครัวค่อนข้างมาก ปัจจัยอื่น เช่น ความแตกต่างของโรงเรียนจึงมีผลน้อยในเด็กหญิง

2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

2.1 เฟส

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิง ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อติรัตน์ วัลณโณลิน ที่พบว่านิสิตชายและหญิงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร มีเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศไม่แตกต่างกัน (อติรัตน์ วัลณโณลิน 2527 : 91) การที่การวิจัยครั้งนี้ได้ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีการเกิดเจตคติ ซึ่งลัดดา กิติวิภาต (ลัดดา กิติวิภาต 2526 : 14-18) ได้กล่าวว่าแต่ละบุคคลจะมีเจตคติต่อเรื่องราวหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ไม่เหมือนกันทั้งนี้เนื่องจาก

1. การให้รางวัลหรือการลงโทษของพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือการควบคุมข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ลูกจะได้รับของพ่อแม่
2. อิทธิพลของกลุ่มอ้างอิง ที่สำคัญคือกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกในกลุ่ม
3. บุคลิกภาพของแต่ละคน การได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาแตกต่างกัน เป็นผลให้บุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกันไป ซึ่งมีส่วนทำให้เจตคติของบุคคลแตกต่างกัน
4. ประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งอาจจะเป็ประสบการณ์ครั้งแรก หรือประสบการณ์ที่ทำให้จดจำไปนาน
5. สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งเหล่านี้จะให้ข้อมูลแก่บุคคลในการจะสร้างเจตคติในเรื่องต่าง ๆ

ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลที่ทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนหญิงและชายแตกต่างกัน โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพทั้งนี้เพราะในสังคมไทยเด็กชายและเด็กหญิงจะถูกเลี้ยงดูมาในลักษณะที่ต่างกัน เช่น เด็กหญิงจะถูกเข้มงวดในเรื่องของการรับรู้เรื่องเรื่องราวทางเพศ ในขณะที่เด็กชายจะมีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้ได้มากกว่า ทำให้เข้าใจความเป็ยงเบนทางเพศในลักษณะต่าง ๆ รวมไปถึงพฤติกรรมรกร่วมเพศด้วย เป็นผลให้เด็กชายเข้าใจผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว และมีเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิง

2.2 ประเภทของโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจากการทดสอบเป็นรายคู่พบว่ามีความแตกต่างกันทั้ง 3 คู่ กล่าวคือนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างจากนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างจากนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วน เช่น เดียวกัน และคู่สุดท้ายนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างจากนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา จะเห็นได้ว่า นักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีที่สุด รองลงมาคือนักเรียนในโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนสหศึกษาตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบเฉพาะในกลุ่มเพศหญิงพบว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา ในกลุ่มเพศชายก็พบว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชายในตรงเรียนสหศึกษา จึงสามารถสรุปได้ว่าประเภทของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียน ซึ่งอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

ในโรงเรียนสหศึกษานั้นมีทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเรียนร่วมกัน นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ถึงบทบาททางเพศที่ถูกต้องของแต่ละเพศ เช่น เพศชายจะต้องมีลักษณะเข้มแข็ง เป็นผู้นำ ในขณะที่เพศหญิงจะมีลักษณะนุ่มนวล เมื่อพบกับบุคคลที่มีบทบาททางเพศไม่เหมาะสม ทำให้นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามองว่าเป็นความผิดปกติ แต่ในโรงเรียนชายล้วนและหญิงล้วน ด้วยเหตุที่ไม่มีเพศตรงข้าม เมื่อทางโรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้เพศตรงข้าม เช่น ในโรงเรียนหญิงล้วนมีการแสดงละครที่มีตัวแสดงผู้ชาย จำเป็นต้องใช้นักเรียนหญิงที่มีลักษณะคล้ายเพศชาย หรือนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่แล้ว แสดงเป็นผู้ชาย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้แสดงตัวออกมาในลักษณะที่เป็นที่ขอมรับของคนอื่น นักเรียนหญิงจึงสามารถขอมรับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ในฐานะตัวแทนของเพศชาย และขอมรับนักเรียนหญิงที่มีความพึงพอใจ

ใจในบุคคลเหล่านั้นได้ ในโรงเรียนชายล้วนก็สามารถอธิบายได้ในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นนักเรียน
ในโรงเรียนหญิงล้วน และชายล้วนจึงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนในโรงเรียน
สหศึกษา

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยขอปริยายผลแยกระหว่างกลุ่ม
นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ดังนี้

3.1 นักเรียนหญิง

ผลการวิจัยพบว่า การแสดงออกของบิดาที่มีต่อบุตร การแสดงออกของ
มารดาต่อบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีความ
สัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามารถอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

การแสดงออกของบิดาและมารดา กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำนวนมากรายงานว่า
บิดามารดาร์กลูกชายมากกว่าลูกสาว และไม่รักลูกคนใดเลย ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วม
เพศจำนวนมากที่รายงานว่า เช่นนั้น ลักษณะการแสดงออกของบิดามารดาในทางลบ เช่นนี้เป็นสาเหตุ
สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในเพศหญิง เพราะปกติแล้วเด็กทุกคนย่อม
ต้องการความรักความสนใจจากบิดามารดา แต่เมื่อบิดามารดาแสดงให้เห็นว่ารักลูกชายมากกว่าลูก
สาวก็จะทำให้เกิดผล 2 ประการคือ ประการแรกเด็กจะพยายามทำตัวเลียนแบบพี่ชายหรือน้อง
ชายทั้งทำทางการพูดจา การวางตัว เพื่อให้บิดามารดาหันมาสนใจตนบ้าง ประการที่สองเด็กจะ
เกิดความรู้สึกต่อต้านไม่พอใจที่บิดาเอาใจใส่พี่น้องผู้ชายไม่ว่าพี่น้องผู้ชายจะทำตัวไม่ดีอย่างไร เด็ก
จะเริ่มมองโลกอย่างไม่ยุติธรรม แล้วเกิดความรู้สึกต่อไปว่า การเป็นผู้หญิงนั้นมีแต่ความอ่อนแอ
น่าอับอาย เสียเปรียบผู้ชาย จึงพยายามทำตัวให้เป็นคนแข็งแรงแทนลักษณะนุ่มนวลของผู้หญิงเพื่อต่อ
ต้านการกระทำของบิดามารดา (วัลลภ ปิยะมโนธรรม 2532 : 80-81) สำหรับในรักร่วมเพศ
หญิงที่มีความพึงพอใจเพศเดียวกัน โดยไม่ได้มีท่าทางคล้ายผู้ชายก็เช่นเดียวกัน วัลลภ ปิยะมโนธรรม
(2532 : 84) กล่าวว่า คนกลุ่มนี้จะเป็นคนที่ขาดความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจจากผู้
อื่น โดยเฉพาะจากบิดามารดา ซึ่งถ้าบิดามีลักษณะแข็งกระด้างร่วมไปด้วย เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะ
แสวงหาคนที่อ่อนโยนเพื่อมาดูแลเอาใจใส่ตน จึงเลือกที่จะมีความผูกพันกับหญิงที่มีลักษณะของ

ทอมบอย กลายเป็นบุคคลรักร่วมเพศไปในที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศรายงานว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของตนมีลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกันน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศที่ Hatterer และ Walker ได้ศึกษาไว้ว่าพี่น้องในครอบครัวของกลุ่มรักร่วมเพศจะมีการทะเลาะวิวาท ชัดแย้งกัน ซึ่งตีชิงเด่นกันอยู่เสมอ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีน้อย โดยเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงจะพบว่าการทะเลาะวิวาทกันเสมอในระหว่างพี่น้องผู้ชาย และผู้หญิง (Pattaya Yaisoon 1984 : 15-16 อ้างถึง Walker 1968; พกา สัตยธรรม 2516 : 7-12 อ้างถึง Hatterer 1971) ซึ่งลักษณะเช่นนี้มักจะพบน้อยในครอบครัวของกลุ่มรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องที่เป็นไปในทางลบเช่นนี้ ทำให้เด็กไม่ต้องการมีสัมพันธ์ภาพแบบชาย-หญิง (Heterosexual Relationship) เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นก็พึงพอใจที่จะคบกับเพื่อนหญิง และมีความพึงพอใจทางเพศกับเพื่อนหญิงด้วยกันมากกว่า

การรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนใหญ่รายงานว่าตนรู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศ ซึ่งสามารถอธิบายได้ 2 ประการคือ ประการแรกเป็นการพิจารณาถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศในวัยรุ่น ตามทฤษฎีพัฒนาการแล้วเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง โดยจะเลียนแบบค่านิยม ความเชื่อถือ รวมไปถึงการแสดงบทบาททางเพศที่เหมาะสมจากบุคคลที่เด็กชื่นชอบ ซึ่งอาจจะเป็นญาติ คนรู้จัก หรือเพื่อนก็ได้ (สุโท เจริญสุข 2520 : 29) ในเรื่องของพฤติกรรมรักร่วมเพศก็เช่นเดียวกันการที่เด็กมีความคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ก็ย่อมมีโอกาสที่เด็กจะเกิดความนิยมชมชอบบุคคลเหล่านั้น แล้วเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวได้ง่าย

ประการที่สอง การที่นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศรายงานว่าตนรู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่เป็นรักร่วมเพศอาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมดังกล่าวอยู่แล้ว โดยทั่วไปแล้วบุคคลมักจะคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน ในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศก็เช่นเดียวกัน บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศก็มีแนวโน้มที่จะเลือกคบกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยกัน ซึ่งตรงกับการศึกษาถึงลักษณะทางสังคมของวัยรุ่นที่ว่า เด็กวัยนี้มักจะเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะต่าง ๆ คล้ายคลึงกับตน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบุคลิกภาพ แนวความคิด หรือ รสนิยม เพราะจะทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (สุโท เจริญสุข 2520 : 29) ดังนั้นนักเรียน

ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงพึงพอใจที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมคล้ายกับตน เพราะจะเข้าใจความรู้สึกและความต้องการของกันและกันได้ดีกว่าคนอื่น โดยเฉพาะในสภาพที่สังคมยังไม่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะยิ่งเลือกคบกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยกันมากยิ่งขึ้น เพราะถ้าไปคบกับบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว อาจถูกรังเกียจ ไม่ยอมรับเข้าเข้ากลุ่ม หรืออาจถูกมองว่าเป็นตัวตลกและถูกล้อเลียนได้

3.2 นักเรียนชาย

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตรในลักษณะที่ปกป้องมากเกินไป มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศรายงานว่า มารดาปฏิบัติต่อตนในลักษณะที่เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป ลักษณะความสัมพันธ์ เช่นนี้ เป็นลักษณะที่สอดคล้องกับการศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดรักร่วมเพศของ ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973 : 147) ที่กล่าวว่ามารดาที่มีแนวโน้มจะสนิทสนมกับลูกชายมากทั้งทางร่างกายและอารมณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบิดามีลักษณะทาง เพ็นทำให้เด็กไม่สามารถเลียนแบบได้ด้วยแล้ว เด็กจะหันไปเลียนแบบคนที่ใกล้ชิดที่สุดคือมารดา การที่เด็กชายอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมและเลียนแบบมารดาเช่นนี้ ทำให้เด็กมีโอกาสจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตน ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นรักร่วมเพศได้ในที่สุด

นอกจากจะอธิบายในด้านของการเลียนแบบแล้ว แพทย์หญิง ลลิตา ชีระศิริ (ลลิตา ชีระศิริ 2530 : 70-71) ยังได้อธิบายถึงผลของการที่มารดาปกป้องบุตรชายมากเกินไปว่าจะทำให้เด็กชายรู้สึกว่าคุณเองเป็น " ลูกแห่ง " ของมารดา เป็นคนไม่มีความสามารถ ไม่เป็นผู้ใหญ่เหมือนเพื่อน เด็กจะอิจฉาเพื่อนผู้ชายในกลุ่มที่มีความเป็นอิสระสมวัย ในชั้นแรกเด็กจะพยายามทำอย่างเพื่อน แต่จะทำได้เพราะมารดาไม่เปิดโอกาสให้ ในเมื่อตนเองเป็นอย่างเพื่อนไม่ได้ ก็อาจแปรเปลี่ยนความกดดันในใจเป็นความรู้สึกทางเพศ ทำให้เกิดความรักในเพศเดียวกันขึ้น เมื่อพิจารณาถึงคำอธิบายดังกล่าวจะเห็นว่าเป็นไปได้มาก โดยเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศชายที่มีได้มีจิตกริยาอย่างผู้หญิง ซึ่งแสดงว่าบุคคลเหล่านั้นมิได้มีการเลียนแบบบทบาทของเพศจากผู้หญิง

จากเหตุผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าลักษณะของมารดาที่เอาใจใส่ปกป้องบุตรชายมากเกินไปเป็นสาเหตุประการหนึ่งของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย

4. ความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

4.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนที่พฤติกรรมรักร่วมเพศ ตอบว่าสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศคือการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศมากที่สุด (ร้อยละ 25.81) รองลงมาคือการเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นและการมีประสบการณ์การรักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ (ร้อยละ 16.13) และความต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิ์เท่าเทียมผู้ชาย (ร้อยละ 12.90) ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคิดว่าการเป็นรักร่วมเพศเกิดจากการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศและการเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นมากที่สุด (ร้อยละ 24.84) รองลงมาคือการมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ (ร้อยละ 13.66) และการชักชวนของกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน (ร้อยละ 9.43) ตามลำดับ ผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความเห็นสอดคล้องกันว่าสาเหตุที่สำคัญของการเป็นรักร่วมเพศคือการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นและการมีประสบการณ์รักร่วมเพศแล้วพึงพอใจ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้คือ นักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกับธรรมชาติของวัยรุ่น กล่าวคือ วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ฮอร์โมนเพศเริ่มทำงานเริ่มมีความต้องการทางเพศ จึงมีความสนใจอยาก رؤ้ออยากเห็นและอยากลองเรื่องราวและกิจกรรมทางเพศ เด็กที่มีโอกาสคบหาสมาคมกับเพศตรงข้ามก็อาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันจนกลายเป็นปัญหาใหญ่โต เช่น การตั้งครรภ์นอกสมรส (เกษร ทมกิตชงค์ 2531 : 4) สำหรับเด็กที่ไม่มีโอกาสพบปะกับเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่ในโรงเรียนหญิงล้วน ชายล้วน ก็อาจหาทางออกด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน (ประนอม สโรชมาน 2524 : 176) ซึ่งการลงมีเพศสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศนี้ ก็ถือว่าเป็นการได้สนองความต้องการทางเพศได้ทางหนึ่งเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความรู้สึกพึงพอใจ ในที่สุดก็จะเกิดความเคยชิน เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นก็จะเกิดความคิดความรู้สึกต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันอีกดังที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว (วัลลภ ปิยะม โนธรรม 2532 : 69) นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่เห็นว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่สำคัญมาก ถ้าเด็กได้เข้ากลุ่มเพื่อนเด็กจะรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มจะทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ

และมีพลัง ซึ่งความรู้สึกนี้เป็นสิ่งที่มีสำคัญต่อเด็กมาก ด้วยเหตุที่ต้องการให้เพื่อนยอมรับตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทำให้เด็กมีความสนใจคล้ายๆ เพื่อนยอมรับทุกอย่างเหมือนหรือเลียนแบบเพื่อนทั้งทางด้านการแต่งกาย แบบผม และรสนิยมที่มีต่อสิ่งต่างๆ (ปานจิต เครื่องกำแหง 2527 : 117) ในเรื่องของพฤติกรรมรักร่วมเพศก็เช่นเดียวกันการที่เด็กวัยรุ่นเห็นว่าเพื่อนมีพฤติกรรมดังกล่าวก็จะเลียนแบบตามกันเพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเด็กบางคนก็อาจจะปรับพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรมรักต่างเพศตามบันทัดฐานของสังคมได้เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ในขณะที่บางคนจะกลายบุคคลรักร่วมเพศโดยถาวร นอกจากนี้สำหรับกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศยังมีความเห็นว่าสาเหตุอีกประการหนึ่งของการเป็นรักร่วมเพศคือความต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิ์เท่าเทียมผู้ชาย ทั้งนี้เพราะปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนเกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ประเพณีตลอดจนค่านิยม เจตคติและพฤติกรรมต่างๆที่ถูกกระทบไปด้วย ผู้หญิงจำเป็นต้องออกจากบ้านหางานทำเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ผู้หญิงจึงเริ่มเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เริ่มมีอิสระจากการพึ่งพิงผู้ชายทั้งทางกายและทางใจและต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าตนเองมีเสรีภาพด้วยการเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน แทนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย ซึ่งถือว่าเป็นการจำกัดบทบาทของเพศหญิง (วัลลภ ปิยะมโนธรรม 2532 : 82-83) ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้

4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสื่อที่เสนอเรื่องรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่ารับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไปมากที่สุด (ร้อยละ 32.26) รองลงมาคือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ (ร้อยละ 29.03) และโทรทัศน์ (ร้อยละ 12.90) ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตอบว่ารับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากภาพยนตร์มากที่สุด (ร้อยละ 28.85) รองลงมาคือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป (ร้อยละ 27.66) และโทรทัศน์ (ร้อยละ 26.46) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนที่เสนอเรื่องรักร่วมเพศแก่เด็กทั้งกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ได้แก่ ภาพยนตร์ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป และจากโทรทัศน์ ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันสื่อมวลชนมีความแพร่หลายกว้างขวางมาก โดยเฉพาะภาพยนตร์และโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่เสนอสิ่งเร้าทางด้านภาพและเสียงทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและเข้าใจได้ในระยะเวลาอันสั้น เขาตนเองก็ชอบใช้เวลาว่างหรือพักผ่อนโดยการชมภาพยนตร์ และดูโทรทัศน์ (ปริญญา ปราชญาณพร : 126, 144, 146) ซึ่งเรื่องราวในภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ก็จะมีตัวละคร

ที่เป็นรกร่วมเพศปรากฏอยู่ด้วยตามความแพร่หลายของพฤติกรรมรกร่วมเพศในสังคมปัจจุบัน วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไปก็เป็นสื่อมวลชนอีกประเภทหนึ่งที่แพร่หลายมาก เพราะหาซื้อมาอ่านได้ง่าย สื่อมวลชนต่าง ๆ เหล่านี้จึงมีอิทธิพลในการเสนอเรื่องรกร่วมเพศแก่วัยรุ่นได้อย่างกว้างขวาง สำหรับวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรกร่วมเพศนั้นมีความแพร่หลายน้อยกว่าและส่วนใหญ่จะแพร่หลายในกลุ่มบุคคลรกร่วมเพศ ทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศได้รับรู้เรื่องรกร่วมเพศจากสื่อมวลชนประเภทนี้ค่อนข้างมาก ในขณะที่นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศจะรับรู้เรื่องรกร่วมเพศจากสื่อมวลชนชนิดอื่นมากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการศึกษาในเรื่องของตัวแปรอื่น ๆ เช่น วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และค่านิยมบางอย่างในสังคมไทย เป็นต้นว่าการไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ ว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรกร่วมเพศหรือไม่ และมีการศึกษาโดยละเอียดสำหรับตัวแปรที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในการวิจัยครั้งนี้ โดยการสัมภาษณ์ หรือศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ เพื่อจะได้ข้อมูลในการอธิบายถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมรกร่วมเพศอย่างครอบคลุม

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนวัยรุ่นในระบบโรงเรียน ซึ่งไม่ใช่ตัวแทนของวัยรุ่นทั้งประเทศ จึงควรมีการศึกษาตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นนอกระบบโรงเรียน เพื่อหาจำนวนที่แท้จริงของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

1.3 ในการนำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ต่อไป ควรมีการปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนที่ 1 โดยจำกัดเฉพาะตัวแปรที่สนใจและเปิดโอกาสให้ผู้ตอบอธิบายได้มากขึ้น รวมทั้งจำกัดข้อทดสอบในส่วนที่ 2 และ 3 ให้น้อยลงเพื่อประหยัดเวลาในการตอบ ซึ่งจะทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เบื่อและให้ความร่วมมือในการตอบมากขึ้น และควรมีการปรับปรุงด้านความชัดเจนของข้อความที่ใช้ในแบบสอบถาม เพื่อให้ให้นักเรียนตรงกันและสามารถตอบคำถามได้ตรงตาม

วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมบทบาททางเพศที่ถูกต้องแก่เด็กวัยรุ่น

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 3.3 ถึงแม้จะมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งในกลุ่มนักเรียนหญิงมี ร้อยละ 10.9 และนักเรียนชาย ร้อยละ 9.0 จะเห็นว่าเป็นจำนวนที่มากพอสมควรทีเดียว ดังนั้นสถาบันหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นจึงควรตระหนักถึงปัญหานี้ และหาทางป้องกันมิให้กลุ่มที่มีแนวโน้มสูงนี้กลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รวมไปถึงการป้องกันมิให้เด็กวัยรุ่นทั่วไปมีพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นด้วยแนวทางในการป้องกันสามารถทำได้ดังนี้

2.1 สถาบันครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การปลูกฝังความคิด ค่านิยม และบุคลิกภาพแก่เด็ก เด็กจะพัฒนาตนเองเป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างไรจะขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยเฉพาะในเรื่องของบทบาททางเพศที่ถูกต้องนั้นจะพัฒนาขึ้นมาได้เมื่อเด็กอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น บิดามารดาเป็นแบบอย่างของชายและหญิงที่ดี โดยบิดามารดาควรให้ความรักแก่ลูกเท่าเทียมกัน การแสดงให้เห็นว่ารักบุตรชายมากกว่าบุตรสาวหรือการไม่รักบุตรคนใดเลย ทำให้เด็กไม่พอใจในบทบาททางเพศของตน โดยเฉพาะเด็กหญิง เด็กจะพยายามทำตัวเลียนแบบเด็กชายเพื่อให้บิดามารดารัก ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในเด็กหญิงก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัว เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่พี่น้องทะเลาะวิวาทขัดแย้งกัน ไม่มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกัน ย่อมจะไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์แบบชาย-หญิง อาจมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นบุคคลรักร่วมเพศได้ ดังนั้นครอบครัว โดยเฉพาะบิดามารดาจึงควรที่จะเป็นผู้เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพี่น้อง การแสดงออกว่ารักลูกเท่าเทียมกัน นอกจากจะทำให้ลูกเคารพบิดามารดาเห็นว่าบิดามารดาเป็นคนดีน่าเชื่อถือ เป็นแบบอย่างแล้วยังช่วยให้เด็กรักใคร่สนิทสนมกันในหมู่พี่น้อง เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจ เป็นวิถีทางหนึ่งที่จะป้องกันมิให้เด็กไปมีความสัมพันธ์ในเชิงรักร่วมเพศ นอกจากนี้ครอบครัวควรจะให้ความสนใจในเรื่องการคบเพื่อนของเด็กด้วยว่าเด็กมีแนวโน้มจะคบกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศในลักษณะใด เพราะหากเด็กคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อนอาจชักชวน

ให้เด็กมีพฤติกรรมดังกล่าวจนติดเป็นนิสัยกลายเป็นบุคคลรกร่วมเพศไปในที่สุด และถ้าหากเด็กยังไม่
มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมดังกล่าวก็ควรหาทางป้องกันมิให้คบกับบุคคลรกร่วมเพศเพื่อมิให้ถูกชักชวน
ไปเป็นบุคคลรกร่วมเพศได้

สำหรับเด็กชายนอกจากบิดามารดาจะต้องคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวแล้ว ความสัมพันธ์
ระหว่างมารดากับนักเรียนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะต้องพิจารณา มารดาไม่ควรเอาใจใส่ปกป้องบุตร
ชายมากเกินไป เพราะจะทำให้เด็กชายคิดว่าตนเองเป็นคนที่ไม่มีความสามารถ ไม่เกิดความ
ภาคภูมิใจในความเป็นชายของตน มารดาควรเปิดโอกาสให้บุตรชายสนิทสนมกับบิดา และมีอิสระใน
การตัดสินใจหรือช่วยเหลือตัวเอง เพื่อให้เด็กชายเลียนแบบบทบาททางเพศจากบิดา และภาคภูมิใจ
ใจในความเป็นชายของตน เป็นการเสริมสร้างบทบาททางเพศที่ถูกต้อง

2.2 สถาบันการศึกษา โรงเรียนมีอิทธิพลต่อการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศของวัย
รุ่นอย่างมาก จึงควรเสริมสร้างบทบาทที่ถูกต้องโดยจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเพศของเด็ก ไม่ควร
สนับสนุนให้เด็กหญิงแสดงบทบาทของชายหรือเด็กชายแสดงบทบาทของเด็กหญิง เช่น การแต่งตัว
ของเพศตรงข้ามในการเชียร์กีฬาหรือแสดงละคร เพาะหากนักเรียนได้รับคำชมเชยในการแสดง
ออกในลักษณะของเพศตรงข้ามแล้วก็จะอาจจะพึงพอใจจนกลายเป็นบุคคลรกร่วมเพศได้ นอกจากนี้
โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนชายหญิงได้พบปะและทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนได้
เรียนรู้ถึงการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพศตรงข้ามอันจะนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศต่อไป และ
สถาบันทางการศึกษาคควรจะมีการศึกษาถึงผลกระทบของการจัดระบบโรงเรียนในลักษณะของ
โรงเรียนชายล้วนหรือหญิงล้วนที่มีต่อการพัฒนาบทบาททางเพศของนักเรียนเพื่อหาวิถีทางที่เหมาะสม
ในการจัดการศึกษาแก่เยาวชนของชาติ เพื่อให้พัฒนาทั้งวิชาความรู้และบุคลิกภาพที่ดีต่อไป

2.3 สื่อมวลชน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ
รกร่วมเพศจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ วารสาร นิตยสาร และโทรทัศน์ ผู้ที่จัดทำสื่อ
เหล่านี้จึงควรตระหนักถึงความสำคัญของสื่อมวลชนที่มีต่อความคิด และการรับรู้ของวัยรุ่น โดย
เสนอข้อมูลที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสาเหตุหรือผลกระทบของการเป็นรกร่วมเพศที่มีต่อตนเอง
และสังคม สนับสนุนและส่งเสริมบุคคลที่แสดงบทบาททางเพศอย่างถูกต้อง เพื่อให้เด็กวัยรุ่นมีแบบ
อย่างที่เหมาะสมในการเลียนแบบ

บทสรุป

ในการศึกษาพฤติกรรมรุกร่วมเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตการศึกษา 6 ครั้งนี้พบว่านักเรียนชายในอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูง (นักเรียนหญิง : นักเรียนชาย = 2.1 : 1.2) และในการศึกษาถึงแนวโน้มของนักเรียนที่จะมีพฤติกรรมรุกร่วมเพศในอนาคตก็พบว่านักเรียนหญิงมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมรุกร่วมเพศสูงกว่านักเรียนชาย (นักเรียนหญิง : นักเรียนชาย = 10.9 : 9.0) แต่เมื่อพิจารณาถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแล้วจะเห็นว่านักเรียนชายมีเจตคติดีกว่านักเรียนหญิง อันแสดงให้เห็นว่าถึงแม้ในขณะนี้พบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรุกร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย แต่ในอนาคตก็มีแนวโน้มที่นักเรียนชายจะมีพฤติกรรมรุกร่วมเพศเพิ่มขึ้น เพราะเจตคติก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดทิศทางของพฤติกรรมได้ ดังนั้นในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศจึงควรทำร่วมกันไปทั้งในนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศในนักเรียนหญิงได้แก่การแสดงออกของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรุกร่วมเพศ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศในนักเรียนชาย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร ในลักษณะที่เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป และประเภทของโรงเรียนโดยที่นักเรียนในโรงเรียนชายล้วนจะมีพฤติกรรมรุกร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสาเหตุของการเป็นรุกร่วมเพศ คือ การขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศ และยังได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับรุกร่วมเพศจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆอีกด้วย ข้อค้นพบดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่ามีปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็น บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้บริหารการศึกษา และสื่อมวลชน ควรจะได้คำนึงถึงและหาแนวทางที่ถูกต้องในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมดังกล่าวในวัยรุ่นต่อไป

บรรณานุกรม

- กิติกร มีทรัพย์. "ร้กร่วมเพศ: ทอม ตู้ ตี้ และเกย์." ใน ครบรอบสถาปนาสามทศวรรษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน 2498-2528. หน้า 165. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์, 2528.
- _____. "วัยรุ่นกับการเป็นเกย์." ใน สุขภาพจิต 9. หน้า 118-119. คณะทำงานเพื่อพิจารณาบทความเผยแพร่. กองสุขภาพจิต, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทการพิมพ์ จำกัด, 2529.
- กิตติศักดิ์ ประกิต. "ตำนานร้กร่วมเพศ." วารสารนิติศาสตร์. 13 (2526): 85-89.
- _____. "การอภิปรายเรื่องเกย์ vs กฎหมาย." วารสารนิติศาสตร์. 13 (2526): 106-149.
- เกษร ทมทิศรงค์ "พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่น" เอกสารเสนอในที่ประชุมวิชาการประจำปีของสมาคมนักจิตวิทยาคลินิกไทย , 3 พฤศจิกายน 2531
- ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. "สถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์ 2 (ธันวาคม 2532) : 4
- _____. "สถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์. 3 (กุมภาพันธ์ 2533) : 4
- _____. "สถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์. 3 (มีนาคม 2533) : 3
- _____. "สถานการณ์โรคเอดส์." กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์, 2532 (อัดสำเนา)
- จำลอง ดิษขณินช. จิตเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 . เชียงใหม่ : พระสังกการพิมพ์, 2522 : 257 - 260.
- ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย. "ร้กร่วมเพศ." จุลสารศูนย์สุขภาพจิต. 7 (ธันวาคม 2526):18-33
- ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย และคณะ "ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหาการร้กร่วมเพศ." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 8 (เมษายน 2520): 24-35.
- ถวิล ชาราโกชน์ จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น 2524
- ประคอง วรรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3 ปทุมธานี ศูนย์หนังสือศรีสง่า, 2528.
- ประนอม สโรชมาน. "ร้กร่วมเพศ." วารสารธรรมศาสตร์. 10 (กันยายน 2524) :

- ปริญญ์ ปราชญ์นุพร. สื่อมวลชนทำให้เด็กเสียคนหรือไม่. กรุงเทพฯ : บุ๊คส์ เอเจนส์, มปป
 ปานจิต เครื่องกำแหง จิตวิทยาพัฒนาการ. พิษณุโลก : โมเดิร์นสกรีน, 2527. 164-179.
 ผกา สัตยธรรม. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูของบุคคล
 ร่วมเพศกับบุคคลปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- พิรุช นีระภมร. การรักษาและฟื้นฟูจิตใจผู้ติดสุรา ทอ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล (2528/2529)
 : 16 - 18
- เพ็ญมาศ กำเนิดโทณ. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ : ศึกษานิพนธ์ข้าราชการครูโรงเรียน
 มัชฌมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
 มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528
- ภัสสร ลิมานนท์. "การศึกษาและวิเคราะห์บทบาททางเพศและสถานภาพของสตรี." ใน
รายงานและสรุปผล
การสัมมนาการพัฒนสถานภาพสตรีไทย ของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย หน้า 1-16. กรุงเทพมหานคร, 2527.
- มลวิภา ทรงวุฒิจิตล. จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2526
- เขาวนุช อินทรเดโชกุล. ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงาน
 ไทยคูราโบ. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526
- รัชนิกร เศรษฐ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : นิสมเณศ, 2533
- รุ่งกานดา นงศ์รกุลพานิช. ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 ต่อพวกกร่วมเพศชาย กรณีศึกษา: กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์, 2531.
- แรงงาน, กรม. การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ พ.ศ. 2512 กรุงเทพมหานคร :
 กระทรวงมหาดไทย, 2512.
- ลลิตา ชีระศิริ. เลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้เกย์. กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน, 2530.
- ละเอียต ชูประยูร. "การศึกษาทางจิตวิทยาในคนใช้ไฮโปเซ็กชวลส์." วารสารจิตวิทยาคลินิก.
 6 (พฤษภาคม 2518): 1-3.

ละเอียดยุทธ และคณะ. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของรูปวาดกับเพศ
ของผู้วาดในคนปกติและคนไข้ที่เป็นรักร่วมเพศ." วารสารจิตวิทยาคลินิก.
13 (ธันวาคม 2525): 37-46.

ลัดดา กิติวิภาต. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526
วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มิถุนายน-กรกฎาคม
2524): 148-149, 189-193.

_____. "ก่อนจะมาเป็นเลสเบี้ยน, เกย์." วารสารแนว. 17 (สิงหาคม-กันยายน
2526): 59-64.

วัลลภ ปิยะมโนธรรม. "ความเบี่ยงเบนทางเพศ" ใน รายงานการประชุมสัมมนาระดับชาติ
ครั้งที่ 1 เรื่อง "พัฒนาสังคมและชีวิตด้วยจิตวิทยา" ของสมาคมจิตวิทยาแห่ง

ประเทศไทย

หน้า 59-69 กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2531.

_____. คุยกับนักจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, 2532.

วิทยา นาควัชระ. "เกย์." นิตยสารใกล้หม้อ. 9 (มิถุนายน 2528): 79-81.

วันส นีชวนิชย์ และสมจิต วัฒนาศากุล. สถิติสำหรับนักสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521

สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์. รายงานการวิจัยปัญหารักร่วมเพศชาย: ศึกษาเฉพาะกรณี

กลุ่มเกย์นักแสดงในเมืองหัทธา. คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2529.

สิงหนาท อุสาโท และ พรรณิกา ต่วนโสภณ. ความรู้เรื่องเกย์สำหรับคนที่ไม่ใช่เกย์.

กรุงเทพมหานคร : แสงรุ่งการพิมพ์, 2526

สิริวรรณ สารานาค. "การเรียนรู้และความนึกคิด" ใน จิตวิทยาทั่วไป หน้า 117-142.

คณาจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง บรรณาธิการ
พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : เพาเวอร์พอยท์, 2524.

สุชาติ พหลภาคย์ และ ผกาพันธุ์ วุฒิลักษณ์. "วิจัยการฆ่าตัวตายในสังคมไทย." วารสาร

สมาคมจิตแพทย์. 29 (กันยายน 2527): 163-182.

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร : หจก. ภาพพิมพ์, 2532.
- สุชีพ ปุณฺณภาพ. พระไตรปิฎกกับประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2525.
- สุภัทรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : คำนิยม ครอบครัวยุคใหม่ ศาสนา ประเพณี พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528
- สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาวัยรุ่นฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร: เทพนิมิตรการพิมพ์, 2520
สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย, กระทรวงมหาดไทย ข้อมูลมหาดไทย 2531 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, 2531
- อติรัตน์ วัฒนโณลิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร. ปริญยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527.
- อริน นินิจวรารักษ์. การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2525. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- อัมพร รัตนวิทย์. "ความมกัศจรรย์ของรชารค์ภาพ 3 ในไฮโมเซ็กส์ชวล." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 1 (มิถุนายน 2525): 37-44.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. "รักร่วมเพศระบาด." ดาวสยาม. (21 สิงหาคม 2523).
_____. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มีนาคม-กรกฎาคม 2524): 43-44, 82-87, 114-119, 147-149, 189-193.
_____. เพศ. กรุงเทพมหานคร: ป. สัมพันธ์พาณิชย์, 2525.
_____. "Sexual Deviation." ใน คู่มือจิตเวชศาสตร์. หน้า 266-267.
สมภพ เรื่องตระกูล, บรรณาธิการ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: หจก. ภาพพิมพ์, 2528.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม และ สมศรี สุกุมลนันท์. "ทำอย่างไรชีวิตคู่จึงจะยืนยาวและมีความสุข." นิตยสารรักลูก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2529.
- โอภาส ธรรมวานิช. "รักร่วมเพศ...ประเทศไทยเจริญ." วิวัฒน์. 1 (3 พฤศจิกายน 2527): 39-42.

- _____ . "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มิถุนายน 2524): 147.
- เอเนก อารีพรอค และ สุวัทนา อารีพรอค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525: 214-218.
- Al-Issa, I. "Woman and Homosexuality." In The Psychopathology of Woman. pp. 207-203. U.S.A.: Prentice-Hall, Inc., 1980.
- American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder, 3rd ed. American Psychiatric Association, Washington, DC, 1984.
- Archer J. & Lloud, B. "The Significance of Sex Difference in Developmental Psychology." in J. Sants (Ed.), Developmental Psychology and Society. (pp 253-284). Great Britain Unwin Brothers Limited, 1980
- Bandura, A. Principles of Behavior Modification New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1969.
- Bouton, R. A., et al. "Scales for Measuring Fear of AIDS and Homophobia" Journal of Personality Assessment. 51 (1987) : 606-614.
- Cappon, D. "Diagnosing the Homosexual Problem." In Toward an Understanding of Homosexuality. pp. 40-66. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1965.
- Carlson, H. M., & Steuer, J. "Age, Sex-Role Categorization, and Psychological Health in American Homosexual and Heterosexual Men and Women." The Journal of Social Psychology. 125 (1985): 203-211.
- Carrier, J. M. "Childhood Cross-Gender Behavior and Adult Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 15 (1986) : 89-93.
- Chesser, E. "Society and the Homosexual." In Strange Loves. The Human Aspects of Sexual Deviation. pp. 160-176.

- New York: William Morrow and Company, Inc., 1971.
- Collins, B.E. Social Psychology. Philippines : Addison. Wesley Publishing Company, Inc., 1970
- Davenport, C. W. "A Follow-Up Study of 10 Feminine Boys." Archives of Sexual Behavior. 15 (1986): 511-517.
- Dewey, R. & Humber, W.J. An Introduction to Social Psychology. 2nd ed. London : Collier - Macmillan Limited. 1967.
- Ellis, L., Burke, D., & Ames, M. A. "Sexual Orientation as a Continuous Variable: A Comparison between the Sexes." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987) : 523-528.
- Francoevr, R. T. "Sexual Orientations and Affectional Preferences." In Becoming A Sexual Person. pp. 92, 511-558. New York: John Wiley & Sons, Inc., 1982.
- Gelder, M., Gath, D., & Mayou, R. "Sexual Problems." In Oxford Textbook of Psychiatry. pp. 457-492. New York: Oxford University Press, Inc., 1984.
- Gonsiorek, J. C. "Results of Psychological Testing on Homosexual Populations." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues) (pp. 71-80). Beverly Hills: Sage Publication, 1982.
- Green, R. "Gender Identity in Childhood and Later Sexual Orientation: Follow-up of 78 Males." American Journal Psychiatry. 142 (March 1985): 339-341.
- Hockenberry, S. L., & Billingham, R. E. "Sexual Orientation and Boyhood Gender Conformity: Development of the Boyhood Gender Conformity Scale (BGCS)." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987): 475-492.

Hurlock, E. B. Developmental Psychology. 5th ed. U.S.A : Mc Graw Hill, Inc., 1980.

Hyde, J.S. "Homosexuality and Bisexuality." In Understanding Human Sexuality pp.360-394 2nd ed. New York : McGraw-Hill, Inc., 1982.

_____. Understanding Human Sexuality (2nd ed) New York : McGraw-Hill, Inc., 1982.

Kaplan, H. I., & Sadock, B. J. "Psychosexual Disorders." In Modern Synopsis of Comprehensive Textbook of Psychiatry. pp. 544-553. 3rd ed. Maryland: The Williams & Wilkins Company, 1981.

Larson, P. C. "Gay Male Relationships." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp.219-231). Beverly Hills: Sage Publication, 1981-1982.

Marmor, J. "Homosexuality and Sexual Orientation Disturbances." In B. J. Sadock, H. I. Kaplan, & A. M. Freedman (Eds.), The Sexual Experience (pp. 374-390). U.S.A.: The Williams & Wilkins Company, 1976.

_____. Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal. New York: Basic Books, Inc., 1980.

Meredith, R. L., & Riester, R. W. "Psychotherapy, Responsibility and Homosexuality: Clinical Examination of Socially Deviant Behavior." Professional Psychology. 11 (April 1980): 174-191.

Meyer, J. K. "Ego-dystonic Homosexuality." In H. I. Kaplan & B. J. Sadock (Eds.), Comprehensive Textbook of Psychiatry /IV: Vol 1. (pp. 1058-1065). U.S.A.: Williams & Wilkins, 1985.

- Moses, A. E., & Hawkins, R.O. Counseling Lesbian Women and Gay Men : A Life-Issues Approach. U.S.A.: The C.V. Mosby Company, 1982.
- Pattaya Yaisoon. Family Dynamic in Childhood of Male Homosexuals. Master's Thesis in Public Health. Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, 1984.
- Paul, W. "Social Tssues and Homosexual Behavior (A Taxonomy of Categories and Themes in Anti-Gay Argument)." In W. Paul, J.D. Weinrich, J.C. Gonsiorek, & M.E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Tssues.) (pp. 29-54). Beverly Hills : Sage Publications, 1981-1982
- Paul, W., & Weinrich, J. D. "Whom and What We Study Definition and Scope of Sexual Orientations." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Tssues.) (pp. 23-28). Beverly Hills: Sage Publications, 1981-1982.
- Pollak, M. "Male Homosexuality - or Happiness in the Ghetto." In P. Aries & A. Bejin (Eds.), Western Sexuality (pp. 40-75). Basil Blackwell Ltd., 1985.
- Pomeroy, W. B. "Parents and Homosexuality." In I. Rubin & L. A. Kirkendall (Eds.), Sex in the Adolescent Years: New Directions in Guiding and Teching Youth (pp. 173-185). New York: Association Press, 1968.
- Riess, B. F. "Psychological Tests in Homosexuality." In J. Marmor (Ed.), Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal (pp. 296-308). U.S.A.: Basic Books, Inc., 1980.
- Remafedi, G. J. "Adolescent Homosexuality (Issues for Pediatricians)." Clinical Pediatrics. 24 (September 1985): 481-485.
- Rosen, D.H. Lesbianism: A Study of Female Homosexuality.

- U.S.A.: Charles C Thomas . Publisher, 1974.
- Saghir, M. T., & Robins, E. Male & Female Homosexuality
A Comprehensive Investigation. Baltimore: The Williams &
 Wilkins Company, 1973.
- _____. "Clinical Aspects of Female Homosexuality." In
 J. Marmor (Ed.), Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal
 (pp. 280-295). New York: Basic Books, Inc., 1980.
- Socarides, C. W. Homosexuality. 3rd ed. U.S.A., 1982.
- Sours, J. A. "Phallic-Oedipal Development: Deviation and
 Psychopathology of Sexual Behavior in Children." In
 B. J. Wolman (Ed.), Manual of Child Psychopathology
 (pp. 563-587). McGraw-Hill, Inc., 1972.
- Spitzer, R. L. "The Diagnostic Status of Homosexuality in
 DSM.-III: A Reformulation of the Issues." American
Journal of Psychiatry. 138 (February 1981): 210-215.
- Storms, M. D. "Theories of Sexual Orientation." Journal of
Personality and Social Psychology. 38 (1980): 783-792.
- Whitam, F. L., & Zent, M. "A Cross-Cultural Assessment of Early
 Cross-Gender Behavior and Familial Factors in Male
 Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 13 (1984):
 427-439.
- World Health Organization. Mental Disorders: Glossary and Guide
to their Classification in Accordance with the Ninth
Revision of Diseases. Geneva: World Health Organization,
 1978.
- Zuger, B. "Childhood Cross-Gender Behavior and Adult
 Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987):
 85-87.

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิก กำลังสำรวจความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมแบบрикร่วมเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบ
สอบถาม จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ
ต่อตัวท่าน โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการ
วิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ
2. ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศในทางสังคม
3. ความคิดเห็นของท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือนหรือตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด
4. การตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องตอบให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าท่านตอบไม่ครบ ขาดไปแม้แต่เพียงข้อเดียวก็จะทำให้แบบสอบถามชุดนี้ นำไปใช้วิเคราะห์ผลไม่ได้

คำอธิบาย คำว่า "รักร่วมเพศ" ในแบบสอบถามนี้หมายถึงบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันหรือไม่ก็ได้ โดยที่สังคมมักเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า กะเทย เกย์ ทอม ตุ๊ด ดี โยโม หรือ เลสเบี้ยน เป็นต้น

ตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

เฉพาะผู้วิจัย

1. อายุ.....ปี
2. ประเภทของโรงเรียน

☐ สหศึกษา	☐ ชายล้วน	☐ หญิงล้วน
----------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------
3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
--	--	--

เฉพาะผู้วิจัย

- ปวช.ปีที่ 1 ปวช.ปีที่ 2 ปวช.ปีที่ 3
4. นับถือศาสนา
- พุทธ คริสต์ อิสลาม
 อื่น ๆ ระบุ.....
5. เป็นบุตรคนที่.....ในจำนวนพี่น้อง.....คน (นับรวมตัวท่านด้วย)
 เป็นผู้ชาย.....คน เป็นผู้หญิง.....คน
6. อาชีพบิดา.....ตำแหน่ง.....
7. อาชีพมารดา.....ตำแหน่ง.....
8. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
- อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่
 บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม
 ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม
9. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ
- บิดามารดา เพื่อน
 บิดา หอพักโรงเรียน
 มารดา หอพักเอกชน
 ญาติ ระบุ..... อื่น ๆ ระบุ.....
10. ท่านเคยแยกจากครอบครัวหรือไม่
- ไม่เคย
 เคย ได้แก่
 อยู่โรงเรียนประจำ อยู่หอพัก
 อยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก อื่น ๆ ระบุ.....
11. ท่านรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่
- ไม่รู้จัก
 รู้จัก ได้แก่ ญาติ ระบุ..... เพื่อนสนิท
 เพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน
 คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก อื่น ๆ ระบุ..

12. ก. การแสดงออกของบิดาของท่านต่อบุตร
(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)
- รักลูกเท่ากัน
 - รักลูกไม่เท่ากัน
 - รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
 - รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
 - ไม่รักลูกคนใดเลย
 - อื่น ๆ ระบุ.....
- ข. การแสดงออกของมารดาของท่านต่อบุตร
(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)
- รักลูกเท่ากัน
 - รักลูกไม่เท่ากัน
 - รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
 - รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
 - ไม่รักลูกคนใดเลย
 - อื่น ๆ ระบุ.....
13. ก. ลักษณะเด่นของบิดาของท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เป็นผู้นำ
 - อบอุ่น
 - เจ้าระเบียบ
 - เขินช้ำ ท่างเทิน
 - อ่อนแอ สมยอม
 - แข็งกระด้าง
 - น่านับถือ
 - มีเสน่ห์
 - ไม่น่านับถือ
 - ไม่มีเหตุผล
- ข. ลักษณะเด่นของมารดาของท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เป็นผู้นำ
 - อบอุ่น
 - เจ้าระเบียบ
 - เขินช้ำ ท่างเทิน
 - อ่อนแอ สมยอม
 - แข็งกระด้าง
 - น่านับถือ
 - มีเสน่ห์
 - ไม่น่านับถือ
 - ไม่มีเหตุผล
14. ก. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- รักใคร่สนิทสนมกันดี
 - ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
 - มีความขัดแย้งกันเสมอ
 - ชอบบังคับเข้มงวด
 - มีเวลาให้ลูก ๆ
 - ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- ข. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- รักใคร่สนิทสนมกันดี
 - ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
 - มีความขัดแย้งกันเสมอ
 - ชอบบังคับเข้มงวด
 - มีเวลาให้ลูก ๆ
 - ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ

เฉพาะผู้วิจัย

- ห้างเหินไม่เอาใจใส่ ห้างเหินไม่เอาใจใส่
- ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย
- ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว
- เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป
15. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของท่าน (กรณีหย่าร้าง/แยกกันอยู่หรือถึงแก่กรรม
โปรดระบุความสัมพันธ์ระหว่างอยู่ด้วยกัน) (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ชีวิตสมรสราบรื่น มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
- ห้างเหิน เย็นชาต่อกัน บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว
- ชัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว
- บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
16. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง ทะเลาะวิวาทกันเสมอ
- แข่งขันชิงดีกัน ในหมู่พี่น้อง สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย
- รู้สึกว่าด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง
17. ท่านรับรู้เรื่องเกี่ยวกับรักร่วมเพศจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด
- โทรทัศน์ ละครเวที
- วิทยุ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป
- ภาพยนตร์ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ
18. ท่านรู้สึกว่าตนเองถูกเข้มงวดในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ
- ใช่ ไม่ใช่
19. ท่านคิดว่าในการเป็นทอม ดีในผู้หญิงหรือการเป็นเกย์ ดีในผู้ชายสำหรับสังคมไทย
ปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุเนื่องมาจาก (เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าสำคัญที่สุด)
- การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน
- การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่
- การถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่น ญาติ อาจารย์
- การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ
- การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่โรงเรียนประจำ

เฉพาะผู้วิจัย

โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน

- ต้องการที่ความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำของครอบครัว
- ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย
- การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น
- การเลียนแบบดาราดาราภาพยนตร์ นักร้อง
- อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

- 2.1 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>			<u>อย่างยิ่ง</u>		<u>ผู้วิจัย</u>
1. ฉันพอใจในรูปร่างที่ เป็นหญิงของตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐	
2. ฉันรู้สึกเป็นเจ้าของ ในตัวผู้หญิงที่ฉันชอบ และสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
3. ฉันมีบุคลิกนุ่มนวล สมเป็นกุลสตรี	☐	☐	☐	☐	☐	
4. การมีเสน่ห์สำหรับ เพศตรงข้ามเป็นสิ่ง ที่น่าภูมิใจ	☐	☐	☐	☐	☐	
5. ฉันไม่ชอบการเป็นแม่	☐	☐	☐	☐	☐	
6. ในวัยเด็กฉันมองว่า ผู้ชายและกลุ่มเพื่อนที่	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
เป็นผู้ชายเป็นแบบอย่าง ทางทัศนคติและพฤติกรรม ที่ฉันจะทำตาม						
7. ในวัยเด็กฉันพอใจและ และภูมิใจที่ได้เกิดเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
8. ในวัยเด็กฉันมีท่าทาง คล้ายเด็กชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
9. ฉันชอบตัดผมสั้นแบบ เด็กชายมาตั้งแต่วัยเด็ก	☐	☐	☐	☐	☐	
10. ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็น รักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
11. ฉันชอบให้ผู้หญิงมาจับ	☐	☐	☐	☐	☐	
12. ผู้หญิงที่มีลักษณะ เป็น กุลสตรีดึงดูดความรู้สึก ทางเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	
13. ฉันรู้สึกเสียใจเมื่อ ไม่ได้รับความสนใจจาก ผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจ เป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
14. ฉันอยากปกป้องและ คุ้มครองผู้หญิงที่ฉันชอบ และสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
15. ขณะดูภาพยนตร์ที่มีฉาก รักระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ฉันรู้สึกราวกับว่าฉัน เป็นผู้ชายในฉากนั้น	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
16. ฉันไม่อยากมีแฟน เป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
17. การจินตนาการถึง การมีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิงด้วยกันทำให้ ฉันรู้สึกตื่นเต้น	☐	☐	☐	☐	☐	
18. ฉันอยากลองมี เพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
19. ผู้ชายกระตุ้นความ รู้สึกทางเพศของ ฉันได้ดีกว่าผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
20. ฉันหวังพอใจเมื่อมีผู้หญิง มาเล่าโลม	☐	☐	☐	☐	☐	
21. ฉันอยากเข้าร่วมกลุ่ม กับคนที่ชอบเพศเดียวกัน	☐	☐	☐	☐	☐	
22. ฉันอยากมีเพื่อนสนิท เป็นรักร่วมเพศหญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
23. เพื่อนปฏิบัติราวกับว่า ฉันเป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
24. เมื่อต้องจากผู้หญิงที่ ฉันชอบและสนใจเป็น พิเศษ ฉันรู้สึกอาลัษ อวรณ์อย่างมาก	☐	☐	☐	☐	☐	

- 2.2 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่าท่านมีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้วประเมินว่าอยู่ในระดับใดตั้งแต่ บ่อยมาก บ่อย น้อย และไม่เคย หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ จึงตอบว่าปานกลาง แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง ที่ต้องการ

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
25. ฉันมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ ชิดผู้ชายที่เอาใจใส่และดีต่อฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	
26. ฉันเลือกใช้ของใช้ส่วนตัว และเครื่องประดับแบบผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
27. ในวัยเด็กฉันใช้คำลงท้ายว่า "ฮะ" แทนคำว่า "คะ" เหมือนเด็กหญิงทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐	
28. ฉันจินตนาการถึงการ ใช้ชีวิตคู่กับผู้หญิงที่ฉันชอบ	☐	☐	☐	☐	☐	
29. ฉันพอใจที่ได้ดื่มเหล้าสุบะหรี	☐	☐	☐	☐	☐	
30. ในวัยเด็กฉันเคยถูกล้อเลียน ว่าเป็นทอมบอย	☐	☐	☐	☐	☐	
31. ฉันไปงานเลี้ยงที่จัดเฉพาะ กลุ่มรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
32. ฉันมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
33. ภาพเปลือยของผู้หญิงกระตุ้นให้ ฉันเกิดความรู้สึกทางเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
34. ฉันและเพื่อนผู้หญิงเคยช่วยกัน สำเร็จความใคร่	☐	☐	☐	☐	☐	

ตอนที่ 3

ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
1. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็มี ศีลธรรมพอๆ กันกับผู้ เป็นรักต่างเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	
2. สังคมควรเปิดโอกาส ให้ผู้เป็นรักร่วมเพศได้ ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	[]	[]	[]	[]	[]	
3. ถ้าฉันเป็นรักร่วมเพศ ฉันก็กล้ายอมรับ	[]	[]	[]	[]	[]	
4. ฉันไม่ชอบผู้ที่แสดง ท่าทางผิดเพศ เช่น ผู้ชายที่มีท่าทางกระดุก กระดิงหรือผู้หญิงที่มี ท่าทางเป็นผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	
5. ฉันไม่อายที่จะถูกมอง ถ้าไปไหนในที่สาธารณะ กับพวกรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	
6. โรคเอดส์ไม่ได้เกิดจาก พวกรักร่วมเพศเท่านั้น	[]	[]	[]	[]	[]	
7. การเป็นรักร่วมเพศ ไม่ก่อให้เกิดการเสื่อม เสียแก่วงศ์ตระกูล	[]	[]	[]	[]	[]	
8. การมีพฤติกรรมแบบ รักร่วมเพศก่อให้เกิด ปัญหาในชีวิตแต่งงาน	[]	[]	[]	[]	[]	

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
9. สังคมควรควบคุมและ จำกัดบทบาทการแสดงออก ทางสื่อมวลชนของพวกรักร่วมเพศ เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ การอภิปราย การจัดรายการ	☐	☐	☐	☐	☐	
10. การเป็นรักร่วมเพศเป็น สิทธิส่วนบุคคล	☐	☐	☐	☐	☐	
11. การเป็นรักร่วมเพศ เป็นที่ชื่นชอบในกลุ่มวัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	
12. ไม่ควรมีการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่นิตยสารที่เกี่ยวข้อง กับพวกรักร่วมเพศโดยเฉพาะ	☐	☐	☐	☐	☐	
13. ฉันไม่ต้องการทำงานกับ พวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
14. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศเป็น ผู้ที่ไม่มีวุฒิภาวะ	☐	☐	☐	☐	☐	
15. ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ประพฤติ แบบ "ผู้หญิง"	☐	☐	☐	☐	☐	
16. สังคมไม่ควรประณาม บุคคลเพียงเพราะเขาเป็นรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
17. ครูที่เป็นรักร่วมเพศเป็น แบบอย่างที่ไม่ดี	☐	☐	☐	☐	☐	
18. พฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความสับสน ในการแสดงออกแบบ ชายจริงหญิงแท้ในสังคม	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
19. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็ เหมือนบุคคลอื่น โดย ทั่วไปเพียงแต่เขามี รสนิยมทางเพศต่างจากคนทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐	
20. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ สามารถเป็นพ่อหรือแม่ที่ดีได้	☐	☐	☐	☐	☐	
21. ฉันรังเกียจที่จะมี เพื่อนเป็นรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
22. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ ไม่ควรประกอบอาชีพครู	☐	☐	☐	☐	☐	
23. พฤติกรรมแบบรักร่วม เพศไม่ถือว่าเป็นสิ่งชั่ว ร้ายสำหรับเด็กและวัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	
24. การแพร่ระบาดของ โรคเอดส์ ทำให้ฉัน รังเกียจพวกรักร่วมเพศ มากขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐	
25. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศถือ ว่าเป็นผู้ที่มีความผิด ปกติทางจิต	☐	☐	☐	☐	☐	
26. การเป็นรักร่วมเพศ ควรได้รับการพิจารณา ว่าเป็นการกระทำ ที่ผิดกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐	
27. ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ ประพฤติดนแบบ "ทอมบอย"	☐	☐	☐	☐	☐	

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิก กำลังสำรวจความคิดเห็นของ
นักวิจัยที่มีต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบ
สอบถาม จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ
ต่อตัวท่าน โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการ
วิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ
2. ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศในทางสังคม
3. ความคิดเห็นของท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือนหรือตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด
4. การตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องตอบให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าท่านตอบไม่ครบ ขาดไปแม้แต่เพียงข้อเดียวก็จะทำให้แบบสอบถามชุดนี้นำไปใช้วิเคราะห์ผลไม่ได้

คำอธิบาย คำว่า"รักร่วมเพศ" ในแบบสอบถามนี้หมายถึงบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันหรือไม่ก็ได้ โดยที่สังคมมักเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า กะเทย เกย์ ทอม ดู้ด ดี ไฮโม หรือ เลสเบี้ยน เป็นต้น

ตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

เฉพาะผู้วิจัย

1. อายุ.....ปี
2. ประเภทของโรงเรียน

[] สหศึกษา	[] ชายล้วน	[] หญิงล้วน
-------------	-------------	--------------

เฉพาะผู้วิจัย

3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
- มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6
- ปวช.ปีที่ 1 ปวช.ปีที่ 2 ปวช.ปีที่ 3
4. นับถือศาสนา
- พุทธ คริสต์ อิสลาม
- อื่น ๆ ระบุ.....
5. เป็นบุตรคนที่..... ในจำนวนพี่น้อง.....คน (นับรวมตัวท่านด้วย)
- เป็นผู้ชาย.....คน เป็นผู้หญิง.....คน
6. อาชีพบิดา.....ตำแหน่ง.....
7. อาชีพมารดา.....ตำแหน่ง.....
8. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
- อยู่ด้วยกัน
- แยกกันอยู่
- บิดาถึงแก่กรรม
- มารดาถึงแก่กรรม
- ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม
9. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ
- บิดามารดา เพื่อน
- บิดา หอพักโรงเรียน
- มารดา หอพักเอกชน
- ญาติ ระบุ..... อื่น ๆ ระบุ.....

เฉพาะวิจัย

10. ท่านเคยแยกจากครอบครัวหรือไม่

ไม่เคย

เคย ได้แก่

อยู่โรงเรียนประจำ

อยู่หอพัก

อยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก

อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่

ไม่รู้จัก

รู้จัก ได้แก่

ญาติ ระบุ.....

เพื่อนสนิท

เพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือ เพื่อนร่วมห้องเรียน

คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก

อื่น ๆ ระบุ.....

12. ก. การแสดงออกของบิดาของท่านต่อบุตร ข. การแสดงออกของมารดาของท่านต่อบุตร

(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

รักลูกเท่ากัน

รักลูกไม่เท่ากัน

รักลูกชายมากกว่าลูกสาว

รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย

ไม่รักลูกคนใดเลย

อื่น ๆ ระบุ.....

(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

รักลูกเท่ากัน

รักลูกไม่เท่ากัน

รักลูกชายมากกว่าลูกสาว

รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย

ไม่รักลูกคนใดเลย

อื่น ๆ ระบุ.....

เฉพาะผู้วิจัย

13. ก. ลักษณะเด่นของบิดาของท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เป็นผู้เฒ่า
 - อบอุ่น
 - เจ้าระเบียบ
 - เข้มงวด ท่างเทิน
 - อ่อนแอ สมช่อม
 - แข็งกระด้าง
 - น่านับถือ
 - มีเสน่ห์
 - ไม่น่านับถือ
 - ไม่มีเหตุผล
- ข. ลักษณะเด่นของมารดาของท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เป็นผู้เฒ่า
 - อบอุ่น
 - เจ้าระเบียบ
 - เข้มงวด ท่างเทิน
 - อ่อนแอ สมช่อม
 - แข็งกระด้าง
 - น่านับถือ
 - มีเสน่ห์
 - ไม่น่านับถือ
 - ไม่มีเหตุผล
14. ก. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- รักใคร่สนิทสนมกันดี
 - ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
 - มีความขัดแย้งกันเสมอ
 - ชอบบังคับเข้มงวด
 - มีเวลาให้ลูก ๆ
 - ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
 - ท่างเทินไม่เอาใจใส่
 - ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย
 - ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว
 - เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป
- ข. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- รักใคร่สนิทสนมกันดี
 - ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
 - มีความขัดแย้งกันเสมอ
 - ชอบบังคับเข้มงวด
 - มีเวลาให้ลูก ๆ
 - ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
 - ท่างเทินไม่เอาใจใส่
 - ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย
 - ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว
 - เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

เฉพาะผู้วิจัย

15. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของท่าน (กรณีหย่าร้าง/แยกกันอยู่หรือถึงแก่กรรม โปรดระบุความสัมพันธ์ระหว่างอยู่ด้วยกัน)
- (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ชีวิตสมรสราบรื่น
- ห่างเหิน เย็นชาต่อกัน
- ชัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน
- บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
- มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
- บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกัน ในครอบครัว
- ทั้งบิดาและมารดา ไม่มีบทบาทในครอบครัว
16. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง
- ทะเลาะวิวาทกันเสมอ
- แข่งขันชิงดีกัน ในหมู่พี่น้อง
- สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย
- รู้สึกว่าด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ
- สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง
17. ท่านรับรู้เรื่องเกี่ยวกับรกร่วมเพศจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด
- โทรทัศน์
- วิทยุ
- ภาพยนตร์
- ละครเวที
- วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป
- วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรกร่วมเพศ
18. ท่านรู้สึกว่าตนเองถูกเข้มงวดในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ
- ใช่
- ไม่ใช่

เฉพาะผู้วิจัย

19. ท่านคิดว่าในการ เป็นทอม ดีในผู้หญิงหรือการ เป็นเกย์ ดีในผู้ชายสำหรับสังคมไทย ปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุเนื่องมาจาก (เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าสำคัญที่สุด)
- การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน
 - การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่
 - การถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่น ญาติ อาจารย์
 - การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ
 - การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่โรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน
 - ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำของครอบครัว
 - ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิ เสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย
 - การเลียนแบบตามกัน ในหมู่วัยรุ่น
 - การเลียนแบบดาราภาพยนตร์ นักร้อง
 - อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

- 2.1 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น แล้วประเมินความคิดเห็นว่า เห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง ที่ต้องการ

<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>

1. การมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้าม
- เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
2. ฉันอยากทำงานอาชีพด้านความ สวยงาม เช่น ช่างทำผมแต่งหน้า ออกแบบเสื้อผ้าสตรี	☐	☐	☐	☐	☐	
3. ฉันต้องการได้รับการปกป้อง คุ้มครองจากผู้ชายที่ฉันชอบและ สนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
4. ในวัยเด็กฉันชอบเล่นหรือทำ กิจกรรมแบบเด็กผู้หญิง เช่น เล่นตุ๊กตา เย็บปัก ทำอาหาร	☐	☐	☐	☐	☐	
5. ในวัยเด็กฉันเคยอยากเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
6. ในวัยเด็กฉันไม่ชอบเล่นผาดโผน หรือเล่นเกมสกีที่รุนแรงแบบ เด็กผู้ชาย เช่น ฟุตบอล	☐	☐	☐	☐	☐	
7. ฉันมีท่าทางนุ่มนวลเหมือนผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
8. ในวัยเด็กฉันชอบคลุกคลีกับผู้ใหญ่ที่ เป็นผู้หญิง เช่นแม่ ญาติผู้หญิง ครูผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
9. ในวัยเด็กฉันรู้สึกคล้ายกับตัวเอง เป็นเด็กผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
10. ในวัยเด็กฉันชอบแต่งกายด้วย เครื่องแต่งกายของผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
11. ในวัยเด็กฉันชอบสะสมเครื่องใช้ ส่วนตัวหรือเครื่องประดับของผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
12. ฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย ก็ต่อเมื่อมีคนที่น่าสนใจอยู่ด้วย	☐	☐	☐	☐	☐	
13. ในวัยเด็กฉันมีท่าทางคล้ายเด็ก ผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
14. ในวัยเด็กฉันรู้สึกเสียใจที่ไม่ได้ เกิดเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
15. ผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาดีดึงดูด ความรู้สึกทางเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	
16. ฉันไม่ชอบเสียงหัวแบบผู้ชาย ของตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐	
17. ฉันมีความสุข เมื่อได้อยู่ใกล้ผู้ชาย ที่เอาใจใส่และติดต่อฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	
18. ในวัยเด็กการแต่งตัวด้วยเครื่อง แต่งกายของผู้หญิงทำให้ฉันตื่นเต้น	☐	☐	☐	☐	☐	
19. ฉันไม่ชอบการมีหนวดหรือเครา แบบผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
20. ผู้ชายมีเสน่ห์ที่น่าสนใจกว่าผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
21. ฉันอยากมีเพื่อนสนิทเป็น พวกเร้ากร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
22. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความสามารถใน การสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
23. ฉันรู้สึกเป็นเจ้าของในตัวผู้ชายที่ ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
24. เพื่อนปฏิบัติต่อฉันราวกับว่า ฉันเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
25. มีคนพูดว่าฉันมีเสน่ห์ทางเพศ สำหรับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
26. เมื่อต้องจากผู้ชายที่ฉันชอบและ สนใจเป็นพิเศษ ฉันรู้สึกอาวรณ์ อย่างมาก	☐	☐	☐	☐	☐	
27. ฉันไม่พอใจอวัยวะเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	
28. ขณะดูภาพยนตร์ที่มีฉากรัก ระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ฉันรู้สึกอับอายกับตัวเอง เป็นผู้หญิงในฉากนั้น	☐	☐	☐	☐	☐	
29. ฉันพอใจที่ถูกเล้าโลมจากผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
30. ในขณะที่สำเร็จความใคร่ด้วย ตนเองฉันจินตนาการว่ามี เพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
31. ฉันไม่ชอบการมีอวัยวะเพศมา ตั้งแต่เด็ก	☐	☐	☐	☐	☐	
32. ฉันอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	

2.2 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่าท่านมีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้วประเมินว่าอยู่ในระดับใดตั้งแต่ บ่อยมาก / บ่อย น้อย และไม่เคย หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ จึงตอบว่าปานกลาง แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
33. ในวัยเด็กฉันเข้ากลุ่มหรือเล่นกับเด็กหญิง	[]	[]	[]	[]	[]	
34. ในวัยเด็กฉันมักได้รับเลือกให้แสดงเป็นผู้หญิง เช่น การแสดงในงานกีฬา กีฬา กิจกรรมของโรงเรียน	[]	[]	[]	[]	[]	
35. ในวัยเด็ก พ่อแม่เคยให้ฉันแต่งตัวแบบผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	
36. ฉันอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับพวกกรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	
37. ฉันใช้เครื่องใช้ส่วนตัวและเครื่องประดับแบบผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	
38. ฉันหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อนชาย	[]	[]	[]	[]	[]	
39. ฉันคลุกคลีกับพวกกรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	
40. เพื่อนผู้ชายให้ฉันเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ	[]	[]	[]	[]	[]	
41. ในวัยเด็กฉันเคยแอบนำเครื่องแต่งกายของแม่หรือญาติพี่น้องผู้หญิงมาใช้ เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอางค์ เครื่องประดับ	[]	[]	[]	[]	[]	
42. ฉันมีความสุข เมื่อจินตนาการว่ามีผู้ชายมากอดและคลอเคลียอยู่ใกล้ ๆ	[]	[]	[]	[]	[]	

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะ ผู้วิจัย</u>
43. ฉันจินตนาการถึงการใช้ชีวิตคู่ ร่วมกับผู้ชายที่ฉันชอบ	☐	☐	☐	☐	☐	
44. ฉันรู้สึกไม่พอใจเมื่อรู้ว่าผู้ชายที่ ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษไป ใกล้ชิดกับคนอื่น	☐	☐	☐	☐	☐	
45. ฉันคอยทวงไขและเอาใจใส่ ผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	
46. ฉันเคยจับผู้ชายด้วยกัน	☐	☐	☐	☐	☐	
47. ฉันเคยเล่าโลมผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	
48. ผู้ชายกระตุ้นให้ฉันเกิดความรู้สึก ทางเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
49. ฉันมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
50. ฉันและเพื่อนผู้ชายเคยช่วยกัน สำเร็จความใคร่	☐	☐	☐	☐	☐	
51. ภาพเปลือยของผู้หญิงกระตุ้นให้ ฉันเกิดความรู้สึกทางเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
52. ในวัยเด็กเมื่อพูดกับคนอื่นฉันใช้ สรรพนามแทนตัวเองด้วยชื่อเล่น	☐	☐	☐	☐	☐	

ตอนที่ 3

ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า
ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
1. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็มีศีลธรรม พอ ๆ กันกับผู้ที่เป็นรักต่างเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
2. สังคมควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่เป็น รักร่วมเพศได้ก้าวหน้าในหน้าที่ การงาน	☐	☐	☐	☐	☐	
3. ถ้าฉันเป็นรักร่วมเพศฉันก็กล้า ยอมรับ	☐	☐	☐	☐	☐	
4. ฉันไม่ชอบผู้ที่แสดงท่าทางผิดเพศ เช่น ผู้ชายที่มีท่าทางกระตุงกระตัง หรือผู้หญิงที่มีท่าทางเป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	
5. ฉันไม่อายุที่จะถูกมอง ถ้าไปไหน ในที่สาธารณะกับพวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
6. โรคเอดส์ไม่ได้เกิดจาก พวกรักร่วมเพศเท่านั้น	☐	☐	☐	☐	☐	
7. การเป็นรักร่วมเพศไม่ก่อให้เกิด การเสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูล	☐	☐	☐	☐	☐	
8. การมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศก่อ ให้เกิดปัญหาในชีวิตแต่งงาน	☐	☐	☐	☐	☐	
9. สังคมควรควบคุมและจำกัดบทบาท การแสดงออกทางสีอมวลชนของ พวกรักร่วมเพศ เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ การอภิปราย การจัดรายการ	☐	☐	☐	☐	☐	
10. การเป็นรักร่วมเพศ เป็นสิทธิส่วนบุคคล	☐	☐	☐	☐	☐	
11. การเป็นรักร่วมเพศเป็นที่ชื่นชอบ ในกลุ่มวัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
12. ไม่ควรมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ นิตยสารที่เกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศ โดยเฉพาะ	☐	☐	☐	☐	☐	
13. ฉันไม่ต้องการทำงานกับ พวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
14. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ไม่มี ความละเอียดใจ	☐	☐	☐	☐	☐	
15. ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ประพฤติแบบ "ผู้หญิง"	☐	☐	☐	☐	☐	
16. สังคมไม่ควรประณามบุคคลเพียง เพราะเขาเป็นรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
17. ครูที่เป็นรักร่วมเพศเป็น แบบอย่างที่ไม่ดี	☐	☐	☐	☐	☐	
18. พฤติกรรมรักร่วมเพศก่อให้เกิด ความสับสนในการแสดงออกแบบ ชายจริงหญิงแท้ในสังคม	☐	☐	☐	☐	☐	
19. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็เหมือนบุคคล อื่นโดยทั่วไป เพียงแต่เขามี รสนิยมทางเพศต่างจากคนทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐	
20. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศสามารถเป็น พ่อหรือแม่ที่ดีได้	☐	☐	☐	☐	☐	
21. ฉันรังเกียจที่จะมีเพื่อนเป็น รักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	
22. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศไม่ควรประกอบ อาชีพครู	☐	☐	☐	☐	☐	

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
23. พฤติกรรมแบบรักร่วมเพศไม่ถึง ว่าเป็นสิ่งชั่วร้ายสำหรับเด็กและ วัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	☐
24. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ทำให้ฉันรังเกียจพวกรักร่วมเพศ มากขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐	☐
25. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศถือว่าเป็นผู้ที่มี ความผิดปกติทางจิต	☐	☐	☐	☐	☐	☐
26. การเป็นรักร่วมเพศควรได้รับ การพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่ ผิดกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐	☐
27. ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ประหลาดดินแบบ "ทอมบอย"	☐	☐	☐	☐	☐	☐

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. รศ. นพ. กวี สุวรรณกิจ
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
2. อาจารย์กิติกร มีทรัพย์
นักจิตวิทยาประจำกองสุขภาพจิต กรมการแพทย์
3. อาจารย์ณรงค์ศักดิ์ ทะละรักษ์
นักจิตวิทยาประจำศูนย์สุขภาพจิต
4. ผศ. ณัฐไชย ตันติสุข
หน่วยวางแผนครอบครัว โรงพยาบาลศิริราช
5. ศ. ดร. ดวงเดือน พันธมนาวิน
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
6. ผศ. ดร. สายฤดี วรกิจโกศาทร
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (ศาลายา)
7. รศ. พญ. อัมพร โอตระกุล
ภาควิชาอนามัยแม่และเด็ก คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

การแบ่งประเภทอาชีพ

ผู้วิจัยประยุกต์การจัดประเภทอาชีพมาตรฐาน พ.ศ. 2512 ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย (2512 : 497) เพื่อนำมาใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งประเภทของ อาชีพดังนี้ คือ

1. งานที่ใช้วิชาการ ได้แก่ผู้ที่ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมขั้นสูงหรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทางเทคนิคต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ รวมถึงศิลปิน นักดนตรี นักประพันธ์ ซึ่งต้องใช้ ความเฉลียวฉลาดปราดเปรียวเฉพาะงาน เช่น นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ ครู วิศวกร นักการศึกษา เป็นต้น
2. งานบริหารและงานจัดการ ได้แก่ผู้ออกกฎหมาย ผู้พิจารณากำหนดนโยบายทั้งของ รัฐและเอกชน งานอำนวยการและงานจัดการขององค์การ เช่น นักบริหารของหน่วยงานรัฐบาล ผู้จัดการองค์การรัฐบาลหรือเอกชน
3. งานเสมียนพนักงาน ได้แก่ผู้ประกอบอาชีพในสำนักงาน ทำงานเกี่ยวกับการจัดและ การเก็บรักษาสินทรัพย์และสถิติทุกชนิด ทำงานเกี่ยวกับการเงิน การธุรกิจ อุตสาหกรรม ได้ตอบจดหมาย พนักงานเก็บตัว บุรุษไปรษณีย์และเลขานุการ
4. งานเกี่ยวกับการค้า ทำงานเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าและบริการทุกชนิดทั้งค้าปลีก และค้าส่งผู้เฒ่าขาย นักโฆษณาสินค้า ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำการใช้สินค้า ตัวแทนนายหน้าหาประกัน และผู้รับจำนำ
5. งานด้านบริการ ได้แก่ การเสริมสวย การปรุงอาหาร ผู้ให้บริการความปลอดภัย ตำรวจ เจ้าหน้าที่เรือนจำ และขาม รวมถึงกำนันและผู้ใหญ่บ้าน
6. งานกสิกรรม ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ การประมง ทำไร่ ทำนา ทำสวน
7. งานการผลิตและการใช้อุปกรณ์ในการขนส่ง ได้แก่ การก่อสร้าง การบำรุงรักษา และซ่อมทางหลวง ผู้ใช้อุปกรณ์อื่น และผู้ทำงานประเภทข้างต่าง ๆ
8. งานทหาร ได้แก่ ผู้ที่รับราชการทหาร ผู้รับราชการประจำในกองทัพบก กองทัพอากาศ กองทัพอากาศ และกองกำลังเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง
9. อื่น ๆ ซึ่งเป็นงานที่จัดประเภทมิได้ เช่น ข้าราชการบำนาญ ลูกจ้าง
10. บุคคลไม่มีอาชีพ เช่น แม่บ้าน ตาย

ข้อมูลสังเขปของเขตการศึกษา 6

เขตการศึกษา 6 (สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย 2531 : 465-536) ประกอบด้วย 7 จังหวัดดังต่อไปนี้คือ ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี โดยมีรายละเอียดของแต่ละจังหวัดดังต่อไปนี้

จังหวัดชัยนาท

1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดชัยนาทตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 196 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 2,469,746 ตร.กม. หรือประมาณ 1,543,591 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 1,103,243 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 71.47 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 793,007 ไร่ และพื้นที่คนอื่น ๆ 310,236 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 71.88 และร้อยละ 28.12 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำน้อยไหลผ่าน มีป่าไม้ 78,330.75 ไร่ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปคล้ายคลึงกับจังหวัดใกล้เคียงในภาคกลาง มีสามฤดูกาล ฤดูร้อนไม่ร้อนจัด ฤดูฝนมีฝนค่อนข้างชุก ฤดูหนาวไม่หนาวจัด

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 6 อำเภอ 50 ตำบล 420 หมู่บ้าน 2 เทศบาล และ 6 สุขาภิบาล มีจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น 344,362 คน เป็นชาย 168,122 คน หญิง 176,240 คน ความหนาแน่น 139 คนต่อตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 6,580 บาทต่อปี(ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับ

สาขาการผลิตด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 51.87 คิดเป็นมูลค่า 1,136.5 ล้านบาท รองลงมาคือ การค้าส่งและการค้าปลีก และการบริการ ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และมันสำปะหลัง เป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 1,103,243 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่
ทำนา 901,948 ไร่ เนื้อที่ผลไม้และไม้ยืนต้น 33,650 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 1,656 ไร่
เนื้อที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ 1,424 ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลังและอ้อย
โรงงาน มีเนื้อที่ปลูก 896,720 ไร่ 26,997 ไร่ 57,575 ไร่ และ 18,943 ไร่ตามลำดับ
การสหกรณ์ มีสหกรณ์การเกษตร 11 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 5 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า
2 แห่ง ชุมชมสหกรณ์ 1 แห่ง สหกรณ์บริการ 4 แห่ง

การธนาคารมีจำนวน 17 แห่ง

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่
มี 318 โรง

4 สถานทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอนุปริญา มีจำนวน
โรงเรียน 252 แห่ง ครู 3,223 คน และนักเรียน 52,292 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 225 วัด สำนักสงฆ์ 63 สำนัก พระสงฆ์ 2,775 รูป
สามเณร 511 รูป วัดคริสต์ 6 วัด มัสยิด 1 แห่ง

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 4 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 3 แห่ง สถานอนามัย
58 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 แห่ง

การสาธารณสุขมีการ มีไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาค เขต 3 ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี การ
คมนาคม สามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นได้โดยทางรถยนต์ ทางเรือและทางรถไฟ และการ
สื่อสารโดยทางไปรษณีย์โทรเลข

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 77 กม มีเนื้อที่ประมาณ 2,556.640 ตร.กม. หรือประมาณ 1,597,900 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรกรรมประมาณ 1,344,372 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 84.13 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 567,742 ไร่ และพื้นที่คนอื่น ๆ 776,630 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 42.23 และร้อยละ 55.77 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มและทุ่งนา ไม่มีภูเขา มีแต่แม่น้ำไหลผ่านได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรี แม่น้ำน้อย ที่ราบลุ่มเป็นแบบเดลต้า เมื่อถึงฤดูน้ำหลากน้ำจะท่วมปกคลุมไปเกือบทั่วพื้นที่ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปมี 3 ฤดู บริเวณที่ตั้งของจังหวัดจะเปิดรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากอ่าวโดยตรง มีฝนตกติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 16 อำเภอ 208 ตำบล 1,456 หมู่บ้าน 3 เทศบาล และ 19 สุขาภิบาล มีจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น 668,611 คน เป็นชาย 326,064 คน หญิง 342,547 คน ความหนาแน่น 262 คน ต่อ ตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 4,972 บาทต่อปี (ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 26.61 คิดเป็นมูลค่า 842.8 ล้านบาท รองลงมาคือ อุตสาหกรรม การค้าส่งและการค้าปลีก ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และถั่วเขียวเป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 1,344,372 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ทำนา 1,244,941 ไร่ เนื้อที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น 33,453 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 4,076 ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง ถั่วเขียว มีเนื้อที่ปลูก 1,037,383 ไร่ 199,584 ไร่ 17,153 ไร่ ตามลำดับ

การสหกรณ์ มีสหกรณ์เกษตร 25 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 6 แห่ง ชุมชมสหกรณ์ 1 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า 6 แห่ง สหกรณ์บริการ 7 แห่ง สหกรณ์นิคม 2 แห่ง

การประมง มีลักษณะเป็นการประมงน้ำจืด

การธนาคาร มีจำนวน 26 แห่ง

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 15 โรง ขนาดกลาง 127 โรง ขนาดเล็ก 164 โรง

4 สถานทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงระดับมัธยมศึกษา มีจำนวนโรงเรียน 493 แห่ง ครู 6,393 คน และนักเรียน 111,786 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 488 วัด สำนักสงฆ์ 11 สำนัก พระภิกษุ 7,613 รูป สามเณร 650 รูป วัดคริสต์ 5 วัด มัสยิด 53 แห่ง

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 12 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 10 แห่ง สถานีอนามัย 191 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 16 แห่ง

การสาธารณสุขการ มีประปา 15 แห่ง ไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 1 ภาคกลาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การคมนาคมสามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆได้โดยตรงทางรถยนต์ รถไฟ และทางเรือ และการสื่อสารโดยทางไปรษณีย์โทรเลข วิทยุสื่อสาร โทรศัพท 5 ชุมสาย

จังหวัดลพบุรี

1 สถานทางภูมิศาสตร์

จังหวัดลพบุรี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 153 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 6,199,753 ตร.กม. หรือประมาณ 3,874,846 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรกรรมประมาณ 2,844,002 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 73.40 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดิน

เป็นของตนเองประมาณ 2,166,873 ไร่ และพื้นที่คนอื่น ๆ 677,129 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 76.19 และร้อยละ 23.81 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินเขาและภูเขา มีอุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายน ต่ำสุดในเดือนธันวาคม มีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณ 2,022.87 ตร.กม. มีป่าดินแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าแดง แม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำลพบุรี และคลองชลประทาน และแม่น้ำป่าสัก

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 6 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ 123 ตำบล 1,045 หมู่บ้าน 3 เทศบาล และ 10 สุขาภิบาล จำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น 720,591 คน เป็นชาย 366,094 คน หญิง 354,497 คน ความหนาแน่น 116 คนต่อตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 5,535 บาทต่อปี (ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 39.34 คิดเป็นมูลค่า 1,458.8 ล้านบาท รองลงมาคือ การค้าส่งและการค้าปลีก และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงาน เป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 2,844,002 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ทำนา 1,134,902 ไร่ เนื้อที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น 35,918 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 3,714 ไร่ เนื้อที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ 23,205 ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน และข้าวฟ่าง มีเนื้อที่ปลูก 990,179 ไร่ 1,095,034 ไร่ 37,207 ไร่ และ 441,791 ไร่ ตามลำดับ

การสหกรณ์ มีสหกรณ์การเกษตร 20 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 8 แห่ง ชุมชมสหกรณ์ 1 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า 8 แห่ง สหกรณ์นิคม 2 แห่ง

การประมง มีลักษณะเป็นการประมงน้ำจืด

การธนาคาร มีจำนวน 26 แห่ง

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม 375 แห่ง เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก

4 สภาพทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอนุปริญา มีจำนวนโรงเรียน 491 แห่ง ครู 6557 คน และนักเรียน 113,532 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 598 วัด สำนักสงฆ์ 262 สำนัก พระภิกษุ 5,482 รูป สามเณร 796 รูป วัดคริสต์ 12 วัด

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 7 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 5 แห่ง สถานีอนามัย 101 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 8 แห่ง

การสาธารณูปการ มีไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 3 ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี การคมนาคมสามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆได้โดยทางรถยนต์ การสื่อสารโดยทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์

จังหวัดสระบุรี

1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดสระบุรีตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 108 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 3,576.486 ตร.กม. หรือประมาณ 2,235,304 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรกรรม ประมาณ 1,479,333 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 66.18 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 971,157 ไร่ และพื้นที่คนอื่นๆ 508,176 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 65.65 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 65.65 และร้อยละ 34.35 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นดินเป็นที่ราบลุ่มและมีเนินเขาสลับกับที่ราบสูง แม่น้ำที่สำคัญคือ แม่น้ำป่าสัก พื้นดินเป็นที่ราบลุ่ม สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปในแต่ละฤดูไม่แตกต่างกันมากนัก

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 110 ตำบล 984 หมู่บ้าน

3 เทศบาล และ 17 สุขาภิบาล

มีจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น 509,750 คน เป็นชาย 254,844 คน หญิง 254,906 คน ความหนาแน่น 143 คนต่อตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 9,948 บาทต่อปี (ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมถึงร้อยละ 26.40 คิดเป็นมูลค่า 1,258.1 ล้านบาท รองลงมาคือเกษตรกรรม และการค้าส่งและการค้าปลีก ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงาน เป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 1,479,333 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ทำนา 712,557 ไร่ เนื้อที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น 41,754 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 1,370 ไร่ เนื้อที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ 51,345 ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงานและมันสำปะหลัง มีเนื้อที่ปลูก 689,237 ไร่ 680,708 ไร่ 20,172 ไร่และ 29,894 ไร่ตามลำดับ

การสหกรณ์ มีสหกรณ์การเกษตร 20 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 5 แห่ง ชุมชมสหกรณ์ 2 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า 5 แห่ง สหกรณ์บริการ 1 แห่ง สหกรณ์นิคม 1 แห่ง

การประมง มีลักษณะเป็นการประมงน้ำจืด

การธนาคาร มีจำนวน 24 แห่ง

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม 366 แห่ง

4 สภาพทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอาชีวะ มีจำนวนโรงเรียน

412 แห่ง ครู 4,881 คน และนักเรียน 88,685 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 441 วัด สำนักสงฆ์ 144 สำนัก พระภิกษุ 4,394 รูป สามเณร 1,024 รูป วัดคริสต์ 7 วัด มัสยิด 3 แห่ง

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 8 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 6 แห่ง สถานีอนามัย 177 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 11 แห่ง

การสาธารณสุขการ มีประปา 9 แห่ง ไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 1 ภาคกลาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การคมนาคมสามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆ ได้โดยทางรถไฟ และทางรถยนต์ การสื่อสารโดยทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์

จังหวัดสิงห์บุรี

1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดสิงห์บุรี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 144 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 822.478 ตร.กม. เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 441,785 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 85.94 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 316,922 ไร่ และพื้นที่คนอื่น ๆ 124,863 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 28.26 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปมี 3 ฤดู ร้อน ฝน หนาว

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 6 อำเภอ 43 ตำบล 535 หมู่บ้าน 1 เทศบาล และ 6 สุขาภิบาล มีจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น 220,066 คน เป็นชาย 106,977 คน หญิง 113,089 คน ความหนาแน่น 268 คนต่อตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 6,869 บาทต่อปี (ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 33.12 คิดเป็นมูลค่า 475.5 ล้านบาท รองลงมาคือ การค้าส่งและการค้าปลีก และอุตสาหกรรม ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และอ้อยโรงงานเป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 441,785 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ทำนา 395,172 ไร่ เนื้อที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น 13,765 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 786 ไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง อ้อยโรงงาน และถั่วลิสง

การสหกรณ์ มีสหกรณ์การเกษตร 10 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 2 แห่ง ชุมชมสหกรณ์ 1 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า 3 แห่ง สหกรณ์บริการ 2 แห่ง

การประมง มีลักษณะเป็นการประมงน้ำจืด

การธนาคาร มีจำนวน 9 แห่ง

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม 139 แห่ง

4 สภาพทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอาชีวศึกษา มีจำนวนโรงเรียน 176 แห่ง ครู 2,688 คน และนักเรียน 39,163 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 168 วัด สำนักสงฆ์ 28 สำนัก พระภิกษุ 2,223 รูป สามเณร 589 รูป วัดคริสต์ 5 วัด

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 4 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 2 แห่ง สถานีอนามัย 49 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 แห่ง

การสาธารณสุขการ มีประปา 2 แห่ง ไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 3 ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี การคมนาคมติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆ ได้โดยทางรถยนต์ และการสื่อสารโดยทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร

จังหวัดอ่างทอง

1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 108 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 968.372 ตร.กม. หรือประมาณ 605,232 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 513,149 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 84.78 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 362,329 ไร่ และพื้นที่คนอื่น ๆ 150,820 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 70.61 และร้อยละ 29.39 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อยไหลผ่าน

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 73 ตำบล 498 หมู่บ้าน 2 เทศบาล และ 7 สุขาภิบาล มีจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น 273,623 คน เป็นชาย 131,766 คน ความหนาแน่น 283 คนต่อตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 5,629 บาทต่อปี (ประมาณการปี2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 35.95 คิดเป็นมูลค่า 540.4 ล้านบาท รองลงมาคือการค้าส่งและการค้าปลีก การคมนาคมและการขนส่ง ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และอ้อยโรงงานเป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 513,149 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ทำนา 469,927 ไร่ เนื้อที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น 18,366 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 1,211 ไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง อ้อยโรงงาน และถั่วเขียว

การสหกรณ์ มีสหกรณ์การเกษตร 9 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 5 แห่ง ชุมชมสหกรณ์

1 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า 2 แห่ง สหกรณ์บริการ 1 แห่ง

การประมง มีลักษณะเป็นการประมงน้ำจืด

การธนาคาร มีจำนวน 15 แห่ง

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม 154 แห่ง

4 สภาพทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษา มีจำนวนโรงเรียน 192 แห่ง ครู 3,059 คน และนักเรียน 47,162 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 206 วัด สำนักสงฆ์ 11 สำนัก พระภิกษุ 3,203 รูป สามเณร 697 รูป วัดคริสต์ 1 วัด มัสยิด 1 แห่ง

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 5 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 4 แห่ง สถานอนามัย 72 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 7 แห่ง

การสาธารณสุขการ มีประปา 3 แห่ง ไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 1 ภาคกลาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การคมนาคมสามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆได้โดยทางรถยนต์และทางเรือ การสื่อสารโดยทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร

จังหวัดอุทัยธานี

1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดอุทัยธานี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 222 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 4,206,404 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 1,345,331 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.98 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ราษฎรมีพื้นที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 965,748 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 71.79 และร้อยละ 28.21 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป ลักษณะลาดเทจากทิศตะวันตกต่ำลงมาทางทิศตะวันออก มีทิวเขาสลับซับซ้อน เป็นป่าไม้ 3,886,252 ไร่ และภูเขาสูง พื้นที่ราบสำหรับทำนา ทำไร่ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป อากาศหนาวจัด โดยทั่วไปมักมีอากาศร้อนในฤดูร้อนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์

จนถึงเดือนพฤษภาคม ฝนตกทั่วทุกท้องที่ ฤดูหนาวอากาศไม่หนาวมากนัก

2 การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 63 ตำบล 488 หมู่บ้าน
1-เทศบาล และ 9 สุขาภิบาล มีจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2530 รวมทั้งสิ้น
292,743 คน เป็นชาย 146,451 คน หญิง 146,292 คน ความหนาแน่น 44 คนต่อตร.กม.

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 6,123 บาทต่อปี (ประมาณการปี2528) รายได้ขึ้นอยู่กับ
กับสาขาการผลิตด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 50.00 คิดเป็นมูลค่า 851.2 ล้านบาท รองลงมาคือ
การค้าส่ง การค้าปลีก เหมืองแร่และการขุดหิน ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ อ้อยโรงงาน
มันสำปะหลัง และข้าวนาปีเป็นหลัก

การเกษตรกรรม จังหวัดมีเนื้อที่การเกษตรทั้งหมด 1,345,331 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่
ทำนา 717,938 ไร่ เนื้อที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น 67,712 ไร่ เนื้อที่สวนผักและไม้ดอก 11,005
ไร่ เนื้อที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ 13,584 ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวนาปี และ
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

การสหกรณ์ มีสหกรณ์การเกษตร12 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ 2 แห่ง ชุมชมสหกรณ์
1 แห่ง สหกรณ์ร้านค้า 2 แห่ง สหกรณ์บริการ 1 แห่ง สหกรณ์นิคม 1 แห่ง

4 สภาพทางสังคม

การศึกษา จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับเตรียมอุดมศึกษาและ
ระดับอาชีวศึกษา จำนวนโรงเรียน 296 แห่ง ครู 2,879 คนและนักเรียน 50,154 คน

การศาสนา มีวัดพุทธศาสนา 163 วัด สำนักสงฆ์ 67 สำนัก พระภิกษุ 2,034 รูป
สามเณร 508 รูป วัดคริสต์ 19 วัด

การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 6 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 5 แห่ง สถานีอนามัย
64 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 8 แห่ง สถานบริการสาธารณสุขชุมชน 6 แห่ง

การสาธารณสุขการ มีไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 3 ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี
การคมนาคมสามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆ ได้โดยทางรถยนต์และรถไฟ และการสื่อสาร
โดยทางจดหมาย โทรเลข โทรศัพท์ภายในจังหวัด วิทยุของทางราชการ

